

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی روشنبیری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکەت شیخ یەزەین

سەرئووسەن: بەدران ئەحمەد حەبیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی راپەرین، ھەولێر

س. پ. ژمارە: ١ تەلەفۆن: ٢٢٣٢٠٢١

شوێنی ئاراس لە تۆپری ئینتەرنێتدا:

www.araspublisher.com

بۆدلیر

گوئی خراپە

بۆدلییر

گۆلی خراپه

وه رگپیرانی له فهره نسییه وه و نووسینی
پیشه کی و دانانی پهراویز

ئه حمه دی مه لا

ناوی کتیب: گۆلی خراپه

شیعری: بۆدلییر

ناو نیشانی دهقه فهره نسییه که ی:

Baudelaire - Les Fleurs du Mal - Poésie Gallimard, Paris, 1972

وه رگپیرانی له فهره نسییه وه و نووسینی پیشه کی و دانانی پهراویز:

ئه حمه دی مه لا

بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ۹۸

ده رهینانی هونه ری: به دران ئه حمه د حه بیب

به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی

نووسینی سه ر به رگ: خو شنوس محمه د زاده

پیت لیدان: نسار عه بدوللا

هه له گری: شیزاد فه قی ئیسماعیل

سه ره رشتیی چاپ: ئا وره حمان مه حمود

چاپی یه که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیر - ۲۰۰۱

له کتیبخانه ی به رتیه به رایه تیی گشتیی رۆشنیبری و هونه ر له هه ولیر ژماره

(۴۳۹) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه تی

گوئی خراپه

دهقی سالی ۱۸۶۱

بو شاعیری گه وره و بلیمه تی ته و او ی تیکرای نه ده بی فهره نسی

بو هره نازیز و هره دل سو زم

ماموستا و هاوریم

تیوفیل گوئییه

ویرای هستی قوول و ته و ازوع

نم گولنه نه ساغانه ت پیشکesh بیت

ش . ب .

پیشه کی

له سه ره تاي پيشه كيدا پيويست دهكات دوو وشه له سه ره ناو نيشاني كتيب بنوساين، چونكه دوو فاقه ي هه موو كاره كاني له خو كۆكردۆ ته وه. چون Les Fleurs du Mal وەرگيرينه سه ره زمانى كوردى؟ گول به كو هاتوو و Mal ييش كه ره چه له كى لاتينييه كه Malum ده گريته وه؛ به واتاي خراپه ديت، كه له زمانى كوردى نه نونۆميينه كه ي چاكه يه و به رامبه ره كه يان به زمانى عاره بى (شر/خير) ه. ئه گهر بيت و وەرگيرانيكى وشه به وشه بكرتت ئه وه ده بيتته «گوله كاني خراپه»، نهك گوله خراپه كان كه هه ندئ جار چاومان يچ ده كه ويت. به لام ئيمه تاكمان له جياتى كو هه لئشارد، چونكه، له زمانى كوردى، زۆر جار تاك خه سلته تى كو ش ده گريته خو. به م پييه «گولى خراپه» بووه ناو نيشانى ئه م كتيبى شيعرييه.

بو به كه م جار له سالى ۱۹۸۴، هه ندئ شيعرى بو دليرم وەرگيراي، پاشان له سالى ۱۹۹۵ بهو شيعرانه دا چوومه وه و ورده ورده بووه ئه م پرۆژه يه ي به رده ست. له كاتى وەرگيرانيشدا گه لى پرسيارم له لا دروست ده بوون. هه ندئ كيان په يوه ندييان به چمكى كولتورييه وه هه بوو، هه ندئ كى تريشيان په يوه ندييان به زمانه وانپيه وه: چمكه زمانه وانپيه كانيش بچ گومان پرسيارى له لا دروست ده كردم و به خو م دهوت ده كرى به سه ره ئه م كو سپانه سه ركه وم! ئه و يش هه ندئ جار به داتاشينى هه ندئ وشه و، هه ندئ جار يش وشه كه م وه كو خو نووسيوه ته وه و له په راويزدا راقه م كردوو. هه رچه نده، ره نگبى ئه م په راويزانه خو پنه ر بخافلينى، به لام ئه م يش له بهر ئه وه بووه كه خو پنه ر له تيكسته كان نزىك بكه مه وه.

هه ندئ وشه هه بوون كه موراديفه كانيانم به كوردى چنگ نه ده كه وت، بو نمونه وشه ي Orgis به رپنووسى كوردى نووسيوه ته وه و له په راويزدا پيناسه م كردوو وه،

يا ئه وه ته وشه يهك وهك Diademe كه جو ره خشلېكه له شپوه ي تاج كاتى خو ي ژنان له سه ريان ناوه، من به كوردپيه كه ي «خشله تاجينه» م داناو و له هه مان كاتيشدا له په راويز وشه كه م به فه رنه سى نووسيوه ته وه و ليك م داوه ته وه، بو ئه وه ي ئه گهر خو پنه ر ويستى به دواى ماناي ته واوى وشه كه بگه ريت، ئه وه رپنووسه فه رنه سى يه كه يارمه تى ده دات. هه روه ها هه ندئ وشه كه يا سه ر به ره چه له كى ميتو لۆژى، يا تايى كاسوليكي، يا ناوى هه ندئ رووه ك... هتد. ئه گهر به پيويستم زانپيتت ئه وه مانا كانيم له په راويزدا ليك داوه ته وه.

له لايه كى ديش دلسۆزى خو م بو تيكسته ئه سلبيه كه له وه دا پاراستوو كه شپوه ي سترۆفه كانم وه كو خو ي هيشتۆ ته وه، ئه مه ش هه روه كو خو ي هه ندئ جار دپره شيعرېك بو ته دوو به شه وه، به شپكى سه ره به سترۆفى سه ره وه يه و به شه كه ي ترى سه ره به سترۆفى خواره وه يه. هه رچه نده هه موو شيعره كاني «گولى خراپه» به كيش و سه روا نووسراون، من په يره وى فۆرمى ستوونيم نه كردوو وه، چونكه پيش وهخت ئه وه م بو روون بووه وه كه زباني له سوودى زياتر ده بيت. كاتيك شيعرېكى ئه له كسه نده ر

ي وەرگيرينه سه ره زمانى كوردى، پيويست دهكات دپرى دوانزه بره گه بى هه لئيرين و له هه مان كاتيشدا هاوچه شن بن، ئا له م حاله ته دا، پيويست دهكات، له هه مان كاتدا، چاودپرى كيش و سه روا بكرت و مانا كان له گه ل ئه و شيكله دا هاوئاواز بيت. ئه مه ش كه لينتېكى ده خسته نيو فۆرم و ناوه رۆك كه به هيچ شتيك پر نه ده كرايه وه. ئه گه ريش له هه ندئ شوين، هه ندئ جار له گه ل كيشى دهقه ئه سلبيه كه هاوته بايپيه ك دروست بووبى، ئه وه به بى هه ول هاتۆ ته پيشه وه، هه روه كو هه ندئ جار يش سه روا خو ي خزانده ته نيو دهقه كوردپيه كه وه، ئه م يش به شپوه يه كى ئورگانېكى له گه ل تيكسته كه يا هاوسه ريبان په يدا كردوو. به لام ئه وه ي به گرېنگ ده زانرى بوتريت ئه و يش ئه وه يه كه له زۆر شوين هه ولى گۆرپنى سانتاكسى كورديم داوه، ئه و يش له پيناوى ئه وه ي دهقه كوردپيه كه خو ي له كيشى شيعرى نزىك كاته وه.

پرسيار ده كريت: بوچى به ته واوى دهقه كوردپيه كه نه كوردپنراوه؟ واته ته نها رۆحى شيعره كانم وەرگرتبا و ئيتر سه ره به ست بوومايه له وى دى. من به پيى بوچوونى خو م، ئه م جو ره وەرگيرانه زۆر به باش نازانم، به لكو ره نگبى هه ندئ جار

زیانی زیاتر بیت، له لایه که وه هیج دلسۆزییهک بۆ شاعیر خۆی نامینیتته وه و دووه میشیان، هیج ئیزافه یهک ناخریتته سهر زمانی شیعی کوردی، که به پیتوست ده زانریت، که ته کانی به و زمانه بدریت و تووشی راوه شاندن و بزوتنه وه بیت، بۆ ئه وهی به زیندوویی بمینیتته وه. ئایا ئه م خواسته م به دی هیتاوه؟

پرسیاری کولتوریش ئه وه بوو: که شاعیرتکی بۆ دلیر ئاسا، شاعیری سه دهی نۆزده هه می فه ره نسا، که رۆشنییری جولکه - مه سیحی وه کو پاشخانیتکی فیکری و که له پووری ئه ده بی فه ره نسیش له لایه کی دی و خوتندنه وهی ئه دگار پۆ و ئیعیجابی زۆری بۆ گویتته... هتد. چۆن ده کری ئه م ئاو و هه وایه بگوازریتته وه نیو زمانی کوردی! جگه له تایه تمه ندیتتی بۆ دلیر خۆی که هاجیسی «نوی» ههر له سه ره تاوه، له ناخه وه به ره و ئاسۆ نادیاره کان پالی پیتوه ده نا، «نوی» ده بیته قه ده ری بۆ دلیر، «نوی» ده بیته شیعی.

هه ره وه کو کلۆد پیشوا Claude Pichois ده لیت: ده بوایه بۆ دلیر هۆگری «نوی» بیت، چونکه پیتش ئه و لامارتین هه موو ئاسمانه کان ده کاته مولکی خۆی، هیگو زه مین، به لکو له زه مینیش زیاتر ده قوژیتته وه نیو کاره کانی، موسی، عیشق و ئورژی ده کاته فه زای نووسینه کانی، تیوفیل گوته، ئیسپانیا و ره نگه جزرا و جزه ره کان ده کاته زه مینه ی شیعه کانی. ئه ی چی بۆ بۆ دلیر ده مینیتته وه، جگه له وهی که خۆی وه کو زیندانییهک نه یه ته پیتش چاو، هه میشه ش له هه ولتکی بێ هوده دا نه بیت به ره و گه یشتن به کیتشوه ره نوییه کان!

ئا لیته وه نه فره تی زه مین و ئاسمان به دوای بۆ دلیره وه ن: شارل مندالیتکی نازدار له باوه ش خیزانیتکی ده ست رۆیشتوو، له ژیر گه رمیی فه رووی دایکانه و میه ره بانی گولای ژنانه یدا ده خنایه وه؛ هیتشتا به ته وای که سایه تی خۆی بۆ ئاشکرا نه بوو بوو، پاش مردنی باوکی، دایکی شوو به ژه نه رالیتکی له شکر می فه ره نسی ده کات و درزیتکی گه وره جیهانی مه نگیی مندالانه ی شارل ده شله قینتی و ئالیره وه یه که م سزا رۆحی هه لا هه لا ده کات. ئه و سزایه ده بی له کویتیه وه هاتبی، له یه زانه وه یا له شه یته وه؟

ئیتیر بپرای بپ، جاریک دی، له سایه ی هیج ئافره تیتکی دی، له باخه لی هیج په تیاره یهک، له باوه ش هیج کچۆله یه کی گه ره کی لاتینی، سه وانه وه یه ک

ناپه خشنه ئه و رۆحه درزیره وه! بێ هوده، له ریگای شیعه وه ده یه وی له خۆشه ویستی راسته قینه بگه ریت. ده بی خۆشه ویستی راسته قینه چ بیت له وه زیاتر که، هه ندی جار، له غه بیه وه، له دووتوی وینه شیعییه کانه وه، له ناو چاو ساره کانی سۆزانییهک، هه ندی تیشک به ره و ناخی بۆ دلیر شوپر بینه وه و بۆ چه ند چرکه یهک که می له م زه مینه بۆگه نه به رزی که نه وه. ئا ئه مه ئه و ساته کورت خایه نانه نین که رینی شار له مه ر پامبۆوه، سه باره ت به شیعه کانی به La vraie vie est absente له نووسینیکیدا ئاماژه ی بۆ ده کات، که به و له حزانه ناوی ده بات که ههر له ره حه ت بوون ده چن!

ته مه نی شه ش سال، ته مه نیتکی تاکو بلتی ناسکه، ره نگبی ههر له و ته مه نه وه داها توو و دوا رۆژی مرۆف دیاری بکریت. زر باوکیکی ئوتیک ئاسا، دایکی شارل ده کاته هاوسه ری خۆی و شارلیش ده بی بنیتره قوتابخانه ی ناوخ له شاری لیۆن.

به لام هیتنه نابات، هه موو دابونه ریتی خیزانیتکی بورژوازی به ژیانیتکی به ره لای کوچه کانی لاتینی ده گوژیتته وه. ئیتیر خۆی ده گه وزینیتته ناو ژیانیتکی بێ به رنامه و بێ ناینده، تووشی بێ پارهی و قه رز و قۆله یه کی زۆر دیت و به لام له هه مان کاتیشدا پرۆژه ی «گولی خراپه» له میتشکیدا رۆژ له دوای رۆژ گه وره ده بیت و هه ست ده کات پیتوسته کتیتیتکی سه ره خۆ، موته کامیل بنوسیت، که له پیتش ئه و، به زمانی فه ره نسی، دیوانی و نه چوو بیتته ژیر ده ست خوتینه رانه وه. هه ره وه کو سارته ر ده لیت: «بۆ دلیر هیتزی ته کامول له لایه که وه رای ده کیتشا له لایه کی دیشه وه هه سستی به بی که لکی خۆی ده کرد». ئه م ئازاره و جوو دییه ده بیته سه رچاوه ی هه موو شیعه کانی، ناو نیشانی کتیتیش دیسانه وه ته عبیر له و دارانه، له و په رادۆکسه، له و دوو فاقه یه ده کاته وه، که ژبان و شیعه کانی پیتوه به ندن.

ده بی سنووری نیوان ئاسمان و زه مین له کویتیه وه دیاری بکریت، ئه ی سنووری نیوان دۆزه خ و به هه شت؟ چ شتیک خراپه له چاکه جودا ده کاته وه، ئه م پرسیارانه مرۆف هه ندی جار به ره و قه راغی نیلیتسی ده بن.

بۆ دلیر چاکه تا قی ده کاته وه، ده یه وی له ناو فه زله تدا ئارامی بۆ ئه و رۆحه کلۆله ی بدۆزیتته وه، ده یه وی چه پکی تیشکی به زدان بچنیت و ته رایییه ک بداته

ئەو جەستە ھېشكەي كە دوور لە چاوی ئەقینیتکی راستە قینەو دەژاکیت. دەبوست لە موتلهق نزیك بیتهو، بەلام ھەمیشە چاکە دەبیته ملتۆزمیک و سواری ئەستۆی دەبیت و دەداتە عەززا. چرنوو کەکانی شەیتانی لێ گیر دەبیت و بەرەو خەرەندەکانی دۆزەخ شۆری دەکاتەو کە ھاواری ناگاتە گوتی بوونەو ھەریکی دی. ئا بەو شییو ھەو ئەو رۆحە ھەلا ھەلایە لە ژیر قورسی ژان و ئازار و شەونخوونی دەتلیتەو.

کەواتە دەبیت، لەمە بەدواو ھەروو لە ژیانیتکی نزم و داروخواو کات، خۆی لەناو زەلکاوی خراپە بشوات، لەناو فەساد و دزیوی، دەست بۆ جەستە ی بن پەنگی پەتیارەکان درێژکات، بۆ ئەو ھەو ھەو ھەو ھەو بەداتە ئەو لەشە داھێزراو. ئا لەوێ لەناو ئەو جیھانە دزیو و ناشرینە، لە جوانی دەگەریت، ئا لەوێ جوانترین پەیکەر بۆ جوانی دەتاشیت و بۆیە ئەو بە جوانی دەوت «غەرابەت».

ئەو چۆن لەم سەفەرەدا، لەنیوان تاریکی و روونای، لەنیوان جەستە و رۆح، لەنیوان خۆشەو ھەو ھەو و خۆشەو ھەو ھەو، «ئەو» نەدۆزیتەو! بۆدلیتر ھەموو ئەدەبی فەرەنسی دەخوینیتەو. لە نامە یە کدا بۆ دایکی نووسیبوو تیا یا دەلیت: «قینەم لە ھەموو ئەدەبی فەرەنسییە، لە راستیدا، لەو ئەو فەری خویندەو ھەو ھەو، ھەو شتیکم نەخویندو ھەو کە سەرتا پایم بەدل بیت، بۆیە ئیتر ھەو ناخوینمەو».

ئا ئەمە پریارێکی گەورە شاعیرانە یە، بەلێ، چونکە «گولێ خراپە» ئەمە مان پێ دەلیت: کتیبیکێ تاکو بلێی بەگرتوو و لە ھەموو روویە کەو، کاتیکیش کە دادگای فەرەنسی چەند پارچە یەکی لێ قەدەغە دەکات، بۆدلیتر بەرگری لە سەرتا پای تیکستە کە دەکات و دەلیت: «پیتووستە ھەموو بەتیکرایی بخویندیتەو، مەحالە پارچە پارچە کردنی کتیبیکێ لەم چەشنە».

ھەرچەندە بۆدلیتر سەر بە تراڈیسیونی شاعری کلاسیکە، واتە لە چوارچێو شیکلییەکانیدا شاعری دەنووسیت، لەسەر کتیبی ئەلە کسەندەری (کە لە دوانزە برگە پیک دیت و لە سەدە دوانزە ھەمەو پەیرەوی دەکریت، لە سەدە پانزەھەم بەملاو، لە ژیر ناوی ئەلە کسەندە دەناسریتەو، چونکە رۆمانە شاعرییەکانی سەدەکانی ناوئەو، کە باسی شەر و شۆرەکانی ئەلە کسەندەری مەکەدۆنی دەکرد، بەم کتیبە دەنووسران). بۆدلیتر، شاعریکی زۆر لەسەر ئەم کتیبە دەنووسیت،

ھەر ھەو لەسەر کتیبی سونن Sonnet (سونن شیکلیکی شاعرییە لە چوار دە پیر پیک دیت، لە دوو چوارینە و لە دوو سینیە و سەرواکی تیکەل کتیبە و ھەو:

A B B A
A B B A
B A A
B A B

یا ئۆکتۆ سیلاب، (ئۆکتۆ بەلاتینی ھەشت دەگەینێ و سیلابیش واتە برگە؛ مەبەست ھەشت برگە یی، یا دە برگە یی... ھتد.

بەلام بۆدلیتر لەو شیکلە جیگیرانە شۆرشیک شاعری بەرپا دەکات، بەجۆرێک سەرواکان تیکەل کتیبی شاعریکانن، کە زۆر جار ھەست دەکەن بەرامبەر دەوڵەمەندی شاعری سەربەست داین.

کەواتە بۆدلیتر شاعریکی نوێیە! نوێیە چونکە لە جیھانیتکی درز بردوودا لە ئیدیالیک دەگەریت، بەواتایەکی دی ھتیری موتلهق رایدەکیتشا و بەبێ ئەو ھەو پڕوای پێ ھەبێ و بەبێ ھوودەش بەرەو رووی دەچیت.

شاعری لەلای بۆدلیتر لەسەر دوو فاقە یە ک دامەزراو ھەمیشە لە جەنگیتکی میتافیزیکدان، مرۆف بێ سێ و دوو تووشی رشانووە و گیتیبون و دەبگەینیتە قەرەغی گلکۆ. ئەگەریش ھتیری خەیاڵ تەخووبە دوورەکان خەلق دەکات، یا دەبۆدۆزیتەو، ئەو ھەر ئەو تەخووبانەشن کە دەبنە ئاوینە و شاعیر ئەستیرەدی کۆست کەوتنی خۆی تیا دەبینێ. واتە خۆی گۆری خۆی ھەلەدەکەنێ. ئەگەر زەنگی کتیبەکان بانگی میھربانی و خۆشەو ھەو ھەو بەگوتی ئاسمانا بلاو دەکەنەو، ئەو روحی شاعیر زەنگیتکی دەنگ نووساوە، دەنووزیتێ، ھەر چەشنی ئەو سەربازە بریندارە کە لە تەنیش دەوارە کە بەجێ ھێلرایت، لە ئاسمانیتکی کپویدەنگ بترازی کەسی تر گوتی لێ نابیت. شاعیر دەبەوێ لە قوروجلپاوی زەمین ھەلایت، دەبەوێ لە گوناھ و خراپە و فەساد رزگاری بیت، دەبەوێ بەرز بیتەو، بەلکو رۆحی تیر گولوی پاگژی یەزدانی بیت. بەلام ئەفسوس! ئەھرمەن بەقەد ئەھوورامەزدا پایەدار و بە توانایە، وەکو موقتاتیزیتکی غەیبی، شاعیر دەداتە عەرز و، بەلکو زیاتریش، بەرەو خەرەند و چالە ھاویەشەکان کە پڕ لە ئەجندە و گوناھ و خراپە و لەشە بۆگەن و رزێوکانن، توپی ھەلەدەدات.

راسته پاريسی سه دهی نۆزده هم ده بئته چوارچيوي شيعره كان، واته قهله بالغي شار، بۆني ره ژوو، دوو كه لى كارخانه، تهمومژى سهر رووبارى سبن، زهنگى كلتيسه كان، له ناو سه رمای زستان و ئيواره خاموشه كان ده توتيه وه. له ليوارى گۆرستانه كانيش، مانگيكي سارد و دههولتى جه نازه و تابووت و به يداعى سپاه... هتد. له ناوه ند ئهم تابلۆ سامناكه دا، ده عبايه كى راسته قينه خۆى قيت ده كاته وه و چۆك به شاعير داده هيتنى، ئه ويش «بيزاريبه»، كه له ناخى شاعيره وه سهر هه لده دا و ههره سى پئده هيتنى.

لاى بۆدليرش، ههره كو لاي شاعيره رۆمانسييه كانى دى، چيژيكي تايهت بۆ توخمه ئه نتيكه كان هه يه، وه كو كه لاوه ي باله خانه كانى رۆما و كاتيدرا له سه رسامه كان، يا كۆله گه به رزه كان، نه خش و په يكه ره جزواو جوړه كانى قه د ده رگا و ديوار و په نجهره به رزه كان. حه وشه فراوانه كان و حه وزه ئاوه كان كه به ده ورى فواره كان نه غمه ي بالنده ئه فسووناوييه كان، مرۆف، بى ده سلات به ره و زه مانه له ده ستچوه كان ده گه رتته وه؟ نه خيتر، بۆدليتر لاسايى رۆمانسييه كان ناكاته وه، به لكو لاي ئه و هه موو ئهم توخمه سه مبولن، واته له ريگايانه وه شاعير ده يه وى به ره و شته شاراوه كانى ناخ گوزه رمان بى بكات. شت بى لايه ن، هه روا بى په روا و بى په يوه ندى جيھانى ده ره وه و ناوه وه مان ته ي بكن. دروستكردى ئه و په يوه ندييانه له نيوان بينراو و نه بينراو، له نيوان شته هه ست پيكراره كان و هه ست بى نه كراوه كان وا ده كات كه هيتى «خه يالى ئافراندن» رۆلى سه ره كى ببيني و وه كو كۆله گه به كى پته و، وه كو پردى، ئه و دوو جيھانه پيكرى گرى بدات.

له مه وه بۆدليتر گه لى جودايه، هه نده جودايه كه پيمان سه يره ئه وا سه ده و نيوتيك به سه ر شيعره كانيا تپيه ريون. چونكه شيعره كان هه ندى جار بانگه وازيكن، هه ندى جار چرپه يه كن، هه ندى جار يش به زمانتيكى پر له ته ليسم باس له نهيتنى رۆح ده كن. مامه له يه كى گه لى تايه ته مند له گه ل ئامرازى هه ست كردن ده كات، هه ر پاش ئه و رامبو به په كخستنى هه سته كان Le dérèglement de tous les sens ناوى ده بات. له پيتناوى ئه وه ي په يوه ندييه كى قوولتتر، يا: گه لى جياوازتر، له گه ل بوون دروست بكات. ئا ليتره وه هه ست به په يوه ندييه كى سؤفيگه رانه ي دوو فاقه ده كه ين. به كنيكان به ره و نهيتنييه قووله كانى بوون په لكيتشى ده كن، ئه وى تر سؤفيگه رانه ي ره شه، شاعير داواى ره حمه ت و

به زه يى له ئه هريمه ن ده كات. ئهم دوو رچه يه، شاعير ده گه بينه به رده م مه رگ، به حه زتيكى نه يتييه وه ده يه وى، له وديوى مه رگيش «نوى» بدۆزتيه وه.

ئهم خۆبه ده سته وه نه دانه هه موو به ها شيعرييه كان له ئاميز ده گريت و ناتوانى له ده ره وى ئه و په يوه ندييه بژيت. چونكه بۆدليتر چيژيكي تايه تى بۆ كه شففى شه خسى هه يه و ده يه وى تا دوا سنوورى ئه و ئه زمونانه پروات و له ماهييه تى شت بگات. چونكه هزر ناتوانى په ي به سنووره كانى ئه و جيھانه به ريت. له به رته وه ي له سه ر بناغه ي په يوه ندييه كى ئوتتۆلۆژى به نده، به و مانايه ي كه هه موو گيان به شداره له و ئه زمونونه، ئه زموننيكه سنوورى نيوان رۆح و له ش ده سرتته وه، ده ره وه ده بئته ناوه وه و ناوه وش لوغزه كانى ده بنه ئادا تيک بۆ شى كردنه وى بوون. له به ر رۆشنايي ئهم هاوكيشه به دا خوداوه ند شيكل و ناوه رۆكى تووشى دوناو دۆن دتين. ئه مه ش له ياخي سوونى شاعيره وه نايه ت، به لكو، له ريگاي ئه و حاله تانه وه ديت كه عه قل ته نها وه كو ئادا تيک رۆلى روونكر دنه وه و شيتهل كردن و كوئترۆل نابينيت، به لكو، ئه ويش ده كه ويته ژير ركي تى ئه و حاله تانه وه. ئايا ئه مه ئه زموننيكى ترسناك نييه؟

لاى بۆدليتر، ئهم قوولسوونه وى هه سته به ره و ميتمامۆرفۆز ده مانبات، گۆرانكاريبه كان به رده وامن، ده گه نه ئاستيک كه شته كان سيفه تى يه كه مى خويان ون ده كهن و تووشى دۆناو دۆن دتين. بى گومان وزه ي خه يالى كارى گه رى خۆى ده خاته گه ر بۆ خولقاندنى ئهم وينا نه، ئه ويش له ريگاي خه يالى ئافراندن (المخيلة الخلاقه) L'imaginaire créative كه سيسته مى په يوه ندييه كان ليك ده ترازينى و سه ره له نوى دروستيان ده كاته وه. چاوى پشيله به ك به سه بۆ ئه وه ي «ژن» ئه و بوونه وه ره غه ريبه ي بۆدليترى تيا زيندوو بيتته وه، ژنيك كه چاوه كانى وه كو مه رمه ر ساردن و له هه مان كاتيشدا تاكو تخووبه كانى سامناكى ئه فسوون به خشن. ئهم ميتمامۆرفۆزانه له چه ند ئاستيكي جوداواز دروست ده بن. هه ندى جار شاعير خۆى ده چپته پيستی بوونه وه ر و به رجه سته كانى ديبه وه، نه ك بۆ ئه وه ي رۆلى ئه وان ببيني، به لكو بۆ ئه وه ي ببئته ئه وان، ئهم ياريبه خه ته رناكه زۆر جار شاعير به ره و گيژبوونيكي راسته قينه ده بات و خويته ريش تووشى راجله كانتيكى پۆزه تيف ده كات.

له كۆتاييدا زۆر دلخۆشم و قه له قى وه رگيژانيش داگيرم ده كات: ئه رى ئهم خونه م هاته دى؟ به هه رحال، ئهم پرۆژه به پيشكه شى خويته ر ده كم، سوپاسيش

بۆ بۆدلىر كە ھەمىشە زىندوومان دەكاتتەو، داواى لىبوردنىش دەكەم ئەگەر
گوناهىتىكم كردىتت. شىعەرى وەرگىتراو، ژنە پەتبارەبەكى شەنگە، بەلام ئايا شىعەر
بۆ وەرگىترانە؟

ئەحمەدى مەلا

۱۹۹۶/۸/۱۸ فەرەنسا-بىزەنسۆن

بۆ خويىنەر

گىلىيى و ھەلە، گوناھ و پىسكەيى،
مىشكمان داگىر دەكەن و لەشمان دەخۆن،
ھەرەك چۆن دەرۆزەكەر ئەسپىچ بەختىو دەكات،
بەو چەشەنە پەشىمانىيە خۆشەويستەكەمان ئاۋ دەدەن.
گوناهەكائمان وركەن، تۆبەكائمان بى دەسەلات!
نرخى پاكانەكائمان بەتتېروتەسەلى دەدەپنەو،
بەدلىشادىيەو دەگەرئىنەو ەچەي چلپاۋ،
پروامان وايە بەگريانىتىكى درۆزانە كردهو كائمان دەشۆين.
ئەھرىمەن مەزن، لەسەر بالىفى گوناھ
لەسەر خۆرۆحى پىرۆزمان رادەژەنى،
مىتالى زەنگىنى تواناكەمان
لەلايەن كىمپازانەو كرا بەھەلم.
ئەو شەيتانە كە سەرى پەتى بەدەستەويە و دەمانھەژىنى!
لە شتە پۆخلەكاندا خۆراكى خۆ دەدۆزىنەو،
بى ترس بەتتېو تارىكستانە بۆگەنەكاندا،
ھەموو رۆژى ھەنگاۋى بەرەو دۆزەخ رۆدەچىن.
چەشنى پەرپووتىكى ھەژار،
مەمكى داھىتراۋى پىرە سۆزانىيەك دەمژىن و ماچى دەكەين،
بەرىگاشەو ەجەزىكى نەپتىنى دەدزىن،
پرتەقالتىكى كۆن ئاسا، بەچاكي دەيگوشىن.
يەك لەتەنىشت ئەويتەر، ورووژاۋ چەشنى مليۋنى كرم،
لەناۋ مىشكى مەستماندا گەلە شەيتانى،
كاتتىكىش ھەناسە دەدەين، مەرگ لەنىو سىنەماندا رۆدەچى،
رووبارىتىكى نەبىنراۋ، لەگەل شكۆى بى دەنگ.
ئەگەر ھىشتا ئەتك و ژەھر، خەنجەر و كلىپە،
نەخشەى خۆبانيان نەچنىو،

ياربیه توردهاته کهی قهدهری بهسزمانان،
 نهوه چونکه رۆحمان، مهخابن! ههنده ئازا نبیهه.
 بهلام له نیتو چه قهه و پلنگ و دهلهسهگ
 مه میوون و کولژدم، هه لۆ و مار،
 له نیتو ته ویتلهی شهرمیی خه تاکامان،
 دهعبا دهزیرتین، دهلوورتین، دهمرخین و دهخشین.
 بهکیکیانی تیدایه، دزیوتین و درندهترین و گلاوترینبانه،
 ههرچهنده که زۆر ناجوولیتتهوه، زۆریش دهم بهقیژه و هاوار نبیهه،
 بهلام بهسانایی زهمین پاره پاره دهکات و
 جیهان بهباویشکی قووت دههات.
 نهویش بیزاریبیه! - چاو قه تیسسی گریانیکی نهو بیسته
 نه رگیله دهکیشئ و خهون به قه ناروه ده بیئئ.
 خوئنه، تو نهوه دهعبا ناسکه ده ناسی،
 - خوئنهری دوو روو، - هاوچه شهم - برام!

سپلین و ئیدیال

پیرۆزیایی

I

کاتیک له لایهن توانا ههره بلنده کانهوه،
 له م جیهانه بیزاره دا شاعیر سه رهه لدههات،
 دایکی سام لی نیشتهوه و دهم پیر له کهف
 چنگ گرژ و بهره رووی خودا سکالا دهکات:
 - «ئای! نه ده بوایه په پکه ماریک بهیتمه بوون،
 له جیاتئ نهوهی شیر بدهمه نهوه هیچ و پووچه!
 به نه علهت بیت نهوه له ززهت کورت خایه نهی
 که ژان بوو به که فاره تی گونا هم!
 چونکه له نیتو نهوه هه موو ژنانه منت هه لێژارد،
 بو نهوهی بیهه جیتی قیژلیتی بوونهوهی مێرده غه مگی نه که م،

بو نهوهی نه توانم نهوه دهعبا دهغه زاره،
 نامه دلداری ئاسا فری دهمه ته نووره وه،
 قینت بۆم بوته بار، سه ره له نوئی
 فریتی دهدهمه سه ره نامیری نه فرته لیکراوی شه رانیت،
 به ته واویش نهوه دره خته نابوته هه لده کیشهم،
 بو نهوهی جارێکی دی چرۆی ژهر نه گری!
 ئا بهم جوړه که فی قینی قووت دهه و
 له چاره نووسی نه به دییه تیش تی نه ده گه یشت،
 ههر خوئی له قوولایی دۆزهخ،
 بو تاوانی دایکانه کوته رهی ناماده ده کرد.
 سه ره رای نه مهش له ژیر سه یوانی نادیاریی فریشته یهک،
 زارۆکی هه تیو به هه تاو خو مه ست دهکات،
 چی ده خوات و چی ده خواته وه
 نه مبروازی^(۱) و هه لاله ی قرمزی تیا ده دۆزیتته وه.
 گه مه له گه ل با دهکات و له گه ل هه وریش ده دوی،
 به ره و رووی خاچیش به ستران چرینه وه خو مه ست دهکات؛
 ده گریی نهوه رۆحه ی که له ریگی حه ج یا وه ریتی،
 کاتئ ده بیئئ چه شنی بالنده ی دارستان دلشاده.
 هه موو نه وانه ی که خو ش دهوی، به ترسه وه
 سه رنجی ده دن، یا دلاوه ر ده بن به هیتمیی نهوه،
 له یه کی ده گه رین که سکالای بو بکات،
 بو نهوهی درنده یی خو یانبان له سه ره تا قی بکه نه وه.
 خو له میش و تفی چلکن تیکه ل ده که نه
 نهوه نان و شه رابه ی بو نهوه داندراوه؛
 به دوو روویبیه وه هه موو شتی فری ده دن که دهستی نهوهی بهر که وتیبئ،
 داوای لیبور دن ده که ن کاتئ پیمان بهر پیتی ده که وی.

۱- نه مبروازی Ambroise: خواره مه نی خودا وه نده کانی ئۆله مپه، هه روه ها سه رچاوه ی هه رمانه.

به‌ها واره‌وه ژنه‌که‌ی ده‌چیتته‌ گۆره‌پانه‌ گشتیبیه‌کان:

«له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌شه‌نگم‌ داده‌نی‌ بۆ په‌رستن،
 کاری پته‌کانی ئه‌نتیک ده‌که‌مه‌ پیشه،
 هه‌روه‌ک ئه‌وانیش گه‌ره‌که‌م‌ زێرکه‌فتم‌ که‌ن؛
 به‌گۆله‌گه‌می هیندی و به‌بخوور و به‌میبر
 به‌کرنۆش بردن، به‌گۆشت و شه‌راب خۆ مه‌ست ده‌که‌م،
 بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌م‌ ئایا ده‌توانم‌ له‌و دله‌ی که‌ شه‌یدامه،
 شکۆمه‌ندی یه‌زدان به‌پیکه‌نینه‌وه‌ هه‌لکیشم!
 کاتیکیش له‌م به‌زمه‌ گاورانه‌ بێزار ده‌بم
 ده‌ستی نیان و به‌هێزمی له‌سه‌ر دانیم؛
 نینۆکه‌کانیشم‌ هه‌ر چه‌شنی نینۆکه‌کانی ئارپی (۲)
 رچه‌یه‌ک ده‌که‌نه‌وه‌ تاکو ناو دلی
 هه‌روه‌کو بالنده‌یه‌کی هه‌لله‌رزو
 ئه‌و دله‌ ئاله‌ له‌ سینیه‌ی هه‌لده‌کیشم،
 بۆ ئه‌وه‌ی تیب‌ر که‌م‌ ئه‌و ئازده‌له‌ی که‌ خۆشم‌ ده‌وێت،
 به‌قبیز لیبوونه‌وه‌وه‌ فرپی ده‌ده‌مه‌ پیشی»
 به‌ره‌و رووی ئاسمان، عه‌رشه‌ی به‌بریه‌ ده‌بینی،
 شاعیری مه‌ند بازووه‌ بێ گه‌رده‌کانی به‌رز ده‌کاته‌وه،
 رووناکییه‌ فراوانه‌کانی هۆشی روونیشی
 خه‌سلته‌تی میله‌ته‌ شه‌رانییه‌کانی له‌سه‌ر لا ده‌دات؛
 - «ئهی به‌خشنده، ئهی ئه‌هوورامه‌زدا، که‌ ئازارمان ده‌ده‌یتین
 وه‌کو هه‌توانی یه‌زدانی بۆ نه‌گریسیمان
 هه‌ر چه‌شنی چاکترین و پاکیزه‌ترین گه‌وه‌هر
 که‌ به‌هێزه‌کان بۆ له‌ززه‌تی خواوه‌ندی ئاماده‌ ده‌کات!
 ده‌زانم‌ له‌ ریزی دلشادانی نیتو تیبیه‌ پیرۆزه‌کان،
 بۆ شاعیر شویتیک‌ ئاماده‌ ده‌که‌ن،

۲- ئارپی Harpie: (ئه‌فسانه). ده‌عبایه‌که‌ سه‌ری هی ژنه‌ و له‌شی هی بالنده‌یه‌: هه‌روه‌ها
 چوونوکی تیبیشی هه‌یه.

بۆ عه‌رش و فه‌زیله‌ و بالا ده‌ستی،
 بۆ جه‌ژنه‌ هه‌تا هه‌تاییبیه‌کانیش داوه‌تی ده‌که‌ن.
 ده‌زانم‌ که‌ ئازار نه‌جیبزاده‌یه‌کی تاقانه‌یه
 هه‌رگیز گاز له‌ زه‌مین و له‌ دۆزه‌خ ناگرن،
 بۆ ئه‌وه‌ی تاجه‌ ئه‌فسووناوییه‌که‌میش به‌ژنه‌وه،
 پیتویسته‌ هه‌موو کات و هه‌موو گه‌ردوون خه‌ریک که‌ن.
 به‌لام‌ خشله‌ ونبووه‌کانی ته‌دمووری کۆن و
 میتاله‌ نه‌ناسراوه‌کان و میرووی ده‌ریا،
 که‌ به‌ده‌ستی ئیتوه‌ خۆشه‌ کراون،
 قه‌ت ناگه‌نه‌ جوانی ئه‌و خشله‌ تاجینه‌ دره‌وشاوه‌یه؛ (۳)
 چونکه‌ ته‌نها به‌رووناکی بێگه‌رد دروستکراوه،
 هه‌لکیشراوی کوانووی پیرۆزی گزنگه‌ سه‌ره‌تاییبیه‌کانه،
 که‌ چاوانی خه‌لکی له‌ نیتو دره‌وشانه‌وه‌ی ته‌واویان،
 ته‌نها ئاوتینه‌ی تاریک هه‌لگه‌راو و رامانن!»

II

ئه‌لباترۆس (۴)

گه‌لی جار، بۆ سوعه‌بت، ده‌ریاوان
 له‌گه‌ل خۆ ئه‌لباترۆس ده‌بن، بالنده‌ی پان و پۆری ده‌ریا،
 بێ باک دوايان ده‌که‌وێت، ریتواری سه‌فه‌ر،
 پا پۆریش به‌سه‌ر گبێزه‌لوکه‌ سه‌رشیتته‌کاندا ده‌خزی.
 هه‌ر که‌ له‌سه‌ر ته‌خته‌کان دایاننان
 ئه‌و پاشا لازه‌وه‌ردیانه، مل که‌چ و بێ ده‌سه‌لات،
 باله‌ گه‌وره‌ سپیییه‌ میه‌ره‌بانه‌کانیان راده‌خه‌ن
 چه‌شنی سه‌وله‌کانی ئه‌م لا و ئه‌و لا.

۳- Diadème: جوړه‌ خشلیکه‌ له‌ شیتوه‌ی تاج‌ ئافره‌تان کاتی خۆی له‌ سه‌ریان ده‌کرد.

۴- ئه‌لباترۆس Albatros: جوړه‌ بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ریا، پیتی په‌ردار له‌ هی سۆنه‌ ده‌چی.
 سپی و بۆریان هه‌یه، به‌ کۆمه‌ل ده‌ژین. دهنوکیان چه‌ماوه‌یه.

نهم پړيواره بالداره، چونکه سست و دهغه زاره!

جاران شنگ، نېستېش کومېک و دزټو!

په کيکيان دهنوک دوړدونگ به سه بيله وه،

نهي تر به شله شله خو نيشان دده، سهقه ته، دهفري!

شاعير چه شني سازادهي هورانه

که هامووشوي باهوژ دهکا، گالتهش به تير و که واندار،

دوور خراوهي سهر زهوي، له نيو هوپها،

باله زه به للاحه کاني رهوتی لي قه دهغه دهکن.

III

بهرز بوونه وه

له سهرووي گولاو و له سهرووي دولدا

له سهرووي چيا، جهنگل و هور و دهريا،

له وديو تخووي جوغه نه ستيره بييه کان،

به چوست و چالاکيه وه، خوټ تهر دهکهي روچه کم،

ههروهک مهله زاني خو دهگه ورتيسته نيو شه پؤل،

به چه زتيکی شه هوه تاوي تيرينه و

به دلخوشيه وه قوولايي مه زن شه ق دهکهي.

دوورکه وه، بفره، له م نه خو شه يوگنه،

پرځوټ به هه واي بالا پاگژ بکه ره وه،

بخوره وه له مه بي خاوتيني خوداوه ندي،

له ناگري روژن که فه زاي روون داگير دهکا.

له وديو خه فته و له وديو خه مي فراوان

که قورسايي خويان ده خه نه سهر بووني تم و مژاوي،

به ختياره نه و که سهي که به جووتخ بالي به هيزه وه

بهره و کيلگه روژن و هيمنه کان دهفري،

نه و که سهي بيگر دهنه و کاني هه چه شني چوله که

بهره و ناسمانان، به يانيان، نازادانه دهفرن،

ده شنيته وه به سهر ژيان، به بي ته لاش

له زماني گولان و شته بي دهنگه کان تي دهگه ن.

IV

په يوه ندييه کان

سروشت په رستگايه که له کوله گه زيندو وه کانيه وه

دهنگه دهنگي تتيکه ل و پتيکه ل به رز دهنه وه،

مروفت به ته نيشت جهنگه لي ره مزدا راده بووري

به ته ماشا کردنيکی ناشناوه دهرواني.

هه چه شني زايه له يه کي باريک هه له دووره وه

تتيکه ل په کيتييه کي قوول و تاريک ده بي،

فراوان وهک شه فراوان وهک رووناکي،

هاوئا وزن دهنگ و رهنگ و بز.

عه تري پاراو ههروهک له شي زارولان،

ناسک وهک دهنگي شمشال، که سک وهک چيمه ن،

- عه تره کاني ديش، زهنگين و سهرفراز و بهد،

هه چه شني شته هه تاهه تايبکان دهکشين،

ههروهکو عه مبه ر و ميسک، بخوور و به نژوان

بو هه ستي روچ و مانا ستايش دهکن.

V

حه زم له ياداشتي چاخه رووته کانه،

به زه رکه فت کردني په يکه ران فويوس دلخوش بوو

نه ودهم ژن و پياو سووک و چاپووک

بي درو و دلره راوکي دلخوش بوون،

ناسماني عاشقيش نه وازشي له گهل بربره ي پشتيان دهکرد،

ته ندروستي جه سته ي ناسکيان ده خملاند.

سيپيل، نه و کات، به فهر و به خشنده،

- سلاو له لایوی پیروژ، ساده و تهوئیل ناسک،
چاو گهش و پروون هر چهشنی ناوی سازگار،
بی‌گرفت به‌سهر همموو شتی،
بی‌خه‌م وه‌ک لاژهورد و گول و بالنده،
گهرم و گوربی و ستران و گولاو پهرش و بلاو ده‌کاته‌وه!

VI

مه‌ناره‌کان

روبنس (۵)، پرووباری له یادچوو، باخچه‌ی حه‌وانه‌وه،
بالیفی جه‌سته‌ی پاراو، نازانن خو‌شه‌ویستی چیه،
به‌لام ژیان فیجقه ده‌کات، بی‌وچان ته‌کان ده‌دات،
چه‌شنی هه‌وا له عاسمان، زهریا له نیو زهریا؛
لیژنارد دوفینسی، ناوینه‌ی قوولئ تاریک،
په‌ریبه نه‌فسووناوییه‌کان، به‌زده‌ده‌خه‌نه‌ی نیانه‌وه،
پر له سیحرن، له پرووی سیبهری به‌فر تامیز و
نه‌و سه‌رووانه‌ی که ولات داده‌پوشن، ته‌جللا ده‌کهن؛
رامبران، نه‌خوشخانه‌ی غه‌مگین پر له ناهوناله،
ته‌نها به‌خاچتیکی گه‌وره نارایش کراوه،
سکالایه‌کی دهم به‌گریان له‌نیو بوگه‌نیی به‌رز ده‌بیته‌وه،
له‌نیو گزینگی زستان به‌پرتاو دپته ژووری؛
میشیل نانژ، جایه‌کی ته‌م و مژاوی شوینی هیرقلان
له‌گه‌ل عیساکان تیکه‌ل ده‌بن، له ناکا ویشدا
تارماییه به‌تواناکان له‌نیو سپیده به‌رز ده‌بنه‌وه،
به‌قامک ته‌قاندنه‌وه کفنه‌کانیان ده‌درن؛
توره‌یی یاریکه‌رانی بوکس، بویری ناژه‌له کتیویه‌کان،
تۆ که توانیت جوانی ملهور کۆیکه‌یته‌وه،

رۆله‌کانی به بارقورس نه‌ده‌زانی،
به‌لام، ده‌له گورگیکی دل ناوساو به ئوخزنی ساده،
مه‌مکه په‌شتاله‌کانی گه‌ردوونی ده‌مژی.
مروفت، قوز و به‌هیز و تیکسمپراو
به‌و جوانییه‌ی که پاشا ناوی لی‌ده‌نا؛
مافی شانازی کردنی هه‌بوو،
میوه‌ی تازه و شه‌ق نه‌بردوو!
ئیمپروژ گهر بیته و شاعیر حه‌ز بکا
مه‌زنا به‌تی سروشت ببوژنیته‌وه،
نه‌و شوینانه‌ی که ژن و پیاو تیا به‌ پرووت و قووت،
هه‌ست ده‌کات سه‌رماییه‌کی تاریک رۆحی داده‌پوشی،
به‌رامبه‌ر به‌و دیمه‌نه په‌شه‌ی پره له سامناکی.
نه‌ی وه‌حشه‌تناکی! بو‌جلویه‌رگ ده‌گرین.
نه‌ی کوته‌ره‌ی گالته‌جاری! به‌ده‌ن شایانی ده‌مامکه!
نه‌ی جه‌سته‌ی خواروخپچ، سک شوپ و خاو و خلیج،
که یه‌زدانی سوودبه‌خش، هیمن و سه‌رکه‌ش
زارۆکانی خسته قونداغه‌ی ره‌ق و ته‌قه‌وه!
مه‌خابن! نیوه‌ی ژنان، ره‌نگ په‌ریو هه‌ر چه‌شنی مومیا،
به‌ره‌لایی ده‌تانکرۆژی و به‌ره‌لایی ناوتان ده‌دا،
نه‌ی نیوه‌ی عازهبان، فه‌سادتیکی زگماکتان له‌گه‌ل‌دایه،
هه‌روه‌ها ته‌واوی به‌ره‌که‌تی دزیویی!
پاسته نیمه نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌دین،
میله‌تیکی دیرین و خاوه‌ن جوانییه‌کی نه‌ناسراوین:
روخسار شه‌قاره به‌عیله‌تی دل،
وه‌ک ده‌وتریت خاوه‌ن جوانییه‌کی ژاکاو؛
به‌لام خودای شیعه‌ره دواینه‌کانمان،
هه‌رگیز پریکه له‌م په‌گه‌زه نه‌خوشه ناگریت
سلاویتیکی گهرم له لایوی بکا،

دلتيكى گهوره، ئاسا و بەفېز، گېلە پياۋى زەرد،
 پوژى (۶)، ئىمپراتورى خەمۇكى زىندانىيەكان؛
 واتو (۷)، ئەم كەرنەئالەي كەدلانى رۆشن
 چەشنى پەروانە، بە دەورى چرا دەخولتەنە،
 دىكۆرى پارا و سووك، چلچرا رۆشنى دەكاتە،
 جۆش و خرۆش دەپزىتتە نىو سەماي گەردەلوولوى.
 گۆيا، مېردەزمەي پىشتى نەناسراو،
 زارۆلەي ھېشتا نەزاو لە «سابات» دەپزىتن،
 پېرەژنان بەرامبەر بە نەينۆك و مندالانى رووت و قووت،
 لا چمكى دەپزىتەكانيان ھەلدەكېشن بۆ ئەوھى شەيتانى پىن ھەلخەلەتېن.
 دولاكراو، دەرياچەي خوتېن، شوتىنى ئەجندان،
 جەنگەلى سەروو ھەمىشە كەسك سېبەرى بۆ دەكات،
 لە ژىر ئاسمانىكى غەمگىن، ئاوازي كەرەنەي نامۆ تىدەپەرن،
 ھەرچەشنى ھەناسە و تاسەي وپبەر (۸)؛
 كفر و نەعلەت و سكالالا
 حال گرتن و ھەرا و گىرمانىكى بەجۆش و TeDeun نانە (۹)
 زايلەن لە قورگى لاپىرانئەوھ (۱۰) دەردېن،
 تىياكى يەزادىن بۆ دللى خەلكى.
 ئەم ھاوارانە لەلايەن ھەزاران ھەسەسەوھ دووپات دەبنەوھ،
 فرمانىكە لەلايەن ھەزاران بلتدگۆوھ دەردەپەرن،
 چراپەكە لەسەر ھەزاران قەلا دادەگىرسىن،

۶- Pierre PUGET: ھونەرمەند و پەيكەر تاش و مېمارىيەكى فەرەنسىيە (مارساي ۱۶۲۰-۱۶۹۴).

۷- Antoine WATTEAU: ھونەرمەندىكى فەرەنسىيە (۱۶۸۴-۱۷۲۱).

۸- Carl Maria Von WEBER: مۆسىقاۋەندىكى ئەلمانىيە (۱۷۸۶-۱۸۲۶).

۹- TEDEUN: جۆرە سرودىكى ئاينىيە، لە رۆژانى يەكشەم و جەژناندا دەوترىت. بۆ ستايش كىردنى يەزدان و داواي مېھربانى كىردنە. واتە: (خوات لەگەل).

۱۰- Labyranthe: جۆرە قاوشىكى پىتچاوپىچ و زىگراگە كە زۆر بەزەحمەت مەژۆن دەتوانى خۆي تىا دەرياز كات.

بانگەوازە بۆ راوچىيانى گوم بووى نىو جەنگەلى گەورە!
 ئەي خودايە، ئەمە لە ھەققەتدا چاكتىن بەلگەيە
 كە دەتوانىن لە سەنگىنىيە خۆمانى دايمالېن،
 ئەم ھەنسكە گەرم و گورەي نەوھ پاش نەوھيە
 دىنە بەر كەنارى ئەبەدىيەتى تۆ و دەمرن!

VII

شەيتانى شىعەرى نەخۆش

شەيتانى شىعەرى كەساسم، مەخابن! چىتە بەم سەرلەبەيانىيە؟
 چاۋە قوللەكانت پىن لە ئەندىشەي شەوان،
 لەسەر پىستەكەت دەپىنم چىن چىن،
 سامناكى و شىتى، سەرما و بىدەنگى پال كەوتون.
 ئايا شەيتانى سەوزباو و ئەجندەي پەمەيى رەنگت
 ترس و خۆشەويستى سولاحى خۆلەمىشيان (۱۱) تىايا رژاند،
 سامناكى مستىكى زۆردار و درندە
 تۆيان نەخستىتە قوللايى مانتورنىكى (۱۲) سەمەرەوھ؟
 دەمەوئى بۆنى تەندروستى بەرزكەنەوھ
 مەمكە بۆندارەكەت ھەمىشە جىتى دەستبازى بوو،
 ھەرەھا خوتىنى مەسىحىيەت لەسەر ئىقاعى چۆرەي دەھات.
 ھەرچەشنى بىرگە ئەنتىكەكان،
 كە بابى سترانان ناو بەناو سەردارى دەكرد،
 فۆبىوس (۱۳) و پان (۱۴) ي مەزن، وەستاي دروئىنەكان.

۱۱- سولاحى خۆلەمىش Urne: بەرامبەر بە «مىرمە» ي عارەبى. جۆرە سولاحىيەكە خۆلەمىشى مردووى تىا دەكەن.

۱۲- مېنتورن Minturnes: شارتىكى رۆمانى كۆنە.

۱۳- فۆبىوس Phoebus: ئاولئاوتىكى ترە بۆ خوداۋەندى رووناكى.

۱۴- پان Pan: خوداۋەندى شوانانى ئاركادى و ھەرەھا خوداۋەندى فەر و بەرەكەتە.

VIII

شەيتانى شيعرى بەرتىل خۆر

ئەي شەيتانى شيعرى دىل، عاشقى كۆشك و تەلار،
 كاتى «ژانقىي»، «بۆرى» كان بەرەلا دەكات،
 لە شەوۋەزەنگى بىزارى ئىوارانى بەفرانبار
 پارچە كۆتەرەيەكت چىنگ دەكەويت تا پىيە مۆرەكانتى پى گەرم كەيتەو؟
 بە پزىسكى شەوانە كە لە درزى پەنجەرەو دىنە ژوورئ،
 شانە مەرەپىنەكانت دەھىتتەو جۆش؟
 بۆنى جزدانى بەتالت دەكەي ھەرەك بۆنى كۆشك و تەلار
 زىرى گومبەتى لاژەو ەردت كۆ دەكەيتەو؟
 بۆ ئەو ەي نانى رۆژانت پەيدا بىكەيت،
 ۋەكو زارۆلەي ناو جۆقە، يارى بە بخووردان دەكەي،
 Te Deum دەچرى كە تۆزقالتىكىش پروات پىيى نىبە،
 يا ۋەك ئەكرۆپاتىكى بەرۆژوو، تەلەت بۆ بنىتەو،
 پىكەنبنە تىكەل بە گريانەكە تىش نابىن،
 بۆ ئەو ەي قاقا دزىو كەت بگە شىتەو.

IX

كۆلكە راھىب

پەرژىنە كۆنەكانى قەد شوورە گەورەكان
 تابلۇى حەقىقەتى پىرۆزى بەسەردا ھەلۋاسراون،
 كە ھەناۋىكى خواناسى گەرم دەكرەو،
 ساردوسرى زوھدىشىيانى ھىمن دەكرەو.
 لەو كاتانەدا كە لە مەسىحەو تۆ گۆلى دەگرت،
 لە راھىبىكى ناسراو زياتر كە ئىمپرۆ كەم باسى بىكرئ،
 گۆرەپانى مەرگ بە ئەتولىيە دەزانى و
 بە بالايى مەرگا بە سانايى ھەلدەشاخى.

رۆحى من گلکۆيەكە، كۆلكە راھىبىك،
 كە لە ئەبەدىيەتەو ھاموشى دەكەم و تىبايا دەژىم؛
 ھىچ شتىكىش دىوارى پەرژىنە ناشرىنەكانى قەشەنگ ناكات.
 ئەي راھىبى تەو ەزل، كەواتە كەي دەتوانم
 دىمەنى زىندووى كەساسى غەمگىنم
 بىكەمە كارى دەست و ئەقىنى چاوانم؟

X

دوژمن

لاۋىتى مىن تەنھا گەردەلوۋلىكى تارىك بوو،
 جار بەجار لەم لا و ئەولايەو ھەتا ھەلدەھات؛
 ھەرە تىرشقە و باران و پىرانكارىيەكى و ايان كرد
 كە لە باخچەكەم مېو ەي قىزى كەم بىبىرئىت.
 ئا ئەو ەتا دەست لە خەزانى فىكر دەدەم،
 ئىتر پىويستە دەست بە پاچ و دەست بە بىل
 قور و لىتەي سىلاو كۆيكەمەو،
 كە ئا چالى وى تىبا دروست كرد مەزنتىن لە گلکۆ.
 كى دەزانى ئەو گۆلە نوپىانەي كە خەونىان پىو دەبىنم،
 لەم خاكە دەدۆزىنەو كە ۋەك كەنار شوردرابىتەو،
 ئايا توتىشوى ئەفسونناۋىش دەبىتە توندوتىرى؟
 ئاي ئازار، ئاي ئازار! كات ژىن دەخوات،
 دوژمنى تارىكىش دلمان دەكرۆزئ
 گەشە دەكا و بەھىز دەبى لەو خوتىنى كە لىمان دادەچۆرئ!

XI

بەدبەخت

بۆ ئەو ەي ئەم قورسايبىيە بەرژكرتتەو،
 پىويستىمان بە ئازابەتى تۆيە، سىزىف!

سەرەرای ئەو هی تینی چارەسەرمان تیاپه،
 هونەر کاتی دەوی و کاتیش تەنگه.
 دوور له جهنازهی بهناوبانگ،
 بهرهو گۆرستانیکی لاتهریک،
 دلم ههروهکو دههۆلیکی شاراه،
 سروودی پرسه لی ددهات.
 خشلیکی زۆری تیا نغریه
 له نیتو بیرچوونهوه و تاریکی،
 دوور له دهمی بیل و خاکه ناس؛
 گۆلیکی زۆری تیا پهخشه
 بۆن و بهرامهی پارای وهک نهیتی
 له نیتو ته نهاییه کی قوول بلاوده بیته وه.

XII

ژیانی ییستر

ماوهیه کی زۆر له ژیر هه یوانه کۆله گه داره فراوانه کان ده ژیا
 هه تاوی زه ریا هه زاران گری ده هاویژتتی،
 ستوونه گه وره کانی زل و شکۆدار،
 ئیوارانی هه به ئەشکه وته کریستالییه کان ده جواند.
 شه پۆل به لوولدانی وینه تاسمانییه کان،
 به جۆریکی ئاشکرا و ئەفسووناوی
 هاوئاوازییه کی به هیزی موسیقا زه نگینه کانی
 له گه ل رهنگی خۆرنشینی چه ماوهی پیش چوانم تیکه ل ده بوو.
 نا له وینده ری له ناو شه هوه تیکی هیتمن ژیا،
 له نیتو هندی لازه ورد و شه پۆل و درهوشانه وه
 کۆیلهی رووت و قووت، هه موو تیبری بۆن و به رام،
 که فینکیی ده به خشییه ته و بلم لقه دارخورما،
 تاقه خو خه ریک کردنیشم رۆچوون بوو

بۆ نیتو ئەو نهی نییه نازاریه خشانهی که ده یژاکاندم.

XIII

بۆهیمیه کانی سه فەر

قه بیله په یامبه رانه کی خاوهن بیلیله ی گه ش
 دوینی که وتنه ری، زارۆله له کۆل،
 یا بۆ ده مه نه وسنه کانیشیان
 گه نجینه هه میسه ناماده کانی مه مکی شۆرپوه وه.
 پیاوان پیاده ده بریقینه وه له ژیر چهک و تفاق
 به درتژیایی نیتو گالیسکه کانیش ئەوانی دی هه لئووتاون،
 چاوان گر ددهن له ژیر تاسمان
 چاوان قورس داگه راو، هی په شیمانیه کی غه مگینی ئەندیشه ونه کان.
 قالدۆنچه له قوولایی کونه لمینه که ی،
 ده یانینیی که تیده په رن، گۆرانیه که ی هه راشتر ده کات،
 سیبیل که خۆشیا نی ده وی، ده شت و ده ر که سکتەر ده کات،
 له نیتو گاشه به رد، کانی ده ته قینی، سارا رهنگینی ده کات،
 به رامبه ر ئەم ریبوارانه ش،
 ئیمپراتۆره ئاشناکانی شه وه زهنگی ئاینده ش کراونه ته وه.

XIV

مرۆف و زه ریا

مرۆفی نازاد! تو هه میسه زه ریا ده ناز بیتی!
 زه ریا ئاوینه یه و له رۆحت راده میتی
 له نیتو شه پۆله بی کۆتایییه کان،
 رۆحی تو ش خه ر نه دیکه هه ر چه شنی زه ریا.
 به چه زیکه وه رۆ ده چیه نیتو وینه ی خۆته وه!
 ئامیز له بۆ چاو و بازوو

دلپش به دهنگه تیکه ل و پیکه له کان خوی دهحه ویتته وه
 سکا لایه کی کیتیوی، دهسته مؤکردن نازانج چیبه .
 ئیوه ههر دووک تاریک و نهینتی ده پارینن؛
 مرؤف، که سنی رۆ نه چوو نه ناخت،
 ده ریا، که س پی نه برده زهنگینی ناخت،
 ههر دووک به غیلن له نهینتی پاراستن!
 به لام نه وه تا چه ندین سه ده یه
 به بی په شیمانی، به بی به زه بی له زوران دان،
 چه ندی چه زتان له مهرگ و خوین رشتنه،
 نه ی زوران بازه نه به دیبه کان، نه ی دوو براله دلره که کان!

XV

دۆن جوان له دۆزا

کاتیک دۆن جوان به رهو ئاوی ژیر زه مین رۆ ده چوو،
 کاتیکیش ئۆیۆله که ی (۱۵) دا به شارۆن (۱۶)
 ده رۆزه که ریکی سیاپۆش، چاو پر شانازی چه شنی نه نیتستین (۱۷)
 بازوو به تۆله و به هیز سه ولیان ده گرت.
 ئافره تانیش ده چه مانه وه له ژیر گومبه زی تاریک
 مه مکه شۆر بووه کانیان نیشان دده و کراسیش والا،
 ههر چه شنی میگه لیک کی گه وه ی قوریانی،
 له پشتته وه ش نووزه نووزیک کی بی کۆتایی.
 سگاناریک به پیکه نینه وه داوای ههقی خوی لی ده کرد،

۱۵- ئۆیۆل Obole: جۆره دراویکی کۆنی خه لکی یۆنانستانه .
 ۱۶- شارۆن Charon: له نهفسانه ی یۆنانی و رۆماندا. به سهرداری دۆزه خ ده ناسریت؛ کوری
 ئیریب و شه وه، رۆحی مردوان به رامبه به «ئۆیۆل» یک له رووباری دۆزه خ ده په ریتته وه.
 ۱۷- نه نیتستین Antisthène: فه یله سوفیک کی سینیک کی یونانییه (۴۴۴-۳۶۵ پ.ز) پاش
 نه وه ی دهرزی لای گۆرگیاس و نه رسنۆ خویند، قوتابخانه ی تایبه تی خوی له ژیر ناوی Syniques
 دامه زراند.

به لام دۆن لوی به په نجه راوه شان وه
 کوره به جه وه ره که ی ته ویلی سپی خوی شه ق کرد
 نیشانی مردوو وه عه داله کانی سه ره که ناری ددها.
 له نیوان پرسه دا هه لده له رزی، ئیلقیری لاواز و پاکیزه
 نزیک میرده داوین پیسه خۆشه ویسته که ی،
 پیی ده چوو داوای به وه فاترین زه رده خه نه ی لی بکات
 که به ناسکیی بیرقیته وه وه ک په یمانی یه که م.
 ریک، به رامبه ریش، پیاریکی گه وه و به ردین،
 پر چه ک و تفاق، خوی به ستوونه کانه وه گرتبوو،
 خوی له ئاوی ره ش ددها، به لام قاره مان و هیمن،
 کۆم ببوو وه له ژیر شمشیره که ی، سه یری شه قی ئاوی ده کرد،
 وه ک نه وه ی هیچیش نه بینتی.

XVI

سزای ئووت بهرز

له و کاته عاجباتیانه ی که زانیاری ناپین
 شکۆفه ی ده کرد و به پیتر و وزه،
 رۆژتیکیان تووشی ههره گه وه ترین زانا بووین،
 - پاش نه وه ی یه خه ی دلّه بی موبالاته کانی گرت؛
 قوولاییبه سیاکانی دلانی هه ژاند،
 پاش نه وه ی گه یشته تخووی ناسمانه کانی شکۆ
 به و ریک نامۆیانه ی که بۆ نه ویش غه ریب بوون،
 ره نگیبی ته نها رۆحی پاگژی گه یشتی، -
 وه ک نه و مرۆقه ی که به ره و به رزاییبه کی زۆر هه لشاخ،
 په شوکا، هاواری کرد و تووشی فیزیکی شه ی تانی بوو:
 «مه سیح، مه سیحی چکۆلانه! گه لی به ره و ناسمانتم
 به رز کرده وه! ته گه ر بووستایه له خالی لاوازت بدهم،
 شه رمت ده گه یشته ناستی شکۆمه ندیی،

جگه له زاروڼه يه کي هيچ و پوچي نه زاو زياتر چ ده بوي !
 کتوپر هزري فري ،
 کلپه ي هه تاو به سه ريوشې داپوشرا ؛
 پاشا گه ردانيبېه کي ته و او جتي زيره کيبي گرت ،
 جار ان په رستگايه کي زيندوو بوو ، پر له ياسا و زهنگيني ،
 له بنميچ چندان چرا ده گه شانوه .
 بي دهنگي و شه و بارو بارگه ي خويانيان تيا هه لختست ،
 بوو به نه شکه و تپيکي کليل ون بوو .
 له و کاته وه له ناژه لې بهر له ده چي ،
 به نيو کي لگه ده گوزه ري و هيچ نابيني ،
 به بي نه وه ي زستان له تاوستان جودا کاته وه ،
 چلکن ، بي سوود و دزيو هه چه شني شتي سواو ،
 بو مندال و مه زنيش بووه جتي گمه و پيکه نين .

XVII

جواني

نه ز جوانم ، چه شني خه ونې به ردین ، هو خه لکينه !
 يهک له دووي نه و بتر خو به کوشت ده دن بو نه م مه مکولانه ،
 بو نه وه ي ئيلهامي نه قيني نه به دي و بي دهنگ
 هه چه شني ماده بداته شاعيران .
 له سه ر عه رشي لاژه و ه ردا داده نيشم ، وهک نه و هه و نه ي که تبي ناگه ن ،
 دلې به فرين و سپيتي بالنده ي ده ربا ليک ماره ده کم ؛
 قينم له جووله به که هيلې راست بشيوتيني ،
 نه گريه ده زانم ، نه پيکه نين .
 شاعيران به رامبه ر به هه لويسنه گه وره کانم ،
 که ده لتي له په يکه ره هه ره به نازه کانه وه وهرم گرتوون ،
 به راماني سه خت روژگاريان به فيرو ده دن .
 چونکه بو هه لڅه له تاندني عاشقه نياکان ،

ئاوينه ي بي گهر دم هه ن ، هه موو شتي جوان ده کهن :
 چاوانم ، چاوه فراوانه کانم که پزيسکي نه به دييان تيدا به .

XVIII

ئيديال

هه رگيز نه و جواني به بريق و باقانه
 به ره مه ي بوگه ن ، زاده ي چه رختيکي خوتري ،
 بي چه کمه دار و په نجه پر چه قانه
 سه بووري نابه خشنه نه م دلې من .
 بو شاعيري زه ردويي (۱۸) ، بو گا قاري (۱۹) جتي ده هيلم
 نه و ميگه له ي که جواني نه خوشخانه ده چري ،
 چونکه له نيو نه و گوله باغه کالانه گولې نادوزمه وه
 قرمزي بيت هه ره وکو نالبي ئايديال م .
 نه وه ي پيويسته بو نه م دلې قووله م که هه ره وکو که ندر ،
 نه وه تو ي ، لادي ما کيس ، روحي به توانا بو تاوان ،
 خه ونې نه خيل به که شي ره شه باي ده ربا ده تروو کي ،
 يان تو ، شه وي مه زن (۲۰) ، کيژي مايکل نه نجلو ،
 به پوزتيکي نامو وه . به ناسپايي لار ده بيتنه وه ،
 خواردني ته له ت بو دهمي نه ژديها دروستکراوه .

XIX

ده له ديو

له و کاته ي که سروشت له هه ره به هيترين جو ش و خرو شدا بوو ،
 هه موو روژي به چکه ديوي ده بوو ،
 هه زم ده کرد له گه ل کيژوله ديوتکدا بريم ،

۱۸- زه ردويي : جوړه نه خوشي به که پيستي مروث زه رد هه لده گه ري .

۱۹- Sulpice Guillaum CHEVALIER : هونه رمه نديکي فهره نسبييه ، (۱۸۰۴-۱۸۶۶) .

۲۰- شه وي مه زن : ناوي تابلوي (مايکل نه نجلو) به .

ههروهكو پشيله يه كي شه هوه تاوى بهر داميني شازاده يهك .
 هزم ده كرد ببينم چون جهسته و رۆحى شكوفه دهكهن ،
 نازادانه گه وره بم له نيتو يار بيه سهيره كاني ؛
 ههله پينم نه گهر دلئى گريكي تاريك بشاريته وه
 شيبه كي ته م و مژاوى كه له ده وره بهرى چاو ده خوليته وه ؛
 به كه يف و ماشا به ده وورى شيوه نازداره كه يدا بيم و بچم ؛
 به سه ر قووته ي ههردوو نه ژنو زله كانيدا ههله شاخيم ،
 هه ندئى جاريش كاتى كه هه تاوى تاوستان نار ههت كه ره ،
 داهيتزارو ، به دهشت و دهرا خاوى ده كاته وه ،
 ههز ده كه م له بهر سايه ي مه مكو له كاني بخه وم ،
 ههروهك ناوايبيه كي بنارى چيا .

XX

دهمامك

په يكه ريكي مه جازى له سه ر چيژى سه رده مي راپه رين

پيشكه شه به Ernest Chistophe ي په يكه رتاش

با به سه ر نه م گه نجينه ميه ره بانه ي فلزده نساوى رابميين ؛
 شه پوئلى نه م جهسته ماسوولكه داره
 كه شخه يي و هيتز فهدن ، دوو خوشكى خوايي ،
 نه م ژنه ، له هه ققه تدا په ديده يه ، خودايانه تيكسمپراو ،
 تاكو سنوورى په رستنيش زراف ،
 دروستكراوه بو نه وه ي له سه ر دوشه كي ناياب پالكه وئ ،
 هه ر بو كه يف ، نه فسوون بداته پياوانى ثابين و شازاده .
 - ههروه ها ، ته ماشاى زه رده خه نه ي ناسك و شه هوه تاوى ،
 كه فيز نه شه ي خۆى گر ده دات ؛
 نه و ته ماشا قووله تاريكانه ش خه والتو به توانج ،
 نه و روخساره نهرمه ش به تول داپوشراو .
 هه ر خه تيكي به ناوازيكي سه ركه وتوو پيمان ده لئى :

«شه هوه ت بانگم ده كات و نه فدين تاجى سه رمه !»

بو نه م بوونه وه ره ي كه خاوه ن شكويه كي زوره ،
 چ سبه ريكيه له تافه تى به خشنده بو خۆى راده كيشى ؛
 با نزبىك ببينه وه ، با بخوليتينه وه به ده وورى نه م جوانييه .
 نه ي كفرى هونه ر! نه ي ريكيكه وتى قه ده ري ؛
 ژنى جهسته ي يه زدانى ، په يمان به خشى كامه رانى ،
 له سه ريشه وه ديويكي دوو سه ره !

- به لام نه خيتر! نه مه ته نها ده مامكيكه ، ديكو ريكي هه له خه له تيپنه ره ،
 نه م روخساره رو شنه به چاره گرژى ،
 سه ير كه ، نا نه وه تا ، چه ندئى توند و تيژه ،
 سه ري راسته قينه و رووى راستگو
 خۆى داوه ته پال رووى دروژن .

جوانى كو له وارى مه زن! رووباره به خو ره كه ي
 فرميسكت داده چوپريته دلئى پارام ؛

به دروت سيامه ستم و روحيش تير ناو ده بيت
 كه نازار سيتلاوى له چاوانته وه داده بارينئى !

- به لام بوچى ده گريئى ؟ نه و جوانييه ره هايه
 كئى ره گه زى مروقى دؤراو فري ده داته پيشى ،

چ خراپه يه كي نه فسووناوى هه ناوى قاره مانتيكى وا ده كرؤژئى ؟

- ده گريئى ، بئى وچان ، چونكه ژيا و چونكه ده ژئيت !

به لام غه مگينه ، نه وه ي واى لي كرد كه له پئى تا ته وقى سه ر هه لبله رزئى ،
 نه وه يه كه سبه ي به داخه وه ده يه وئ بژئيت ،

سبه ي و دووسه ي و هه مبه شه ش ، ههروه كو ني مه !

XXI

سرودى جوانيى

نه ي جوانيى ! نه ري تو له ناسمانى قووله وه يا

له خه رنده وه دييت ؟ ته ماشا كردنه كه ت هه م جه هه ننه مى ،

عهتری غه‌ریب

که چاوان له ئیواره‌یه‌کی گهرمی خه‌زان داده‌خه‌م،
 بۆنی عه‌تری مه‌مکۆله‌ گهرمه‌کانت ده‌که‌م،
 ده‌بببم که‌ناره‌ دلشاده‌کان تیده‌په‌رن،
 به‌گه‌ریی هه‌تاوی خاوه‌ده‌برقیینه‌وه؛
 دوورگه‌یه‌کی ته‌وه‌زهل که‌ سروشت
 دره‌ختی نامۆ و میوه‌ی به‌تامی پی به‌خشیوه؛
 پیاوانیان باریک و تیکسماو،
 ژنانیان چاوه‌پر له‌ راستگۆیه‌کی سه‌رسورپینه‌ر.
 دوا‌ی عه‌ترت ده‌که‌وم به‌ره‌و ئاو و هه‌وا خه‌نجیله‌کان،
 به‌نده‌ریک ده‌بببم پر له‌ چارۆگه‌ و ستوونی گه‌می،
 هه‌شتا ماندووی شه‌پۆلی زه‌ریان،
 له‌و کاته‌ی که‌ عه‌تری دارخورما هه‌یندییه‌ که‌سه‌که‌کان،
 له‌ هه‌وادا ده‌خولینه‌وه‌ و لووتم پر ده‌که‌ن،
 له‌ گه‌ل سترانی ده‌ریاوان تیکه‌لی رۆحم ده‌بن.

قر

ئه‌ی قر، به‌رخۆلانه‌ گه‌ردن داده‌پۆشی
 ئه‌ی بوکله‌! ئه‌ی گولاوی پر له‌ حه‌وانه‌وه‌!
 بۆ ته‌وه‌ی ئه‌لکۆقی (٢١) تاریک پر بیت
 له‌ یاداشتی نووستوی نیبو ته‌وه‌ قره‌، چ نه‌شته‌یه‌که‌!
 هه‌روه‌کو ده‌سه‌سه‌ر حه‌ز ده‌که‌م له‌ هه‌وادا بله‌ریته‌وه‌!
 ئاسیای خه‌والوو و ئه‌فریقای به‌قرچه‌،
 جیهانیکی دوور، ون، ته‌نانه‌ت له‌ ده‌ست چوو،

٢١ - Alcôve: به‌و سالۆنانه‌ ده‌لێن که‌ خانمان به‌رتیوه‌یان ده‌برد.

هه‌م یه‌زدانی، خبیر و تاوان، پیکرا، تیک ده‌رژینی،
 بۆیه‌ ده‌کرۆ، به‌شه‌راوت بچوینین.

له‌نیبو چاوانتا، هه‌م خۆرنشین، هه‌م کازیه‌وه‌؛
 چه‌شی ئیوارانیککی پر باو و بۆران عه‌تر ده‌په‌رژینی!
 ماچت شه‌رابی عه‌شق و زارت جه‌لخویه‌،
 قاره‌مان ترسنۆک و منالیش ئازا ده‌که‌ی
 ئه‌ری تۆ له‌ خه‌ره‌ندی تاریکه‌وه‌ دبییت یا له‌ به‌رزایی ستاره‌کان؟
 قه‌ده‌ری شه‌یدا هه‌ر چه‌شنی توله‌سه‌گه‌ی دوا‌ی دامیتت ده‌که‌وی،
 به‌بی ئاگا تۆوی کامه‌رانی و لیتقه‌ومان ده‌په‌رژینی،
 حوکمرا‌نی هه‌موو شتی ده‌که‌ی، وه‌لامیشت بۆ هه‌یج نییه‌.
 ئه‌ی جوانیی، به‌سه‌ر لاشه‌ی مردووانا تیده‌په‌ری
 هه‌روه‌ها گالته‌شیان پی ده‌که‌ی؛
 سامناکی خه‌سه‌له‌کانت ئه‌فسووناوین، مه‌رگیش ته‌تکه‌ و په‌تکه‌ی
 هه‌ره‌ دلگیرته‌، له‌سه‌ر سکت به‌عیشه‌وه‌ سه‌ما ده‌کا.
 ئه‌ی چرا، پیتسه‌وله‌ی شه‌یدا به‌ره‌و تۆ ده‌فرن،
 ده‌سووتین و هه‌لده‌وه‌رن و ده‌لێن: «مویاره‌ک بیت ئه‌م مه‌شخه‌له‌!
 شۆر بۆته‌وه‌ سه‌ر خۆشه‌ویسته‌که‌یی و گیان ده‌دات،
 هه‌روه‌کو بلتی نه‌وازش له‌گه‌ل گلکۆ ده‌کات.

چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌! گه‌ر تۆ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بییته‌ خوارۆ
 یا له‌ ده‌روونی دۆزه‌خه‌وه‌. ئه‌ی جوانیی! دیتی زه‌به‌لاح، ترسناک و ساوتلکه‌!
 ئه‌ری چاوانت، زه‌رده‌خه‌نه‌کانت، بییه‌کانت ده‌رگای
 ئه‌به‌دییه‌تم بۆ ده‌که‌نه‌وه‌، ئه‌و ئه‌به‌دییه‌ته‌ی که‌ خۆشم ده‌وی و نایناسم؟
 ئه‌ی جوانی! تۆ له‌ ئه‌هه‌مه‌نه‌وه‌ یا له‌ خواوه‌نده‌وه‌ نیراوی؟
 چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌ که‌ فریشته‌ بیت یا بوکی ده‌ریا، چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌،
 - سیحری چاوی مه‌خمه‌لین، کیش و عه‌تر و رووناکییه‌،
 ئه‌ی شازاده‌ تاخانه‌که‌م! - گرینگ، گه‌ردوون که‌می شه‌نگ و
 ساته‌کانیش سووکتر ده‌که‌ی؟

XXIV

هەر چه شنى پەرستنى گومبەزى شەوین دەتپەرستم،
ئەى ئىنجانەى غەمگىن، ئەى گەورەترین بىدەنگ.
بە قەد ئەوەى لىم ھەلدىي، جوانكىلە، ھەندەش خۇشم دەوتى،
وام بۆ دەردەكەوئى، نەخشى شەوانى، گەلى قۆشمە بازانە،
شۆپنەكان كۆدەكەپتەوہ كە بازووم لە شىنايىبە فراوانەكان جودا دەكەنەوہ.
شالاو دەبەم و بە قەلەمباز دەچم بەگژيا
هەر چه شنى رىزە كرمىكى دواى لاشە كەوتوو،
خۇشمىش دەوئى، تا تخووبى ئەو سارد و سربىبەى كە
جوانىتى تيا دەبىنم! ئەى ئاژەلى بى بەزەبى و دلرەق!

XXV

تەواوى گەردوون دەخەپتە كووچەتەوہ،
ژنى داوتىن پىس! بىزارىي رۆحت بەردىن دەكات.
بۆ ئەوەى دانت بەم يارىبە سەپرە رابىنى،
بۆ تاخى دانەكانت ھەموو رۆژى پىتوبىستت بە دلپكە.
چاوانت ھەر چه شنى موغازەكان دەدرەوشىنەوہ،
دەختە رازاوە بەبرىقەكانى جەژنە جەماوەرەبىبەكانىش،
فېردار، دەسەلاتىكى دەستكرد بەكار دەھىتن،
بەبى ئەوەى ياساى جوانىبەكانى بى بزنان.
مەكىنەبەكى كەر و كوئىر، دەولەمەند لە بى بەزەبى!
ئامپىرىكى تەندروست، مژەرى خوئىنى جىھان،
چۆن شەرم ناكەيت، چۆن بەرامبەر بە ئاوتىنەكان
رەنگى زەردھەلاتووى نىچىرەكانت نابىنى؟
لە نىتو گەورەبى ئەم خراپەبە، كە خۆت بە مەعلان دەزانى،
چۆن ھەرگىز واى لى نەكردووى كە لەم ئەشكەنجەبە پاشەكشە بكەيت،
كاتى سروشت، لە بەزمە نەپىبە گەورەكانى،
ئەى ژن، ئەى شازادەى گوناہ، بە كارت دەھىتن،

لە ناواخنى تۆدا دەژىت، ئەى دارستانى بۆندار!
ھەرەكو رۆحانى دى، كە لەسەر ئاوازی مۆسىقا سەول دەدەن،
خۆشەويستەكەم، رۆحەكەى من لە نىتو گولاوى تۆدا مەلە دەكات.
دەچمە ئەوئىندەرى كە درەخت و مروفت، پىر لە تەرايىن
لەژىر تىنى ئاو و ھەوادا بەدرىژايى رۆژگار بى ھۆشن،
پەرچەمى بەھىز، بىبە بەشەپۆل و راپىچ كە!
تىبات دايبە، ئەى زەرباى سىياہ، خەونىكى ئەبلەق،
ھى چارۆگە، ھى سەول لىدەر، ھى گر و ستوونى پاپۆران:
بەندەرىكى بە واژە واژە رۆحم تىبايە بخواتەوہ
تەوژمى فراوانى گولاو و دەنگ و رەنگ!
كە گەمبىبەكان لەسەر زىر و لەسەر شەپۆلە وردىلەكان دەخلىسكىن،
بازووى فراوانىيان دەكەنەوہ بۆ ئەوەى شكۆى ئاسمانى پاگژ
بگرنە خۆ كە گەرمابىبەكى ئەبەدى تىبايە ھالاو دەكات.
سەرى عاشق و سەرخۆشم نوقم دەكەمە نىتو
ئەو ئوقىبانووسە رەشەى كە ھى تى تىبا چەپسە؛
رۆحى سووكىشم كە ھەلبەز و دابەزى دەستبازى لەگەل دەكات،
ئەى تەوژەلبى بە پىت و بەرەكەت، دەتوانى بتدۆزىتەوہ،
راژەنىبىكى ھەتا ھەتاي كاتى پشوو بۆندار!
قژى شىن، بەيداغى تارىكى گرژ،
ئىوہ لاژەوہردى ئاسمانم بۆ خى و فراوان دەكەن؛
لەسەر قەراغى گەندەمووى پەرچەمى لارتان،
لە نىتو عەترى تىكەلاو بە رۆنى كاكاو و
مىسك و زفت خۆ سىامەست دەكەم.
عەيامى، ھەمىشە دەستم لە نىتو پالى قورست
ياقىق و ياقووت و مېرووى دەوہشانە،
بۆ ئەوەى بۆ ئارەزووى من ھەرگىز كەر نەبىت!
ئەرى تۆ ئەو مېترگە نىت كە خەونى تىبا دەبىنم،
يا ئەو بەرمىلەى كە شەرابى ياداشتى تىبا ھەلدەمژم؟

له تۆوه، ئەى ئاژەلئى بەدەمەك - بلبمە تى خۆى دەتاشن؟
ئەى مەزنايە تى قوراوى! ئەى شوورەبى بلند!

XXVI SED NON SATIATA

خوداوەندى نامۆ، پەشتالە، شەو ئاسا،
بەگولای مىسك و ھاقان تىكەل،
دەستکردى چەند «ئوبى» بەكە (۲۲)، فاوستى جەنگەل،
جادووبازى كەنارى ئەبەنووس، زارۆلەى رۆژى سىبا،
له «كۆنستانس» (۲۳) م زىارت بە دلە، له تىلياك و له شەوان.
له ئىليكسىرى زارت كە ئەقین فیزدارە تىا؛
كاتى بەرەو تۆ ئارەزوو كەنم بە كاروان دەكەونە پرى،
چاوانت ئەستىركن بىزارىم دەخۆنەوه.
بەو سىباچەمانە گەورانە، عاشقى رۆحت،
ئەى شەيتانى بى رەحم! كەم ئاگرم تىا برژىنە،
خۆ من ستىكس (۲۴) نىم نۆ جارارن بتگرمة خۆ.
بەداخەوه! «مىژىر» (۲۵) ى ھەووس نامىز، ناتوانم
ئازايە تىت بشكىنم و بتھىنمە چۆك،
له دۆزەخى سەر دۆشەكە كەت بىمە پرۆژىرپىن (۲۶).

XXVII

له گەل ئەو جلۆبەرگە چىن چىنە سەدەفبىبە
رەوتى، ھەر دەلئى سەمايە،

۲۲- ئوبى Obi: جادووبازىكە تايبەت بە كىشورەى ئەفرىقاىە.

۲۳- كۆنستانس Constance: بەرھەمىكى تايبەتە بە رەزى باشوروى ئەفرىقا: ئەم ناو، ناوى
شوتىننىكە كە بە Constantia بەناوبانگە.

۲۴- ستىكس Styx: ناوى رووبارتىكە لە دۆزەخ. ئەفسانەى رۆمانەكانە.

۲۵- مېژىر Mégère: ناوى كچە قارەمانىكى شانۆگەرىبەكى شكسپىرە The Tam in 9 of the Shrew.

۲۶- پرۆژىرپىن Proserpine: خوداوەندى دۆزەخە لە بىروباوهرى رۆماندا.

ھەرودەكو ئەو مارە درېژانەى سەر نووكى شوولى
شاىەرە پىرۆزەكان، لەسەر يەك ئاواز سەما دەكەن.
ھەر چەشنى لمى تارىك، لاژەوهردى بىباپان،
ھەر چەشنى شەپۆلە بى كۆتايىبىبەكانى زەربا،
خۆى گرمۆلە دەكا، بىن گوتدان.

چاوه برىقەدارەكانى بە «كان» ى ئەفسووناوى خولقاون،
لەنىو ئەم سروشتە نامۆ و پر ھىمايە
كە پەرى ھەلنەگەچراو تىكەل بە «ھەولئى» زەمانى زوو دەبىن،
ھەموو تەنھا زىرن، پۆلا و پرووناكى و بەردى نايابن،
ھەمىشە دەبرىقىنەوه، ستارەبەكى بى سوود ئاسا
ساردى شكۆمەندى ژنىكى زرە.

XXVIII

مارى سەماكەر

ئازىزى بى مەيل، چەند حەز دەكەم ببىنم،
له جەستە شەنگەكە تەوه،
ھەر چەشنى كراسىكى لەراو،
بىستەكەت بىرىقىننىتەوه!

لەنىو قزى چرت،
پر گولای كەسكەوون،
زەرباى بۆندار و ئەودال،
ئاوى شىن و بۆر،
ھەر وەك پاپۆرئى بە باى سپىدە
بىتەوه ئاگا،
بەرەو ئاسمانىكى دوور دەكەوئىتە رى
رۆحى خەوالئوم.
ئەو چاوانەت كە ھىچى تىا نادركى

له پیچی رچه به ک که لاکیتیکی بۆگه ن راکشابوو،
 له سهر راپه خیتیکی به بهرد په رش و بلاو،
 لاق له ههوا، وهک ژنیتیکی په تیاره،
 ده سووتا و عاره قی ژه هری دهرده کرد،
 به جوړیتیکی خاو و به توانج
 سکی کراوه ی بونی دهرده کرد.
 هه تاو تیشکی خوی ده هاویژتی،
 بو ئه وه ی به چاکی بیبرژتیتیت.
 بو سه ده ها جار بیگه رینیتته وه سروشتی مه زن،
 ئه وه هه موو شته ی که پیکرا ئاویته ی کرد.
 ههروه کو گولیتیکی شکوفه، ئاسمانیش ته ماشای ده کرد،
 به نهرم و نیانیبیه کی مه زنه وه
 ده ستبازی له گه ل ده کرد.
 بو نه که ی هه نده تیژ و که سکون، ده تووت ئیستا
 له سهر ئه و گیایه ده بوورینه وه.
 میش و مه گه ز له سهر ئه و سکه داریبوه کو بوونه وه،
 له ویوه کاروانیتیکی کرم، ره شایی ئاسا قه تاره ی ده به ست،
 هه ر چه شنی شله مه نیبیه کی خه ست،
 به درتیژی ئه و سیپاله زیندووانه داده چوړین،
 وه کو شه پو ل داده به زین،
 سه ر ده که وتن، یا به قولپه قولپ شالاویان ده برد؛
 وامان ده زانی که جه سته، به هه ناسه به کی نادیار ئاوساوه
 به خۆ دووپات کردنه وه ده ژیت.
 مۆسیقایه کی نامۆی پیشکه ش ئه م ژبانه ده کرد،
 هه ر چه شنی خوره ی ئاو، گڼه ی با
 یا وهک خره ی دانه ویله که له سهر ئیقاعیک
 یه کن، له ناو سینیبیه ک خره دا.
 شیوه کان ده سرانه وه و ههروه کو ئه وه ی خه ونیک بووبیتن،

نه شیرین نه تال،
 دوو پارچه خشلی سارد و سرن
 به زیر و ئاسن تیکه لن.
 که رهوتی سه ما به خشت ده بینین،
 جوان، ئاوا ده بیت،
 هه ر ده لیتی ماریکی و سه ما ده که ی،
 له سهر نوکی شوول.
 له ژیر قوورسای ته وه زه لی
 سه ری مندالانه ت
 به خاوی لار ده بیته وه
 هه ر چه شنی به چکه فیل،
 جه سته تیش شو ر ده بیته وه و ده کشی،
 وهک گه میبیه کی ناسک
 که ناره و که نار ری ده کا
 نوقمی ئاو ده بن ستوونه کانی.
 ههروه کو ئاو که به شه قی که رته
 سه هو لئی در زیاد ده بن،
 کاتی ناوی زارت
 له نیو دانه کانت ده زئی،
 هه ست ده که م شه رابی بو هیم ده خومه وه،
 تال و سه رفراز
 ئاسمانیتیکی شلیش دلّم
 به ئه سته ربه دانه خشیبئی

XXIX

که لاک

رۆحه که م، بیته وه یادت ئه و شته ی
 که سه رله به یانی هاوینه ناسکه که بینیمان:

وینه یهک به زحمهت بیته دهستی هونه رمه ندپک
که تهنه له ریگای زاگیره، کو تایی بهو
تابلو له یادچوه بهیته.

له پشت گاشه برده کانیسه وه سه گیکي رارا،
به چاویکی تووره تیمان دهروانی،
خوی بو که لاکه که مه لاس داوه،
بیته وه سهر نهو پارچه یه ی که ده میک نیبه ده سته برداری بووه.
- نیوه ش ههروه کو هم که لاکه تان لی دیت،
ههر چه شنی هم که لاکه سامناکه،
نه سستیره ی چوانم، هه تاوی سروشم،
نیوه، فرشته و عه شقمن!
به لی! واتان لی دیت، نه ی سازاده ی میهره بانی،
پاش دوا قوربانی،
کاتی ده چنه ژیر گژ و گیا، ژیر گولانی شکوفه،
داده پرزین له نیو نیسک پلوسک.
که واته، نه ی جوان کیله کهم! بهو کرمانه بلتی
که به ماچ ده تخون،
که شپوه و جه وه هری خواییم پاراستووه،
هی خوشه ویستییه هه لوه شاه کهم!

XXX

له ناخه وه تکایه ک*

تکا له به زه بیته ده کهم، تو، نه ی خوشه ویسته تا قانه کهم،
له قوولایی خه رندی تاریکه وه که دل می تیا که وتووه.
گه ردوونیتی که هموکی و ناسوی قورقوشمین،
که شهوی سامناک و کفری تیا په رت و بلاوه؛
شه ش هه یف هه تاویکی سارد به سهریا ده خولیتته وه،

* ناو نیشانه که ی به لاتینییه.

شه ش هه یفه که ی دیش شه و دونیا ده قوزیتته وه؛

له زه مینی پو لین پرووتتره هم ولاته؛
- نه جوگه له تیا ده ژیت، نه ناژهل، نه که سکایی، نه جه نگه ل!
ته نانهت سامناکیی نیبه له م جیهانه،
نه وه تاوه دلته زینه تیپه رکات،
هم شه وه زه به للاحه ش له پاشا گه ردانییه (۲۷) پیره که ده کات؛
نیره یی به ژینی نه و ناژهل مله ورا نه ده به م
که ده توانن خو نو قم که نه نیو خه ویکی گیله وه،
تا کو گلوه ی زه مهن به هیواش ده پیچرتته وه.

XXXI

خوینمز

تو، ههر چه شنی نووکی چه قو،
چه قیته نیو دل می به تالم؛
تو، به هیتر ههر چه شنی مه ی،
میگه لی شه ییتان، شیت و نارایش،
له روچی مل که چم
پایه خ و هه وارگه ت چی ده که ی؛
- به ده به ختی، به چیبیه وه به ندم
ههروه ک زیندان به زریزه،
وهک راهاتنی یاریکه ریش به یاری،
عاره قخوژ به مه ی،
کرمیش به که لاک
- دهک به نه علهت بیت!
تکام له شمشیری دو وفاقه کرد

۲۷- پاشا گه ردانی: هیما یه بو پیش دروست کردنی گه ردوون. له تیگسته ئینجیله کاندایه م
جوژه ناوزده کراوه.

په شیمانی ناواده

کاتیک دهنویت، جوانکیله شه وه زه نگیبیه کم،
 له قوولایی په یکه رتیک له مرمه ری سیا دروستکراو،
 کاتیکیش له جیاتی «ئه لکوف» (۲۸) و «مانواریک» (۲۹) یش
 ژیرزه مینیتکی باراناوی و قورتیکت ده بیت؛
 کاتیکیش بهرد، سینه ترسنوک کهت ده گووشی
 قه برغه کانیشت خاو و خلیچ و نهرم و نیان،
 دلته له لیدان و له ویست ده که وینیت،
 پیبیه کانیشت له غاردان،
 گلکوف، شوینی پاراستنی خه ونه هه تاهه تایبیه کامه
 (چونکه گلکوف هه همیشه له شاعیر نه گات)،
 له و شه وه درپژانه ی که سه رخه وشکاندیش حه رامه،
 بیت ده لیت: «به کاری چی دیت، کورتیزانی (۳۰) نارها،
 که له گریانی مردووان ناگه بیت؟»
 - کرمیش پیسته کهت په شیمانی ناسا ده کرؤژی.

پشپاه

وه ره سهر دللی عاشقم، پشپله جوانه کم،
 چرنووی پیبیه کانت راگره،

۲۸ - ئه لکوف Alcôve: جوړه ژووریکه، یه ک دوو دوشه کی تیا داده نین، تایبیه ته بؤ ژوانی
 عاشقان.

۲۹ - مانوار Manoire: جوړه کوشکیکی بچووی دهره به گانه: زیاتر له لادی دوست ده کرت.

۳۰ - کورتیزان Courtisane: بهو نافرته په تیارانه ده ورتیت که تایبته تن به چینی کومه لیک
 بالادهسته.

سهریه ستیم بؤ دابین کات،

به ژه هری بی وه فاش

فریای ترسنوکیه کم که ویت.

مه خابن! ژهر و شمشیر

به چرووی سهریران ده کردم و پیمان وتم:

ئه تو شایه سته ی ئه وه ش نیت

که له کویله داری نهره تکر او قوتارت که ین؛

نه فام! - نه گهر هات و

له شانه شینی ئه و پژارت که ین،

ماچه کانت جاریکی دی

ته رمی خورتیم ژیندو و ده که نه وه!

شه ویکیان له ته نیشته ژنه جووله که یه کی چلیس راکشام،
 ههروه که له ته نیشته تهرمیک بم، تهرمیک راکشاو،
 خه ونم ده بینی و راده مام له ته نیشته جه سته ی فرؤشراو
 به و جوانیبه غه مگینه ی که دل می لی بی به شه.
 خه یالی شکومه ندیبه سروشتیبه که یم ده کرد،
 ته ماشا کرده سهر فراهه که بی پر بوو له میهره بانی،
 قژده کی ده بوونه سهر پو شیک بی بؤندار،
 به یاداشتی ئه فینیش زیندو و ده بوومه وه.
 چونکه ده مویست ئه و جه سته ناسکه
 به جو شه وه رابروسم، هه ره له نووی پی ناسکیبه وه
 تا کو په رچه می سیا، به گه نجینه ی ده ستبازیبه کی
 به چیریش داپوشم.
 نه گهر هات و، چهند ئیواره یه ک، به گریانیکی بی ته لاش،
 بتوانی ته نها، ئه ی شازاده ی دلره ق!
 رو شنایی بیلبله سارده کانت ره ش داگه رینی.

با خو نوقم که مه نپو چاوه جوانه کانت
که تیکه لئی میتال و ثاقیقن.

کاتی په نجه کانم نازادانه به سهر سهرتا ،
به سهر پستی نهرمتا نهوازش ده کهن ،
دهستم مهستی تُوخزن ده بیت

که به له شی کاره با به خشت ده که ویت ،
به خه یال ژنه کهم ده بینم ، تپروانینه کانی ،
وهک هی تویه ، نازده لئی خوشه ویست ،
قول و سارد ، چه شنی پم ده مپری و لهت و په تم ده کات .
له سهر تا نووکی پیش ،
ناوازیکی ناسک ، گولاویکی ترسناک ،
به دوری له شی ره شتاله یدا ده خوولیتته وه .

XXXV

DUELLUM*

دوو جهنگاوه ر یه کتی بو سهر تهوی تر هه لمه تی برد :
چه که کانیان ههوا و خویتی داپوشی .

ئهم یاریانه ، ئهم تهقه تهقی ناسنانه ههوره تریشقه ی
که نجایه تیه کن که نیچیری خوشه ویستییه کی دم به ناله یه .
نازیه کهم ! ههروه کولاویتی ئیمه ، شمشیره دوو فاقه کان شکان .
به لام دانی جیپ و نیئوکی تیژ ،

ههنده نابهن توله ی خویمان له شمشیر و خه نجه ری غایهن ده که نه وه .

- ئهی رق و قینه ی دلانی پیگه یشتووی ئه قینیتیکی زامدار !

لهو دۆلانه ی که پر له پلینگ و پشیلله ی کتوین ،

قاره مانه کانمان شه رخواز خویمان گرژ ده که نه وه ،

خویمان غل ده که نه وه ، پیستیان داروده ونی هیشک سهوز ده کهن .

- ئهم خه پرنده ، ئهم دۆزه خه ، پره له دۆستان !

* - Duellum : ئهم ناو نیشانه به لاتینییه : دوو جهنگاوه ر بهرامبه ر به یهک دهوستن بو شه ر .

با به بیخ په شیمانی غل بخوین ، ئه مازونی نامرؤقانه ،
بو ئه وه ی ئه به دییه ت ببه خشینه رق و کینه مان !

XXXVI

بالکون

دایکی یاداشتان ، یاری یاران ،

تو هه موو له ززه ته کانی ! تو ، هه موو ئه رکه کانی !

دیتته وه یادت شیرینی ده ستبازییه کان ،

گه رموگوری مال و سیحری ئیواران ،

دایکی یاداشتان و یاری یاران !

به جوخی ره ژوو ئیواره کان داده گیرسان ،

له بالکونیشه وه ئیواران ، به هه لمی په مه یی ره نگیان .

چهنده مه مکۆله کانت گه رم و چهنده دلشیت نهرم !

گه لئ شتمان وت که هه رگیز ون نابن ،

به جوخی ره ژوو ئیواره کان داده گیرسان .

چهنده جوان بوون هه تاوان له ئیواره گه رمه کان !

چهنده فهزا فراوان و چهنده دلشیت به توانا !

شازاده ی په رستن ، کپنوشم بو ده بردی ،

وام هه ست ده کرد که بوئی عه تری خوینت ده کهم .

چهنده جوان بوون هه تاوان له ئیواره گه رمه کان !

شه و ئه ستور چه شنی چه پر ،

چاوانیشم له ناو تاریکیدا ده بوونه بیللیله ت ،

هه ناسه تم ده خوارده وه ، ئهی نهرمونۆل ، ئهی ژه هر !

پیتییه کانیشت له نیتو دهسته برایانه کانم دنووستن .

شه و ئه ستور ده بوو چه شنی چه پر .

له هونه ری بووژانه وه ی ساته خوشه کان شاره زام ،

راپردووم ده بینمه وه که له دوری ئه ژنۆت گرمۆله ی داوه .

تارمایی

I

شهو زهنگ

له ناو ژئیرزه مینه غه مگینانه ی که رۆچوونیا ن مه حاله ،
 لهو شوینه ی که قه دهر تووری هه لداوم ،
 لهو شوینه ی که هه رگیز تیشکیکی په مهبی رهنگ و دلگیری
 تیا رۆناچی ؛ لهو شوینه ی که تهنه له گه ل شه و دام ، میتوانی غه مبار ،
 من هه روه کو هونه رمه ندیکم که خوداوه ندی گالته جار
 سزای دابی ، ئەفسوس! ده بی وینه ی شه وه زهنگ بکیشم ،
 دل ببرزینم و وهک پاروویه کیش قووتی بدم ،
 هه ندی جاریش دهره وشیتته وه ، راده کشی و خوی یخ دهکات ،
 تارماییه له میهره بانی و دره وشانه وه دروست بووه .
 به روخساره خه والووه رۆژه لاتیبه که یه وه ،
 کاتی ده گاته دوا شیکلی خوی ، گه وره و مه زن ،
 میتوانه جوانکیلانه که م ده ناسمه وه :
 ئەوه ئەوه ! سیا به لام به جوانی ده بریقیتته وه .

II

گولاو

ئه ری خوتنه ر ، هه ندی جار به سه ریه سستی و
 نه و سنیه کی خاوه وه ، بۆنی ئەو دهنکه
 بخورانه ده که یه که کلئیس داگیر ده که ن ،
 یا ئەو کیسه میسه که سکونانه ت هه لمژیوه ؟
 قوولاییه کی ئەفسووناوی ، سحراری
 ئیستا سه رخواستمان دهکات و رابردوش بوژاوه !

به چ دهچیت جگه له جوانیه ژاکاوه که ت له شوینی دیکه بگه ریم ،
 له دووری جهسته نازیه که ت ، له دووری دلّه زۆر نهرمه که ت ؟
 له هونه ری بوژانه وه ی ساته خۆشه کان شاره زام !
 ئەم سویند و ئەم گولاوانه ، ئەم ماچ و موچه هه تا هه تاییبانه ،
 ئایا لهو خه رهنده ی که رۆچوونی بۆ ئیمه قه ده غه یه ده بوژتینه وه ،
 هه روه ک چۆن به ره و ئاسمان هه تا وه بوژاوه کان به رز ده بوونه وه ،
 پاش ئەوه ی خۆیان له زه ریا قووله کان هه لده کیشا ؟
 - ئەم سویند و ئەم گولاوانه ، ئەم ماچ و موچه هه تا هه تاییبانه !

دهست لئوه شاو

هه تا و به توولنج داپوشراوه . هه روه کو ئەو ،
 ئەه مانگی ژینم ! خۆت به سینه ر گرمۆله ده ،
 بنووه و جگه ره بکیشه به ئاره زووی خۆت ، تاریک و بیده نگ ،
 هه موو له شت نغرو که نیتو خه رهنده ی بیزاری ؛
 ئا ئەوها خۆشتم ده وئ ! ئەگه ریش ده ته وئ ،
 هه روه ک ستاره یه ک له نیتو تاریکی ده ریته ،
 خۆ فش که یته وه لهو شوینانه ی که شیتتی تیا گرد بۆته وه ،
 چاکه ! خه نه ریکی خنجیلانه له کیلانت ده ردیت .
 بیلبله که ت به گری چلچراکان داگیرسینه !
 داگیرسینه ئاره زوو له ته ماشای ئەو گه لحو بانه !
 هه موو شتیکت بۆم له زه ته ، عیلله ته یا خۆشی ؛
 ببه به و شته ی که گه ره کته ، سیاھی شه و یا قرمزی کازتیه ،
 له هه موو جه سته ی له رزوم ریشالیک نییه ،
 هاوار نه کات : ئای بیلزه بوتی (۳۱) نازیز ، ده تپه رستم !

بەم شېئو بە عاشقەكە لەسەر جەستەى خۆشەوېستى
 يادگارى گولئى ناسكى دەچنى.
 لە قژە نەرم و قورسەكە بەو،
 بۆنى خۆش دەژئ، بخووردانى ئەلكۆف،
 بۆن و بەرامى بەرز دەبیتتەو، دېندە و كىبى،
 جلوبەرگىش، مەخمەل يا موسلاوى،
 ھەموو لەناو لاوئىتیبە بىگەردەكەى نوقم بوو،
 بۆنى فەرووى لئ بەرز دەبوو ھە.

III

چوارچىوھ

وھكو چوارچىوھەكى جوان لە وئە بەگىرئ،
 سەرەراى ئەو بە فلچە بەكى گەلئ دەگمەن كىشرا بئ،
 نازانم چەندئ نامۆ و دلخۆشكەرە
 كە لە سروشتى مەزن جودا بەكرتتەو،
 ھەر وھە خشل و كەلوپەلى ناومال، مېتال و زەركەفت،
 خۆى لە گەل ئەو جوانىبە دەگمەنە دەگونجاندا؛
 ھېچ شتتەك ئەو رووناكىبە رەھايە ناخە پەسىنئ،
 ھەموو شتتە بەو دەچوو بۆى بىنە چوارچىوھ.
 تەنانەت ھەندئ جار بئش وا دەزانرا كە ھەستى تىبايە
 ھەموو شتتە دەبەوئ خۆشى بوئ:
 رووتىبە شەھەت نامىزەكەى نوقم دەكرە
 نىو ماچ و مووچى ئەتلەس، ئەتەگ و مەمكلەغ،
 لەسەر خۆيا بە پرتا، لە ھەموو جوولە بەكىبەو
 مېھرەبانى مندالانەى عەنتىكەش بەرز دەبوو ھە.

IV

پۆرتريت

نەخۆشى و مەرگ سووتووى ھەموو گرېكن
 كە بۆ مە داگىرسا،
 لە چاوە گەورە كانىبەو چەندئ گەرم و گور و ناسكن
 لە زارىبەو كە دلئى تىبا نغروئە،
 لە ماچە بەھىزە كانىبەو ھەر چەشنى دىكتام (۳۲)
 لە ئىلھامە كانىبەو زىندووتر لە گزىنگ،
 چمان بۆ ما؟ ئاى رۆحەكەم! چەندئ دزىوھ
 لە وئە بەكى كالى بەسى قەلەم كىشراو زىاتر چ ھەبە،
 كئ وا لە نىو تەنىباى وھكو من رۆحى دەردىت،
 زەمانى دەم پىس و كەنەفتىش،
 ھەموو رۆژئ بالە برىنگمەكانى لەبەك دەدات...
 سىباكوژەرى ھونەر و ژىن،
 ھەرگىز ناتوانىت بسرپتتەو لە زاكىرەم
 كە ھەم لەزەت بوو ھەم شكۆمەندى!

XXXIX

ئەم دىرە شىعرانەت دەدەمى بۆ ئەو ھى ئەگەر
 ھات و بە دلشادىبەو ناوم گەيشتە چاخە دوورەكان،
 مېشكى مرۆفېش بەرەو خەون ھەلبگىرئ،
 گەمىبەكى بەختىار بە باى تىزى باكوور،
 ياداشتت ھەر چەشنى حىكايەتە جىبى گومانەكان،
 خوتنەر ماندوو دەكات ھەر چەشنى دەنگى سەنتوور،
 بە ئەلقەبەكى ئەفسووناوى و برايانەش

۳۲- دىكتام Dictame: رۆھكىكى بۆنخۆشى ناچەى «كرىت»، ھ، كاتى خۆى وھكو ھەتوانىش بەكار ھاتووه.

هەر هه‌مووی

شه‌یتان له ژووره به‌رزه‌که‌م،
 ئەم سه‌رله‌به‌یانیه سه‌ری لێ دام.
 هه‌ولێ ئه‌وه‌ی دا له‌سه‌ر گونا‌ه ب‌م‌گرێ،
 پێی وتم: «ده‌مه‌وێ به‌راستی بزاتم،
 له‌نیو ئه‌و هه‌موو شته‌ جوانانه‌ی
 که‌ کامه‌رانی ئه‌وی لێ دروست کرا.
 له‌نیو شته‌ په‌ش و ئاله‌کان
 که‌ جه‌سته‌ی سه‌حراوی ئه‌وی پێکه‌یتنا،
 چ شوێنیکێ له‌ هه‌مووی ناسکتره.» -
 رۆحه‌که‌م! تۆ به‌قینه‌وه هاتیه‌ زمان:
 «چونکه‌ ئه‌و دیکتاه‌میکێ ته‌واوه،
 هه‌یچی له‌ هه‌یچی که‌متر نییه.
 کاتییک که‌ سه‌رسامی هه‌موویم، نازاتم
 چ شتییک سه‌رسامم ده‌کات.
 ده‌دره‌وشیته‌وه وه‌ک کازیه
 چه‌شنی شه‌ویش ئارام به‌خشه؛
 هارمۆنییه‌کی گه‌لی وردیش
 سه‌رداری جه‌سته‌ی شه‌نگی ده‌کات،
 بۆ ئه‌وه‌ی شیکردنه‌وه‌یه‌کی بێ توانا،
 هاوتاواییه‌ فره‌کان تۆمار ده‌کات.
 ئه‌ی میتامۆرفۆزی (۳۳) ئه‌فسووناوی
 هه‌موو هه‌سته‌کانم بوونه‌ یه‌ک!

۳۳- میتامۆرفۆز Métamorphose: به‌و گۆرانکارییه‌ گشتیه‌ ده‌وتریت که‌ به‌سه‌ر شت یا بوونه‌وه‌ردا رووده‌دات. چ له‌ فۆرم، چ له‌ بنه‌ما، چ له‌ سروشتی ئه‌و شته‌.

به‌ قافیه‌ بلنده‌کانی من هه‌لده‌واسرێ؛

به‌چی به‌له‌عنه‌ت بوون، هه‌ر له‌ خه‌ره‌ندی قووله‌وه
 تا که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک، له‌ ده‌ره‌وه‌ی من وه‌لامیک نییه!
 - تۆ ئه‌ی ئه‌وه‌ی وه‌کو سه‌یبه‌ریکی که‌م خایه‌نی،
 بیشیله‌ به‌پێیه‌ سووکه‌کانت، به‌ ته‌ماشای هیمنت،
 ئه‌و گه‌لخۆبانه‌ی که‌ تۆبان به‌ دلره‌ق زانی،
 په‌یکه‌ری خاوه‌ن چاوی شه‌و ئاسا، فره‌شته‌ی مه‌زنی ته‌ویڵ ئاسمانی!

XL

SEMPER DADEM*

به‌خۆت ده‌وت، ئەم غه‌مگینه‌یه نامۆیه له‌ چیه‌وه
 چه‌شنی زه‌ریا ده‌رژێته سه‌ر گاشه‌ به‌ردی پرووت و سیا؟
 - که‌ دل‌مان بۆ جارێک تری رنیه‌وه،
 ژبان خراپه‌یه‌که‌ نه‌ینیه‌کی ئاشکرایه لای هه‌موو،
 ئازاریکی گه‌لی ئاسان و بێ گری، هه‌روه‌کو
 به‌ختیاری‌یه‌کانیشتان بۆ هه‌موان ده‌دره‌وشیته‌وه.
 به‌س هه‌نده‌ بگه‌رێ، ئه‌ی جوانکیله‌ فزولیه‌که‌!
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ده‌نگت نه‌رمه، به‌لام بێده‌نگ به‌!
 نه‌فام، بێ ده‌نگ به‌! رۆح هه‌میشه‌ دل‌گیر!
 زار به‌ پیکه‌نینه‌ مندالانه! له‌ ژینیش به‌ولاوه مه‌رگه،
 که‌ گه‌لی جار به‌ ناسکی ده‌مانگرێته‌ خۆ.
 به‌یله‌، به‌یله‌ با دل‌م به‌درۆ سه‌رمه‌ست بیت،
 نوqm بیه‌ ئه‌و چاوه‌ جوانه‌کانت، وه‌ک چۆن نوqm ده‌بیه‌ته‌ خه‌ونیکێ شه‌نگ.
 قه‌ده‌رێکیش با له‌ سایه‌ی برژانگه‌کانت راکشێ!

*- ئەم ناوینیشانه‌ به‌زمانی لاتینی نووسراوه، واته‌: هه‌میشه‌ هه‌مان شیوه‌.

هه ناسه ی موسیقا به خشه ،
ده نکیشی له گولا و دروست بووه!

XLII

که ئیوارئ دادئ، رۆحی تاقانه ی هه ژارم،
چ ده لئیی دله کهم، دلئ جارن ژاکاوم،
زۆر به جوانی، زۆر به چاک، زۆر نازیزانه،
له پریتکدا، له بهر ته ماشای یه زدانئ، جارێکی دی بوو ژایتته وه.
- فیزمان ده خهینه گۆرانی بۆ ستایش کردنت:
هیچ شتیک به نهرم و نیانی سهرداریی ناکات،
جهسته ناسکه که ی عهتری په ریا نی هه به،
چاوانیشی به رووناکئ پۆشاکمان ده کات.
ئه گهر له شه ودا بیته یا له ناو ته نهایی،
ئه گهر له شه قام یا له ناو خه لکی،
تارما ییبه که مه شخه ل ئاسا له هه وادا سه ما ده کات.
هه ندئ جار قسه ده کات و ده لئیت: «ئه من جوانم و فرمان ده دم
که بۆ خو شه ویستی من ته نه ا جوانیتان خو شه بوئ!
من فریشته ی پاسه وانم، خودا وه ندی هونه ر و خانمئ خاتمانم.» (۳۴)

XLIII

مه شخه لی زیندوو

به رامبه رم رئ ده کهن، چاوان پر رووناکئ
بی گومان، په ربیبه کی گه لی مه علان موگناتیبسی پی به خشیبون؛
رئ ده کهن، ئه م برا یه زدانیه ی که برامن،
گرئ خو شه کراو له چاوانم ده هه ژیتن.
له هه موو داوئیک، له هه موو گونا هیکئ گه وره ده مپاریتن،

۳۴- خانمئ خاتمان: هیتامه بۆ مهربه می دا بکی عیسا.

پیبه کانم به ره و شه قامی جوانی راده گوزه ریتن؛

خزمه تکاری من و منیش کۆیله یانم؛
هه موو بوونم گوئ رایه لی ئه م مه شخه له زیندوو وه به.
چاوان ئه فسووناوی، ده گه شیتنه وه به
رووناکیه سیحراویبه که ی که مۆمدانه کانیا ن به نوئیی نیوه رۆ
داگیرساون؛ هه تاو سوور هه لده گه رئ، به لام
ناگاته کلپه ی سیحرا نامیزی؛
پرسه بۆ مه رگ ده کهن، گۆرانی هاتنه وه ئاگا ده چرن؛
رئ ده کهن و ستران به ئاگا هاتنه وه ی رۆحم ده لئین،
ستاره ن هه یچ هه تاوئ کلپه ی ناژاکانیت!

XLIV

تیشک دانه وه

فریشته ی دلخو شیی، ئه رئ تو ده زانی رارایی چیه،
شه رم و په شیمانیی، هه نسک و بیتزایی،
ئه شکه نجه ی سستی شه وانئ بووده له که
دل ده گوشت و هک چۆن کاغه ز هه لده گه چرئ؟
فریشته ی دلخو شئ، ئه رئ تو ده زانی رارایی چیه؟
فریشته ی دلپاک، ئه رئ تو ده زانی کینه چیه،
چنگی گرژ له نیتو سیتبه ر و ئه سرینی رق،
کاتئ که تو له جاری دۆزه خینی خوئ لیده دا
له تواناشمان سهردارئ خوئ دروست ده کات؟
فریشته ی دلپاک، ئه رئ تو ده زانی کینه چیه؟
فریشته ی ته ندروست، ئه رئ تو ده زانی تا چیه،
که به درتزیایی دیواره به رزه کانی قاوشه رهنگ په ربوه کان،
وه کو په ناهه ندان به پیتخشانه وه رئ ده کهن،
به لیتو کرۆژته وه له هه تاوئ ده گمه ن ده گه ریتن؟

فریشته‌ی تهن‌دروست، ئه‌ری تۆ ده‌زانی تا چیبیه؟
 فریشته‌ی قه‌شه‌نگ، ئه‌ری تۆ چرچ و لۆچی هه‌نبیه ده‌زانی چیبیه
 ترسی پیریوون و گینگلی سه‌ختی خویندنه‌وه‌ی
 نه‌یتی سامناکی قوربانی نیتو چاوانی
 که چاوانمان زۆر جار تیا یانا خوار دیا نه‌وه؟
 فریشته‌ی قه‌شه‌نگ، ئه‌ری تۆ چرچ و لۆچی هه‌نبیه ده‌زانی چیبیه؟
 فریشته‌ی دلشاد به‌خۆشی و به‌رووناکی
 داودی سه‌رمه‌رگ ده‌بوايه داوای تهن‌دروستی له تۆ بکات
 که له جه‌سته سیه‌راوییه‌که‌ت به‌رز ده‌بووه‌وه؛
 به‌لام ئه‌ی پهری، ته‌نها سکا لا بۆ تۆ ده‌که‌م،
 فریشته‌ی دلشاد به‌خۆشی و رووناکی!

XLV

دان پیاوان

جاریکیان، ته‌نها جاریکیان، ئه‌ی ژنی نه‌رم و نیان و خۆشه‌ویست،
 بازووه‌که‌ت له‌سه‌ر بازووم بووه پالپشت،
 (له‌نیتو قولایی شه‌وه‌زه‌نگی رۆحه‌که‌شما،
 ئه‌م یاداشته‌ کال نه‌بووه‌وه)؛
 دره‌نگ بوو؛ هه‌ر چه‌شنی مه‌دالبایه‌کی نوێ
 تریفه‌ی ده‌دا مانگی چوارده،
 شه‌وی روون و ئاشکراش، هه‌ر چه‌شنی رووبار
 له‌ ناو پارسی نووستوو،
 جوگه‌له‌ی به‌ستبوو.
 به‌دریژی خانووبه‌ره‌ش، به‌دریژی گالیسکه‌کان،
 پشیل به‌ پرتاو ده‌رده‌په‌رین،
 گوێ قولاغ، یا هه‌ر چه‌شنی سیبه‌ری نه‌رم و نیان
 به‌ هیتواشی پیاسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردین.

له‌ پریکدا، له‌نیتو گه‌رم و گورپییه‌کی سه‌ره‌ست
 شکۆفه‌ی ده‌دا له‌ژێر تیشکی ره‌نگ په‌ریوو،
 له‌ تۆوه، ئامیژیکی زه‌نگین و ره‌نگین،
 دلخۆشییه‌کی رووناکی ده‌له‌رییه‌وه
 له‌ تۆوه، له‌ سپیته‌یه‌کی به‌ باق و بریق،
 نۆته‌یه‌کی راماو، رووناک و دلخۆشی، هه‌روه‌کو ده‌هۆل
 نۆته‌یه‌کی نامۆ، به‌ هیمنییه‌وه‌ خۆی ده‌دزییه‌وه.
 هه‌ر چه‌شنی کبیژۆله‌یه‌کی ده‌غه‌زار، سامناک و تاریک و بووده‌له،
 که‌ خیزانه‌که‌ی شه‌رم ده‌یگرێ، پتیوست و ابو له‌ میژا،
 له‌ ژێر زه‌مینیکی دوور له‌ چاوان، هه‌شاری دا.
 فریشته‌ی هه‌زار، گۆزانی ده‌چرێ، نۆته‌ هاوارینه‌که‌تان:
 «یه‌قین نییه‌ له‌م دونیایه،
 هه‌میشه‌ش، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی خۆی ئارایش ده‌کات
 خۆپه‌رستی مرۆف ده‌رده‌که‌وی؛
 ئای که‌ پیشه‌یه‌کی سه‌خته‌ ژنیکی جوان بیت،
 کاریکی هه‌یج و پووجیشه،
 بۆ سه‌ماکه‌ریکی شیت و سارد
 که‌ له‌ نیتو زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی میکانیکی ببوریتته‌وه!
 دروستکردن له‌سه‌ر دلان، کاریکی گه‌وجانه‌یه،
 هه‌موو شتی درز ده‌بات و ده‌رووخی، ئه‌قین و جوانی،
 تاکو له‌ یادچوون فریبانی ده‌داته‌ نیتو هه‌گبه‌که‌یه‌وه،
 بۆ ئه‌وه‌ی بیبه‌خشیتته‌وه‌ ئه‌به‌دییه‌ت!»
 گه‌لی جارێ ئه‌م مانگه‌ سیه‌راوییه‌م هینایه‌وه‌ یاد،
 ئه‌م بچ‌ ده‌نگی و ئه‌م سستییه،
 ئه‌م نه‌یتییه‌ سامناکه‌ به‌چرپه‌شم
 له‌ قه‌فه‌زی ئیعتراقاتی دل هینایه‌وه‌ یاد.

سپیدەى ناسك

كاتىپىك سپىدەى چەرمگ و قىرمىزى بەرەو رووى ئەھلى دۇنيا ھەلدەيت بەو مۇزانە مەعلانانە دەچىت كە بۆ كرۇژتن دېنە نېو كۆمەلگاۋە، بە دەلەسەى تۆلە بازىكى نەيتىيەو ھە نېئو خەوتىكى كىچ و كال، فرىشتە يەك دېتەو ھاگا. ئاسمانە رۆح سووكەكان، رۆچوونى ئەم لاژەو ھەردىانەش سەخت، بۆ ئەو مەرقە دانىشتوۋەى بەر ھەيوان، كە ھەر خەون دەبىنى و ئازار دەكىشى، بە ھېزى جەزىبەى خەپەند، دەكرىتەو ھە رۆ دەچىت. بەم جۆرە، ژنە خوداۋەندى ئازىز، روون بىن و بى گەرد، لەسەر كە لاۋە دووكە لاۋىبەكانى ئورژىبە دەبەنگەكان ياداشتەكەت گەلى رووناك، گەلى پەمەبى و سىجراۋى لەبەر چاوانم بىۋچان، زىاتر گىژم دەكات ھەتاۋ تىشىكى مۆمەكانى رەش ھەلگەپاند، ئا بەم جۆرە، تارمايىبەكەت، ھەمىشە سەرفرازە، بە رۆحى درەوشاۋە و بە ھەتاۋى نەمر دەچىت!

ھارمۇنى ئىۋارە

ئا ئەۋەتا دېن ئەو زەمانانەى كە ھەموو گۆلى لەسەر قەدى خۆى دەلەرىتەو، دەبىتە ھەلم ۋەك بخووردان؛ دەخولېنەو ھەنگ و بۆ لەنېئو ھەۋاى ئىۋارە؛ قالسى خەمۆكى و گىژبوونىكى خاۋ! ھەر چەشنى بخووردان ھەموو گۆلى دەبىتە ھەلم! كەمانجەش ھەلدەلەرژى ھەر ۋەك دلئى ئازار بدرى، قالسى خەمۆكى و گىژ بوونىكى خاۋ!

ئاسمان غەمگىن و جوان ھەر چەشنى روپوزوار (۳۵).

كەمانجەش ھەلدەلەرژى ھەرۋەك دلئى ئازار بدرى، دلئىكى ناسك، قىنى لە عەدەمى فراوان و سىبا دەبىتەو، ئاسمان غەمگىن و جوان ھەر چەشنى روپوزوار؛ ھەتاۋ خۆى لەناۋ خوتىنى مەبوۋى خۆيدا گەوزاند. دلئىكى ناسك، قىنى لە عەدەمى فراوان و سىبا دەبىتەو لە رابردوۋى رۆش، ھەموو شوپنەۋارەكان دەچنى! ھەتاۋ خۆى لەناۋ خوتىنى مەبوۋى خۆى گەوزان... ياداشتەكەت لە ناخدا چەشنى ئۆستەنسوار (۳۶) دەبرىقېتەو.

شوشە

عەترىكى كەسكون، ھەموو ماددەبەك بەرامبەرى ھېچە. شوشەش كون دەكات، كاتىپىك سنوۋقە چكۆلانەكە دەكەينەو، كە لە رۆژھەلاتەو ھاتوۋە، سورگىبەكەى جىرەى دېت و بە گرژبىبەو ھاۋار دەكات، يا لە خانوۋىبەكى چۆل و ھۆل، چەند كانتورىك پىر لە بۆنى تىزى زەمانى زو، سىباھو غوبار لى نىشتو، ھەندى جار شوشەبەكى كۆن دەدۆزىنەو كە بە وردى رۆحىكى گەراۋەى دېتەو ھەمە. ھەزار خەيالى تىا دەنوۋستن، قوزاغەى مەرگ، بە سستىبەو ھەلدەلەرژى لەناۋ شەۋەزەنگى قورس، كە بال دەگرن و تەلاش دەدەن،

۳۵- روپوزوار Reposoir: جۆرە مېزىكە كە لەسەرى كەشە ئايىنى جۆراۋجۆر ساز دەكرىت. تايىبەتە بە ئايىنى كاسولېكى.

۳۶- ئۆستەنسوار Ostensoir: لە شىپەى ھەتاۋدا، بەمىتالى زەركەفت دروست دەكرىت و لەسەر بنچىنەبەكدا دادەنرېت. بەشىك لە كەشى ئايىنى كاسولېكى دەمېردرېت.

زهره کەفت، رەنگ لاژەووەرد، بە چینی پەمەیی دەوردراوه .
 ئا ئەوە تا ئەو یادداشته مەستکەرانی که دەخولیتنەوه،
 دەخولیتنەوه لەناو هەوای شلەژاو؛ چاوان دەچووقین،
 گێژ بوون رۆحی بەزبوو دەگری، بە هەردوو دەستیش
 بەرەو خەرەندی ئافەتی مەرۆقاییەتی تووری هەلەدەدا!
 لە قەرەغی خەرەندی زەمەن هەلیدەتووتین،
 لەو شوێنە که قومقۆمۆکی بۆنکەر کفن دەدریت،
 بە هاتنەوه هۆشی دەجوولیتەوه تەرمی تارمایی
 بە خۆشەویستییه کی کۆنی سوا، ماتەمین و سبیراوی.
 ئەوها، کاتی لەناو زاکیهه مەرۆف ون دەبم،
 لە قوژبەنی کانتۆرتیکی سامناک، کاتی فری دەدریم،
 شووشە کۆنیککی بە ئەسەف،

دارزیو، غوبار لی نیشتوو، پیس، بوودەلە، لینج، درز بردوو،
 دەبە تابووت، ئەی رشانەوهی خۆشەویست!
 شایەدی هیز و توند و تیریت،
 ژەهری ئازیزی خۆشەکراوی دەستی فریشتە!
 شەرابیکە که هەناوم دەکرۆژێ، ئەی ژین و مەرگی دلم!

XLIX

ژەهر

شەراب دەتوانی پەستەری ژێرەمەن داپۆشی،
 بە کەشخەیییه کی پەدیده ئامیز،
 لە کۆلەگەیه کی ئەفسووناوی زیاتریش
 لە زێری هەلەمە ئالەکی دروست کات.
 شتە بی سەرەدەکان هەراش دەکات،
 بی سنووریش فراوان،
 زەمەن قوول و شەهوەتیش هەلەدەکۆلێ،
 رۆحیش لە توانای خۆی زیاتر،

پەر لە خۆشی سیاهو خەمۆکی دەکات.
 ئەم هەموو ناگەنە ئەو ژەهری که لە چاوانتەوه دەدرین،
 لە چاوه کەسکە کانتەوه،
 دەریاچەن رۆح تیاپە هەلەدەلەرزی و بە بەرەواژ خۆی دەبینی...
 خەونەکانم بە کۆمەل دین و
 دەیانەوی لەم خەرەندە تالە بخۆنەوه.
 ئەم هەموو ناگەنە موحیزە سامناکەکی
 ئەو لیکەت که گاز دەگریت،
 که رۆح بەبی پەشیمانی نغزۆ دەکاتە نێو بیریچوونەوه.
 گێژ بوونی پیتییه و
 بەهیتوایشی بەرەو کەناری مەرگی دەبات!

L

ئاسمانیکی تەلخ

هەر دەلتی بیناییت بە هەلەم داپۆشراوه؛
 ئەری چاوه ئەفسووناوییه کانت (شین، بۆرن یا کەسکن؟)
 بی وچان نەرم و نیان، خەوالتوو و دلرەق،
 پەنگدانەوهی خاو و خلیچی و کالیی ئاسمانیان هەیه.
 ئەو رۆژە سپیانەت دیتەوه یاد، شلەتین و داپۆشراو،
 دلێ سبیراویان بەگریان شەق دەکرد،
 کاتی خراپەیه کی نادیار گینگلیان بی دەدات و دەیانەهه ژین،
 دەمارە زۆر ورباکان گالتە بە رۆحە نووستووکان دەکەن.
 هەندێ جار بە ئاسۆ جوانەکان دەکەیت
 که هەتاوی وەرزه تەم و مژاوییه کان دادەگیرسین...
 چەندێ دەدرەوشایتەوه، دیمەنیککی پاراو
 تیشکەکانی ئاسمانی تەلخ دادەگیرسین!
 ئەی ژنی ترسناک، ئەی ئاو و هەوای هەلەخەلە تینەر!
 بەفر و تەم و مژتیشم خۆش دەوی،

دەتوانم لەم زستانە وشکەرۆیە
خۆشی هەلقاچم کە لە سەھۆل و ئاسن تییتر بن؟

LI

پشیلە

I

لەناو مێشکم پیاوێ دەکات هەر
دەلێی لە مائی خۆی دایە.
پشیلەى جوان، بەهێز و نەرم و ناسک
کاتیکیش دەمیاوینى، بە ئاستەم گوتمان لى دەبی،
سەرەرای ئەوێ نەغمەکەى نەرم و پڕ نەپییە،
بەلام دەنگى یا هیمن کەرە، یا بە مرخە،
هەمیشە قوول و زەنگین،
ئا لەمەدایە نەپیتی و سیحر و ئەفسوون.
ئەم دەنگەى کە زەنگول زەنگول دادەچۆرئ،
ناخى هەرە شەو زەنگم پاگژ دەکاتەو،
و هەکو دێرە شیعری غەرەم دەکات و،
چەشنى شەرابى عەشقیش دلشادم دەکات.
دلرەقترین شەرم ئارام دەکاتەو،
نەشەى جۆراو جۆریشم تیا دەبوورژینەو؛
بو ئەوێ درێژترین پرستەش بلتیت،
پییوستى بە حەرفى نییە.
نەخیر، کەوانى کە مانجە نییە
گاز لە دلەم بگرت، گەلى شاهانە
لەسەر هەرە لەراوەترین ژتییدا
گۆرانى دەچرئ،
دەنگت، ئەى پشیلەى ئەفسووناوی،

فریشتە ئاسا، پشیلەى غەریب،
ئەوێ لە ناخى فریشتەش دایە،
چەندە ناسکی هەندەش هاوئاوازا!

II

لە فەرۆه رەنگ زەرد و قاوہیبیەکەى
بۆنى گولایى سووک بەرز دەبیتهو،
ئێوارەیهکیان پیتی بۆندار بووم،
لەبەر ئەوێ تەنھا جارێکیان، جارێکیان و بەس،
دەستم بەسەر پشیتیا هینا.
رۆحى ئاشناى شویتە؛
حوکم دەکا و سەردار و ئیلھام بەخشە
هەموو شتێ لە شاهەنشاهەکەیدا.
رەنگبێ سیحر بیت و ببیتە خوداوەند؟
کاتى پروانینم هەلەگژئ بەرەو ئەو پشیلەى
کە خۆشم دەوئ، هەرەک بەرەو عاشق رابپیچرئ.
کە سەیری خۆمیش دەکەم،
بەگوتراپەلى دەگەرینەو.
بەتاسانەو دەبینم
گرى بیلبیلە رەنگ کالەى،
چەشنى لۆکسى رۆشن، نایاب و زیندوون،
بە وەستاویبەو تێم دەروانن.

LII

پاپۆرى جوان

ئەى جادووبازى دەست و پى سپى، دەمەوئ بۆت بگێرمەو
ئەو هەموو جوانیبەى کە لاویت ئارایش دەکەن!
دەمەوئ جوانیبەکەت رەسم کەم،

که ههم مندالییی و ههم گه وره بوونی تیا گرد بوته وه.
که ری ده که ی چمکی کراسه که ت با ده مالتی،
هر به پا پوری ده که بیت ملی ده ریا بگری،
چاروگه دار و له سهر کیشیکی سووک،
ته وزل، هیدی هیدی رابووری.

له سهر نه ستوی پان و خرت، له سهر شانی تیکسمراوت،
سهری فیزدات به میهره بانیه کی ناموه،
له سهر نه زمیکی هیمن و سهر فراز
ریگا ده پرت، مندالیکی پر له شکومه ندی.
ته ی جادو بازی ده ست و پی سپی، ده موی بوت بگری مه وه
ته و هه مو جوانیه ی که لاویت نارایش ده که ن؛

ده موی جوانیه که ت ره سم که م،
که ههم مندالییی و ههم گه وره بوونی تیا گرد بوته وه.
مه مکوله که ت پیش ده که وی و پال به تا وه ده نیت،
مه مکوله ی سهر فراز کانتوریکی گه وره به،
پلاکه کانی قه دی قوقز و ره شن،
هر چه شنی قه لغان ده بریسکینه وه!

قه لغانی شه رخواز، چه کی نوک په مبی!
کانتوری خاوهن دوو نهینی، پر له شتی خوش،
شهراب و عه تر و مه ی

عه قل و دلش تووشی ورینه ده که ن!

که ری ده که ی چمکی کراسه که ت با ده مالتی،
هر به پا پوری ده که بیت ملی ده ریا بگری،
چاروگه دار و له سهر کیشیکی سووک،
ته وزل، هیدی هیدی ده روات.

رانه نازیه که ت، له ژیر فاقی راوچیان،
ناره زووی تاریک ده هه ژینی و زیزی ده کات،
هر چه شنی دوو جادو باز

که ژه هری سیاهی عه شق له سولاجیه کی قوول تیکه ل کات.
بازووه کانت گه مه به هیرقله تازه پیگه یشتووه کان ده که ن،
«بووا» ن ژوران بازه پته وه کانی به رامهر ده بریقینه وه؛
بو ته وه دروستکراون که به و رکه وه،

عاشقه که ت به چه شنی بگرنه باوه ش، وه کو بلینی له نیو دلدا ختمی بکه ن.
له سهر مله نه ستوور و خره که ت، له سهر شانه چه وره که ت،
سهرت به میهره بانیه کی غه ریه وه خوی ده رده خات؛
به هه وایه کی هیمن و سهر فرازانه
زاروله یه کی شکومه ند، ره وت ده کات.

LIII

داوه تی سه فهر

روله که م، خوشکم
خه ون به ئاسوده بییه وه ببینه
بروبن بو ته وینده ری و پیکرا بژین!
هیدی هیدی، خوشبوستان،
خوشبوستی تا کو مردن،
بچینه ته و ناقاره ی که له تو ده چیت!
هه تا وه کان به ئاسمانه
ته لخه کان پاراو
بو رچه که میش سبخرئامیز
گه لی ته فسووناوی
وه ک چاوه فیلبازه کانت،
له نیو روندکدا بیرسکینه وه.
له وی، هه مو شتی ته نها پوختی و جوانیه،
هیمن و که شخه و شه هوه تاوی.
شتمه ک ده بریقینه وه،

سەقەت

ئەرى دەتوانىن ئەم كەنەفته لەناو دەين، ئەم پەشيمانىيە بىن سەرويهەرە،
 دەژىت و خۆى رادەوەشىنى و گىنگل دەدات،
 لەسەرمان دەژىت وەك چۆن كرم لە لەشى مردوو،
 ھەر وەك كرمى قەد داربەر وو؟
 ئەرى دەتوانىن ئەم پەشيمانىيە بىن ھەتوانە لەناو دەين؟
 لە چ ژەھرى عەشقىكدا، لە چ شەرايىكدا، لە چ تيزانىكدا (۳۷)
 ئەم دوژمنە پىرە بخنكىن،
 ويرانكەر و نەوسن ھەر چەشنى سۆزانی،
 بە ئارام ھەر وەكو مېرووستان؟
 لە چ ژەھرى عەشقىكدا؟ - لە چ شەرايىكدا؟ - لە چ تيزانىكدا؟
 بلى، ئەى جادوو بازي شەنگ، بلى ئەگەر دەيزانى، پىتى بلى
 بەو رۆجەى بار قورسى رارايىيە،
 ھەر بە يەك دەچىت لەسەر مەرگ برىن بكولىنيتەو،
 كە سى ئەسپىك بىھەنجى،
 پىتى بلى، ئەى جادوو بازي شەنگ، پىتى بلى ئەگەر دەتوانى،
 بەوھى كە گيان دەدات و گورگىش بۆنى كروو،
 قەلەرەشيش پاسەوانى دەكات،
 بەو سەربازە شكستە! ئەكەر پىتوبست بكات رەشبين بيت
 كە خاج و گۆرپىش دەبىنى!
 بەو ھەژارەى كە گيان دەدات و گورگىش بۆنى كروو!
 دەتوانىت ئاسمانىكى قوراوى و سىيا داگىرسىنرەت؟
 دەتوانىت شەو زەنگ شەق بكرىت،

۳۷- تيزان Tisane: جۆرە خواردەنەو بەكە وەكو چاى دروست دەكرىت، بەلام لەجىياتى گەلا
 چاى، گەلاى روو وەك و گىياى تايبەتى تى دەكرىت؛ وەكو سوو كە دەرمانىش دەدرىتە نەخۆش.
 بۆ نمونە: تيزانى رىحانە ، ھى زەبىزەفۆن...

زەمەن لووسى كروون،
 ژوو رەكەمان دەپرازىتەو،
 بە گولە ھەرە دەگمەنەكان،
 تىكەل دەبىت بۆن و بەرام،
 بە شەپۆلى بۆنى عەمبەر،
 بنمىچ زەنگىن،
 نەپنۆكەكان قوول
 رۆژھەلاتى درەوشاوە،
 بە زمانە شىرىنە زگماكىيەكەى،
 بە رۆجىكى نەپىيەو،
 ھەموو دەوتىن.
 لەوى، ھەموو شتى تەنھا پوختى و جوانىيە،
 ھىمەن و كەشخە و شەھو تەوى.
 لەسەر ئەو كەنالانە دەبىنى،
 گەمبىەكان نووستون،
 بە زوق و وىل،
 بۆ ئەوھى تىركەن
 بچووكتىرەن ئارەزووت
 با لەبنى دونياو ھاتىتەن.
 - ھەتاو ھاواكان
 كىلگە و كەنالەكان
 تەنەت سەرتاپاى شارانىش،
 لەناو ياقووت و ئالتوون نغرو دەبن؛
 لەنپو پروناكىيەكى گەرم
 جىھان دەنوئ.
 لەوى، ھەموو شتى تەنھا پوختى و جوانىيە،
 ھىمەن و كەشخە و شەھو تەوىيە.

که له قیبر خهستتر و نه ئیوارهی ههیه نه بهیانی،

بی ستاره و بی پروناکی جهنازه؟

دهتوانریت ئاسمانیکی قوراوی و سیا داگیرسیتیریت؟

ئهو هیوای که لهسهر کاشییهکانی خان دهگهشایهوه،

فووی لی کرا و بو ههتا ههتا کوژایهوه!

بی مانگ و بی تربفه، بگهړتین به دواى شههیدانی پرتگای خراپه

که لیږه نیشتهجی بوون!

شهیتان ههموو شتیکی سهر کاشییهکانی خانى کوژاندهوه!

ئهی جادووبازی خوښهویست، به لهعنت بووانت خوښ دهوی؟

ئهری، لیخوښ نهبووانت خوښ دهوی؟

ئایا دهزانی پهشیمانی چیبه، پهشیمانی سیما ژههرای،

که دلّمان بوّی دهبیته نیشانه؟

ئهی جادووبازی خوښهویست، ئهری به لهعنت بووانت خوښ دهوی؟

سهقهتیبی بهدانه نهفرهت لیکراوهکانی رۆحمانی دهکوژئی،

پهیکهری جیبی بهزهیی،

زۆر جار ههر چهشنی مۆرانه، شالاو بو بناغهی

خانوبهه دههینى.

سهقهتیبی بهدانه نهفرهت لیکراوهکانی رۆحمان دهکوژئی!

ههندی جار له قوولایی شانۆی تورها تدا

سیحریتک له ئاسمانی دۆزهخینم دهبینی

ئۆرکیسترای دهنگداری دادهگیرساند

کارتیوهیهکی پهدیبه ئامیژ؛

ههندی جار له قوولایی شانۆی تورها تدا بینیم.

بوونهوهریتکم بینى، که تنها پروناکی و ئالتون و ئاوریشم بو،

شهیتانی زه بهللاحی دا به عهزرا؛

بهلام دلّم ههرگیز نهشهه ی پيدا رانهبووری

شانۆیه که، ههمیشه بی وچان و بی سوود

چاوهروانی بوونهوهریتک دهکهین بالهکانی ئاوریشم بن!

LV

وتووێژ

ئاسمانیکی قهشهنگی خهزان، پروناک و پهمهیی!

بهلام غه مباری تیا ما چهشنی زه ریا هه لدهچی،

به پاشهکشى، لهسهر لیوه خه مۆکییهکانم

یاداشتی هه لقرچاوی قورولیتهی تالی خوئی جی دههینى.

- بی سوود دهستت لهسهر سینهی له هوش خوچوو دهخلیسکت!

هاورئ، له چ دهگهړیتیت، شوینیکه و خاپوور بووه،

بهچرنوک و دانه تیژهکانی ژن،

ئیتیر له دلّم مهگهړئ؛ ئاژهلان خواردوو یانه.

دلّم ته لاریکه دارزاو، دادهپی؛

خۆ تیا مهست دهکن و خو دهکوژن و خو به قژهوه هه لدهواسن!

- بوئی عه تریتک به دهوری گهردنی روتت دهخولیتتهوه!...

ئهی جوانکیله، ئافه تی رۆحان، دهتهوئ!

به چاوانی گر ئاساتهوه که چهشنی ئاههنگ دهبریقینهوه،

بیکه یته سووتمانی پاشماوهی ئاژهلان.

LVI

سترانی پایز

I

قهدهریکی دی دهخزیننه نیتو سهرمایهکی تاریکهوه؛

مالئاوا، ئهی پروناکییه گه شهکهی هاوینه کورتهکان!

ههر له ئیستاوه گویم له کوتهرهی داره

به دهنگیکی سامناک و دلتهزین دهکونه سهر کاشی حهوشهکان.

تهواوی زستان درژیننه بوئمهوه: توورهیی،

قین، موچرک و سامناکی و کاری قورس و بیگاریی،

بۆ خانەپیک (۳۸)

خانم، دەمەوی لە قوولایی بیتزاربیم
 قوربانگە یەکی (۳۹) ژتیر زەمینیت بۆ دروست کەم،
 دوور لە ئارەزووی دونیایانە و دوور لە تەماشای گالتەجارانە،
 لە قوژبنیکی ھەرە تاریکی دلیمیش،
 لانیەکت لە لاژەوێرد و ئالتونی خۆشەکراو بۆ ھەلکۆلم،
 وەک ھەرە سەرسوپنترین پەیکەر، لەو شوێنە بەرزبیتەوہ.
 بەدێرە بریقەدارەکانم، بەمیتالینکی بیگەرد داپۆشراو،
 بەقافیە ی کریستالین زانایانە پەخشاو،
 بۆ سەرت تاجیکی زۆر گەورەش دروست کەم.
 لەناو بەغیلیشەم، ئای خانمی فانی،
 پالتوبەکەت بۆ بدرووم، لە دەستووری بەربەرەدی
 قورس و ریتیک، بەرگی ناوہوشی لە گومان،
 ھەر چەشنی حەشارگە یەک، ئەفسوونت بشارتیتەوہ،
 نەک بە میرووی نەخشاو، بەلکو بە ئەسرینەکانم!
 کراسەکە تیش بیتیە ئارەزووہکانم، بلەریتنەوہ،
 شەپۆل بەدات، کاتی ھەلبەز و داہەزی دەکات،
 بەرەو بەرزاییبەکانیش لاسەنگ بیت،
 بۆ دۆلەکانیش کپ بیتەوہ،
 ھەموو لەشە سپی و پەمەییبەکەت بە ماچ داپۆشی،
 لە حورمەتیشەم، پیتلاویکی جوانی ئەتلەسیت بۆ دروست دەکەم،
 مل کەچی پیتیە خوداوەندیبەکەت بن،
 حەپسی گوشرانیتیکی خاوی بکەن،

۳۸ - Madone: مەبەست لە ماریایە، مەریەمی دایکی عیسا.

۳۹ - قوربانگە Autel: میتزیکى تاییبەتە، لە تەختە یا لە مەرمەر دروست دەکریت، نوێژی لە دەور دەکریت، تاییبەتە بەکاسولیکییەکان.

ھەر چەشنی ھەتاویش لە دۆزەخی پۆلین،
 دلەم وەک کلتۆ شەختە یەکی سوورە.
 مووچوک پر لەشم، گوێم لە کۆتەرە دارە و دەپم،
 زاہەلە ی ھەراشتەرە لە دەنگی قەنارە.
 رۆحم چەشنی بورجیکە و ھەرەس دەھین،
 لەژتیر زرمە ی مەکیئە یەکی قورس کە وچان بوون نازانی.
 وا ھەست دەکەم ئەم پیتکەدانە مۆنۆتۆنە رامدەژەنی،
 بەخیرایی تابووتی بزمەر پیت دەکەن لە شوینی،
 بۆکی؟ - دۆینی تاوستان و ئەوا ئەمرو خەزان!
 ئەو ھاوارە ئەفسووناویبە وەک زەنگی مالتاواش دەزینگیتەوہ.

II

تیشکی سەوز باوی چاوە بادەمیبەکانتم خۆش دەوی،
 جوانیی شیرین، بەلام ئەمرو ھەموو شتی تالە بۆم،
 ھیچ شتیکی، نە خۆشەویستی، نە ژووری ژنان. نە کوانوو،
 بۆم نابنە ھەتاوی درەوشاوەی سەر دەریا.
 بەلام سەرەرای ئەمەش، خۆشمت بو، دلی ناسک! ببە دایک،
 بۆ ناکەس بەچە یەکی وەک خۆم،
 تەنانت بۆ شەرانیبەک. بۆم ببە بەعاشق، یا خوشک.
 ببە بە شیرینیبەکی کورت خایەنی خەزانیکی شکۆمەند،
 یا ھەتاویکی ئاوا بوو.
 داوا یەکی بچووکە! گۆر چاوەروانە! گۆر چلیسە!
 دە بەیتە، تەویلم لەسەر ئەژتۆت تۆزی بحەسیتەوہ،
 لەگەڵ پەشیمانی بۆ ھاوینی گەرم و چەرمگی
 کۆتایی وەرز، تام بکات تیشکی زەرد و شیرین!

گورانی پاش نیوهرۆ

هه‌رچه‌نده برژانگه‌کانت شه‌رفروشن
 سیمایه‌کی غه‌ربیت پی‌ ده‌به‌خشن
 که نه‌ هی فریشته‌یه‌کن،
 نه‌ی فالچی چاو شه‌هوانی،
 نه‌ی سووکه‌له‌م ده‌تپه‌رستم
 نه‌ی گراوی ناگرینم!
 به‌قه‌د دل‌سۆزی
 قه‌شه‌یه‌ک بو‌ نه‌وه‌ی ده‌بیه‌رستێ.
 سارا و جه‌نگلستان
 که‌زبیه‌ هۆنراوه‌ هیشکه‌کانت پر بۆن ده‌که‌ن،
 سه‌رت شێوه‌ی
 لوغز و ته‌لیسمی هه‌یه.
 هه‌روه‌ک به‌ ده‌ور بخووردانا
 له‌ ده‌وری له‌شت بۆنی عه‌تر ده‌گه‌ریت،
 چه‌شنی ئیواره‌ سبخر به‌خشه
 جو‌ری شه‌وه‌زه‌نگ و گه‌رمی.
 هه‌ره‌ به‌هه‌یترین ژه‌هری عه‌شق،
 ناگه‌نه‌ ته‌وه‌زه‌لیت،
 تو‌ نه‌و ده‌ستبازبیه‌شی
 که‌ مردوان زیندو ده‌که‌یته‌وه‌!
 هه‌ندی جاریش، بو‌ نه‌وه‌ی
 هارو هاجیه‌ سه‌یره‌که‌ تیش هه‌تور که‌یته‌وه‌،
 به‌جه‌خته‌وه‌، گاز و ماچ
 به‌فیه‌رۆ ده‌ده‌ی!
 سه‌وزه‌له‌م، به‌و پیکه‌نینه

هه‌ر چه‌شن قالبی‌کی دل‌سۆزیش جی به‌نجه‌کانت بپارین.
 سه‌ره‌رای هونه‌ری به‌ له‌زم، نه‌گه‌ر پیم بکری
 بو‌ پاژنه‌شت مانگی‌کی زیوین بتاشم،
 نه‌و ماره‌ی که‌ هه‌ناوم ده‌گه‌زی
 له‌ بن پاژنه‌کانتی دانیم،
 بو‌ نه‌وه‌ی بیه‌شیلی و گالته‌ی پی‌ بکه‌ی،
 شازاده‌ی سه‌رکه‌وتوو و به‌ره‌که‌تی سه‌رفرازی،
 نه‌م ده‌عبایه‌ پر له‌ قین و کلپه‌داره‌.
 بیه‌رکه‌دنه‌وه‌کانم وه‌کو مۆمی ریزکراو بیه‌نی
 به‌رامبه‌ر به‌ قوربانگه‌ی گولزار به‌ شازاده‌ی عازهبان،
 بنمیچی شین نه‌ستیره‌پێژ کات،
 به‌ چاوانی پر گه‌وه‌ هه‌میشه‌ ته‌ماشاکات.
 هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی که‌ هه‌موو له‌شم بتنازیه‌تی و بتپه‌رستێ،
 هه‌موو شوینی ده‌بیتته‌ بنژوان (٤٠) و بخوور و مبییر (٤١)
 به‌بی و جان به‌ره‌و رووی تو، به‌ره‌و ترۆپکی به‌فرین
 له‌ چه‌شنی هه‌لم رو‌حی باهۆزم به‌رز بیتته‌وه‌.
 له‌ کو‌تاییدا، بو‌ نه‌وه‌ی رو‌لی مه‌ربه‌م ته‌واو بکه‌ی،
 بو‌ نه‌وه‌ی نه‌قین و به‌ربه‌ری تیکه‌ل و پیکه‌ل بکه‌ی
 وه‌ک له‌زه‌تیکی ره‌شی هه‌وت گونا‌هه‌ گه‌وره‌که‌!
 جه‌للادیکی پر له‌ په‌شیمانی، هه‌وت چه‌قۆی زۆر
 تیه‌ژ دروست ده‌که‌م، هه‌ر چه‌شنی نه‌کرۆپاتیکی بی‌ هه‌ست
 هه‌ره‌ قوولایی خوشه‌ویستیت ده‌که‌مه‌ نیشانه‌،
 ده‌بچه‌قینمه‌ ناو دل‌ی په‌له‌قاژه‌ت،
 ده‌بچه‌قینمه‌ ناو دل‌ی خویناویت، ده‌بچه‌قینمه‌ ناو دل‌ی داچۆراوت.

٤٠ - Benjoin: جو‌ره‌ شله‌یه‌کی بۆن خوشه‌ له‌ جو‌ره‌ دره‌ختی‌که‌وه‌ ده‌ردیت که‌ له‌ ولاتی
 هیندستاندا ده‌رویت. به‌عاره‌ی (لبان)ی پی‌ ده‌لین.
 ٤١ - Myrrhe: جو‌ره‌ شله‌یه‌کی بۆنداره‌ له‌ دار و دره‌خته‌وه‌ په‌یدا ده‌بن: به‌عاره‌ی (مه‌ر
 الص‌راء)ی پی‌ ده‌لین.

گالته جارانه وه هه لا هه لام ده کهیت،

پاشان له سهر دلّم

چاوه شیرینه مانگ ئاساکهت راده خهیت.

له ژیر پیتلاوه ئەتله سه سپیبه که تیش،

له ژیر پیتیه خنجیلانه ئاوریشمییه که تیش،

گه وره ترین به خته وه ریم داده نیتم

چاره نووس و بلیمه تیم.

تۆ هه توانی رۆحی منی

تۆ تیشک و رهنگی منی!

تۆ ته قینه وهی گهرم و گوری

ناو سپیبریا سیا که می!

LIX

SISINA

خه یالی ئەوه بکه ن دیان (٤٢) به چهک و تفاقیتی که شخه وه

دارستان تهی دهکات و دهوه ن ده شیلخ،

قژ و سپنه له ههوا و سه رمه سستی ژاو ژاو،

سه ریلند، ده چیتته گژ هه زاران سوارچاک!

ئه ری «تیروان» تان بیینی، عاشقی شه و کوشتار،

میله تیکی پیخواسی هان ده دات بۆ شالاو بردن،

گوئا و چاوان گرین، رۆلی کاره کته ره کهی خۆی ده بیینی،

سه ره په یژه شاهانه کان ده که وی، شمشیر له چنگ؟

هه ره کو سیزنا! به لام جهنگا وه ریکی ناسک

به بارتاقای رۆحی به خشندهی هه ندهش کوشندهیه،

دلا وه ره کهشی، شیتی بارووت و ده هۆله،

به رامبه ره به سکا لا به ران خۆی چهک دهکات

دلش، گر ویرانی کردوه، هه میسه ئەستیرکیکی ئەسربنه،

بۆ ئەو که سهی شایانییه تی.

٤٢- دیان Diane: ژنه خودا وه ندیکی رۆمانییه کانه.

LXI

بۆ ژنه کریۆلی

له و ولاته بۆنخۆشی که هه تاو ده ستبازی ده کرد،

له ژیر چه دره ختیکی میخه کین و

له ژیر دارخورما که ته مه لی و هه وانه وه ده ر ژایه چاوانه وه،

خانمکی کریۆلیم ناسی خاوه ن ئەفسوونیکی فه رامۆش کراو.

پیست کال و گهرم، سه وزه له یه کی سیحر نامیز

له گه ردنییه وه شتیه یه کی ناسکیش په یدا ده بوو؛

زراش و که له گهت، ره وتی چه شنی راوچی،

زه رده خه نه هیتن و چاویش پر له نیانیی.

گه ره ته وی خانم، بچیتته ولاتی راسته قینهی شکۆمه ندیی،

بچیتته سه ره که ناری سپن و لواری سه وز،

شایانی ئەوهی که گه ره که ئەنتیکه کان نارایش بکهی،

له وی له په نا سپه ره کان، تۆوی هه زاران شیعر

ده ر ژینیتته دلّی شاعیران، به هۆی چاوه گه وره کانتیه وه،

شاعیران له خزمه تکاره کانت زیاتر ده یینه سه ره چۆک.

LXII

MOESTA ET ERRABUNDA *

ئه ری «ئاگات» پیتم بلّی، هه ندی جار دلّت ده فری،

له ئۆقیانووسی ره شی شاری بووده له دوور ده که ویتته وه،

ده فری به ره و ئۆقیانووسیکی دی که جیتی ته قینه وهی دره وشانه وه یه،

شین، کال، قوول هه ره چه شنی به توول؟

ئه ری «ئاگات» پیتم بلّی، هه ندی جار دلّت ده فری؟

ده ریا، ده ریا ی فراوان، ره نچمان هیور ده کاته وه!

چ شه بیتانیک به خشیه ده ریا، ژنه گوآنیبیژتیکی ده نگ که رخ

*- ئەم ناو نیشانه به زمانی لاتینییه، واته: خه مۆکی و ویل.

رۆحی گه پراوه

چه شنی فریشته چاوكاله كان،
 ده گه رېتمه وه نه لكۆڤه كهت،
 له گه ل سېبه رى شه وان،
 بېدهنگ خو ده خزېنمه ژووره كهت،
 په شتاله كه م،
 ماچى ساردت ده ده مې، هه ر چه شنى مانگ
 به خشان به ده وری چالېكېشدا
 ده ستبازی مارانه ت له گه لدا ده كه م.
 كه به يانی شېنباویش هه ل دېت،
 ده بېنى به تاله
 دۆشه كېكى سارد تا ئېواره.
 وهك نه وانى دى، به نه رم و نیا نېبه وه
 ده پانه وى خو بسه پېننه سه ر ژېنت،
 سه ر لا ویت؛ من ده مه وى به
 سامنا كېبه وه خو بسه پېنم

سونىتى خه زان

چاوه رۆشن و بلوورېبه كانت پېم ده لېن:
 «ده بې بۆ تو، عاشقى نامۆ، شایانى چ بېم؟»
 - جوانكېله به و بې دهنگ! بېجگه له بې گهردى
 ئاژه لى نه نتيك، دلّم به هه موو شتى هه لده چى،
 نايه وېت نه ئېنېبه دۆزه خېبه كهت بې نیشان دات،
 لانكى كه ئارامېبه قووله كهى بانگم دهكات،
 نه نه فسانه ره شه كهى كه به كلپه نووسراوه.

له گه ل تۆرگى بايه مرخنه كان بېته هاو ده م،

نه م كاره به رزهى راژه نېنهى بې بسپېرى؟

ده ربا، ده رباى فراوان، په نچمان هېور ده كاته وه!

مېبه فارغون! هه لمگره فرېگات! (۴۳)

به ره و دوور، دوور، لېره قور و لېتاو به نه سربى مه دروست بوونه!

- نه رى راسته هه ندى جار دلى «ئاگات» ده لى:

دوور له په شېمانى، دوور له تاوان و دوور له تازار،

مېبه فارغون! هه لمگره فرېگات؟

به هه شتى بۆنخوش چه ندى لېمه وه دوورى،

له وى، له ژېر لاژه وهردى روون، هه موو شتى خوشه وېستى و دلخوشېبه،

له وى، هه موو نه و شتانهى كه خوشمان ده وى، شایانى خوشه وېستېبه،

له وى، دل له ناو شه هوه تېكى بې گهردا نوqm ده بېت،

به هه شتى بۆنخوش چه ندى لېمه وه دوورى!

به لام به هه شتى كه سكى خوشه وېستى زارۆلانه،

پاكردن و گۆرانى، ماچ و چه پكه گول،

كه مانجه كانېش له پشت ته پۆلكه كان ده له رانه وه،

ئېواران، له ناو باخچه، قاپه شه راب،

- به لام به هه شتى كه سكى خوشه وېستى زارۆلانه؛

به هه شتى بې گهرد، پر له خوشى كورت خايه نن،

نه رى ده بېن له هېندوستان و چين دوورتر بېت؟

نه رى ده توانېن به داد و فېغانه وه بانگى بكه ين،

به زهنگى دهنگمان به ئېنېنه جوش،

به هه شتى بې گهردى پر له خوشى كورت خايه نن؟

LXVI

پشيله

عاشقه دل به جوشه كان و زانا سهرسه خته كان
 له وهرزی پینگه یشتن، نه وانیش چه ز له
 پشيله به توانا و ناسکه كان ده کهن، رۆح زلی ناومال،
 ههروه کو نه وان سهرما برده له ن، ههروه ک نه وانیش شارستان.
 هاوړپیی زانست و شه هوهت،
 له بیده نگی و سامناکی شه وه زه ننگ ده گه رپین،
 «نیریب» (۴۴) به نه سپه جه نازه بیبه کانی خوئی ده چوینی،
 نای گه ر بیتوانی بیاه چوکیان پی دادا.
 به خه یال هه لوئیستی دل بندانه ی وهرده گرن
 هی سفانکسه گه وره کان که له قولایی ته نهایی دابن؛
 هه ر ده لئی له نیو خه ونیکی بی کوتایی نووستیبتن؛
 مندالدانی به پیتیان پر له پزیسکی سیحراویبه،
 ده نکه زیری هه ر چه شنی لمی ورد
 نه ستیره ناسا له ناو بیلبیله نه پیتیبه کانیان دهریسکیینه وه.

LXVII

کوونه په پوو

له ژیر دار ته کسووسه سیاکانی په ناگا،
 به ریز وه ستاون کوونه په پوو،
 ههروه کو خوداوه نده غه ربیه کان،
 راماو، چاوان دهر په ربوو.
 بی جووله، خو راده گرن

۴۴- نیریب Erébe: به هه ره تاریکترین شوتین دهر تریت له دۆزه خدا. «که ساندراره» (به شتی دهر تریت که سیغه تی که سی پی ببه خشریت و ده بیته گۆزی پاشه گهردانی (Chaos) و برای شه و.

قینم له شه هوهت و روحیکه که تازارم دات!

با به شیرینی خۆمان خوش بوئی. نه قین له چه شارگه ی خوئی،
 شه وه زه ننگ نامیز، له بۆسه، تیر له که وانه قه دهر بیبه که ی ناماده.
 تفاقی نه و جبه خانه کۆنه پی ده زانم.
 تاوان و شیتی و سامناکی! - نه ی گوله حاجیله ی بی ره ننگ!
 نه ری توش وه کو من هه تاویکی پایزانه نیت،
 نه ی سپیکه له م، نه ی مارگریته سارد و سره که م؟

LXV

غهمگینی مانگ

نه م ئیواریه، مانگ گه لی به ته مه لیبیه وه خه ون ده بینی؛
 ههروه کو په تیاریه ک نه م لاو نه ولا بالیفی زور،
 پیش نووستنیش به ده ستیکی خه والتوو و سووک
 نه وازش له گه ل مه مکۆله کانی ده کات،
 گیان ددهات، له سه ر پشتی لووسی هه ره سه خاوه کان،
 خوئی ددهاته ده ست بوورانه وه قولله کان.
 به سه ر نه ندیشه ی چه رمگدا چاوانی گر ددهات
 وه کو شکۆفه دان سه ر لاژه وهر د ده که ویت.
 کاتی هه ندی جار له سه ر نه م زه مینه، له نیو سستی و ژاکان
 فرمیسکیکی قه تیس دهر ده په ری،
 شاعیریکی له خواترس، دهر منی خه و،
 نه و فرمیسکه کاله ده خاته قولایی چنگیبه وه،
 هه ر ده لئی پارچه به ردیکی نایابه، تیشکی په لکه زتیرینه،
 دوور له چاوانی هه تاو ده یخاته دللیبه وه.

تاكو كاتى خه مۆكى
 كه هه تاو لار ده بېتته وه،
 شه وه زهنگ داده مەزرى.
 هه لۆتېستيان وه كو ئه و
 ئه فسه ره ژېره يه، كه
 توند به يداغ راده گرئ،
 وا پېتويست ده كات كه
 له قاوه قاو و جووله بترسى!
 پياو مه ستي سېبه ره تېده پهرئ،
 هه مېشه سزاي له ئه ستودايه،
 كه شوپنه كهى خۆى ده گورئ.

LXVIII

سه بېل

سه بېلى نووسه رېكم
 به سېما حه به شه بى و
 سېما كافرىنه كه مه وه (٤٥) دياره.
 كه ماموستا كه م سه بېل كېشىكى ته واوه.
 كاتى به ئازار بارى قورس ده بېت
 به قه د پووش و په لاشى دووكه ل ده كه م
 كه چېشى رهنجه رانى پى لى بنرئت.
 باوه شى پېدا ده كه م و رۆحى راده ژهنم
 له نېتو ته ونى بزۆك و شېن
 كه له زارى ئاگرېنمه وه به رز ده بېتته وه،

٤٥- كافرىن Cafrine: ئه ناوه له لايهن جوگرافى ناسانى سه دهى هه قده م و هه ژده م به باشوورى ئه فرىقا دراوه. ئه ناوه ش له بنه رتدا عه ره بېيه، له وشهى «كافر» وه ودرگيراره. له ده قه فه رهنسېيه كه ئه م وشه يه كراوه به مئى بۆ ئه وهى بېتته ئاوتناو، چونكه سېما له فه رهنسېدا مېيه.

دېكتامېكى به توانا گر ده ده م
 كه دلئى ده سېحرئى و
 ماندووى رۆحى سارپئ ده كات.

LXIX

مۆسېقا

زۆر جار مۆسېقا چه شنى زه ربايه ك!
 به ره و ئه ستېرهى به دبه ختېم هه لمده گرئت،
 له نېتو ئه تېرئىكى فراوان، يا له بنمېچى ته م،
 چارۆكه كه م هه لده ده م،
 سېنه ده رپه رپو، سېپه لاک فووتېكراو
 هه ر چه شنى چارۆكه،
 هه لده گزئمه سه ر پشتى ئاوى كۆيو وه وه،
 شه وېش حه شارگه،
 هه ست ده كه م سۆزئ هه موو له شم داده گرئ
 چه شن كه شتېيه ك،
 به ده ست ئاو و زريان و هه لله رزېنه وه
 ئازار ده كېشى،
 به سه ر خه رهندي گه لئى قوولدا رامده ژهنئ،
 هه ندى جارېش هېمنېيه كى ساده،
 گه وره ترين ئاوينهى كوئست كه و تنمه!

LXX

گاكو

ئه گه ر شه وئىكى قورس و تارىك
 فه له يه كى پياو چاك، به خېر و سه ده قه
 له پشت كوئنه كه لاوه يه ك
 جه ستهى رۆح زلتى ته سلېمى خاك كرد،

ئا لەو کاتەى كە ئەستىبەرە پاكبىزەكان
چاوه قورسەكانيان دادەخەن،
جالجالۆكەش تەونى خۆى دەهۆنيتەوه،
ماريش بىچجوى خۆى دادەنى؛
بە درىژايى سال گوتت لىيه،
لە ژوور نەفرەت لىكر او كەت،
لوورەى غەمگىنى گورگ و
جادووبازە كەساسەكان،
كەمەى پىرە ئاژەل و
دەلەسەى جەرەدە رەشەكان.

LXXI

گرافىۆرىكى ئەفسووناوى

سەرپۆشى ئەم تارمايىبە غەربە
تەنھا تاجە خشلتيكى ناشرىنە، كە بۆنى كەرنەقالتى لى دىت،
دزىوانە، چوار مەشق، لەسەر تەوئىلى رەق و تەقىدا بىخ بووه.
بى نەقىزە و بى قامچى، تاو بەئەسپىك دەدا،
هەردووك هەر تارمايى، ئەسپىكى پەككەوتوى پەسلان،
فى گرتوو، كەف لە دەم و لووتىبەوه دەردەپەرى.
بەو ئاقارەدا، هەر دووك جۆش دەدەن،
سەم بە راست و چەپ، بۆ هەتا هەتايى تىبى دەتەقىن.
سوارەش شمشىرەكەى گر دەدا و
بەناو حەشاماتى بى ناو كە ولاغ دەبەنجنى
وەك شازادەيەك مائەكەى بېشكىنى،
بەسەر گۆرستانى فراوان و سارد و بى ئاسۆ
دىت و دەچى، كە مېللەتانى مېژووى دىرىنە و نوئ
لەژىر رووناكى هەتاوئىكى سېپى و لىخندا پال دەكەوى.

LXXII

مردوويهكى شاد

لەسەر خاكىكى چەور و پر قاقله جنۆكە
دەمەوى چالتيكى قوول هەلكەنم،
بۆ ئەوهى بە كەيفى خۆ ئىسقانە كۆنەكانم هەلخەم،
هەروەكو كۆسە ماسىبەى قوولايى ئاو لەنىو فەراموشىدا بنوم.
قىنم لە وەسبەت و قىنم لە گۆرە،
لەجياتى ئەوهى بە تەماى فرمىسكى خەلكى بم،
چاترە داووتى قەلەرەشكەكان بكەم
بۆ ئەوهى بەربنە لەشى پىسە خوئناويكەم.
ئاي كرم! ياوهرى سىيا، بى چاو و بى گوى
ئەوا مردوويهكى ئازاد و شادمانتان بۆ هات!
فەيلەسووفە نەوسنەكان و كورى بۆگەنى،
بەنىو كەلاو كائما بەبى پەشىمانى هاتوچۆ كەن
توخوا پىم بلتىن، ئەرى هېچ ئەشكەنجە ماوه
بۆ ئەم لەشە بى گىانە، بۆ ئەم مردووهى نىو مردووانە!

LXXIII

بەرمىلى قىن

قىن بەرمىلىكى «دانائىدە» (٤٦) رەنگ زەردەكانە؛
تۆلەى ون بووى بازووه سوور و بەهېزەكان
واچاكە خىرا خۆ فرى دەنە نىو شەو زەنگى بەتالەوه،
پەقرەنجى گەورەى خوئىن و فرمىسكى مردووان،
شەيتان لەم خەرەندانە كۆنى نەپتىنى دروست دەكات،
لەوتیوه هەزار سالەى عارەق رۆژتن و رەنج بەفپۆ دەچى،

٤٦- دانائىد Danaïdes: هەر پەنجە كچەكەى «دانائوس». لە «ئىمىتىن» هەلدین و لەگەل
پەنجە كورى «ئىبىتوس» ی نامۆزايان لە «ئارگوس» داواى پەناھەندەبى دەكەن.

به لآم قبن ده زانی چۆن مردوان بهیته وه هۆش،

بو ئه وهی بیانگوشی و جهسته بیان بووژئینته وه.

قبن سیامه ستیکه له کونجی خه رابات،

ههست دهکات هه میسه له مهیدا توینیتی له دایک ده بیته،

ههروهکو «ئیدری دو لیرن» (٤٧) یش دوو پات ده بیته وه.

– به لآم ئاره قخۆرانی دلشاد سه رکه و تووانی خو یان ده ناسن،

قینیش تووشی چاره نووسی ره شی خو یی ده بیته،

قه ده نه توانی له ژیر میژدا سه ر خه وئ بشکیته.

LXXIV

زهنگی دهنگ نووساو

چه ندئ تال و شیرینه، شه وانی زستان،

نزیکی کوانو که جو ش ده دا و دوو که ل ده کات،

گویت له یاداشته دووره کانه که له گه ل دهنگی

زهنگه کانا له نیو ته ما بهرز ده بنه وه.

چه ند دلشاده ئه و زهنگه ی، گه روویه کی هه راشی هه یه،

سه ره رای ته من، وریا و دهنگ بلند،

به دل سو زییه وه بانگی ئاینی ده چری،

وهک پیره سه ریازی، له ژیر خیه و ته پاسه وانه!

منیش روحم دهنگی نووساوه و کاتیکیش له نیو جار سییدا،

ده یه وئ هه وای ساردی شه وان پر له نه غمه کات،

زۆر جار وا روو ده دات که دهنگی کز و سست بیته،

ههروهک نووزه ی برینداریکی له یادچوو،

نزیکی گو می خوین، له ته نیشت هه مکه یی مردوو،

به بی جووله، له نیو ته لاشیکی فراوان، روخی ده رچیته.

LXXV

سپلین

به فرانبار، هه لچوو به رامبه ر ته وای شار،

له شه ریبه که یه وه به ته وژمیکی زۆره وه، سه رمایه کی تاریک

ده رژیته سه ر هه شاماتی رهنگ په ریووی گو رستانی نزیک،

به سه ر شاری ته م و مژا ویش مه رگ ده رژیته.

پشیله که م له سه ر کاشییه کان به دوا ی رایه خیک ده گه ریته،

بی وچان له شه ده غه زار و گه ره که ی را ده وه شینی،

روخی شاعیریکی پیره مه تر و پله له زیترابه کان

و پرای دهنگی ئه جنده یه کی سه رما برده له ی غه مگین.

زهنگه زیره ده نالینی، دوو که لی کو ته ره ی سو و تا ویش

یا وه ری دهنگی زیقنی سه عاته چالمه په سیوه که؛

له گه ل ئه وه ش گه مه یه که پر له بو نی ناخو ش،

وه ره سه یه کی قه ده ری پیره «ئیدر ژوبیک» یکه (٤٨)،

کو ره قو زی دل و خانمی دینار (٤٩)

به غه مگینییه وه با سی عه شقی له ناوچوو ده که ن.

LXXVI

سپلین

یاده وه ریبه کانم زیاترن له وهی که ته مه نم هه زار سال بیته.

کانتو ریکی زلی چه کمه جه داری پر ئه نجام،

دی ره شیعر و نامه ی ناسک، دادگا و چیروکی عیشق،

له گه ل قژی ئه ستووری نیو کاغه زی وه سل،

نه یینی که متر ده پاریزی له می شکی غه مگینم.

٤٨ – ئیدر ژوبیک: Hydropique: جو ره نه خو شییه که، مرؤف تووشی ده بیته، شانیه له ش ورده

ورده داده زئی و هه موو له شی ده گریته وه.

٤٩ – کو ره قو زی دل و خانمی دینار: هیمان بو کاغه زی قومار.

٤٧ – ئیدر دو لیرن: Hydre de Lerne: ناوی دیو یکه که «ئارگولید» و پیران ده کات. له شیوه ی

ماریکی فرسه ر ده نو پندری.

هه‌ره‌مبیکه، ئەشکەوتییکی زەبەللاخە،
 له چالی هاوبەش (۵۰) مردووی زیاتر تێدایه.
 من گۆرستانیکم مانگ قێزی لی ده‌کاته‌وه،
 ئەو شوپنه‌ی که په‌شیمانی کرمی درێژ راده‌کیشی،
 هه‌میشه به‌ جه‌خته‌وه ده‌که‌ونه گیان مردووه هه‌ره نازیزه‌کانم.
 من کۆنه ژووری ژنانم پر له‌شم گولی ژاکاوه،
 مۆده‌یلی تێکه‌ل و پێکه‌لی به‌ سالاچوو،
 پر له‌ تابلۆی رهنگ په‌ریوی پاستیلی راماو و تابلۆی بۆشی (۵۱).
 هه‌ر ئەوانیش بۆنی شووشه‌ی دەم کراوه هه‌ل‌ده‌مژن.
 هه‌یج شتی‌ک به‌ درێژی رۆژگارانی سه‌قه‌ت ناکه‌ن،
 کاتی له‌ژێر کۆبه‌فری قورسی سالان،
 بێزاری، میوه‌ی نا فزولییه‌تیکی غه‌مگینه،
 شیوه‌ی هه‌تا هه‌تایی وهرده‌گریت.
 ئە‌ی مادده‌ی زیندوو! له‌مه‌ودوا نامینیت،
 چه‌شنی گاشه‌ به‌ردی به‌ شه‌پۆلی هاج ده‌ور درابیت،
 شه‌که‌ت له‌ قوولایی بیابانیکی ته‌ماوی،
 بیره هه‌ولتیکه له‌لایه‌ن جیهانیکی بی‌موالاته‌وه فری دراوه،
 له‌سه‌ر نه‌خشه‌ کال بۆته‌وه، خاوه‌ن زه‌وقیکی تال،
 ته‌نها بۆ تیشکی هه‌تاوی ئاوا، گۆرانی ده‌لی.

LXXVII

سپلین

من چه‌شنی پادشای ولاتیکی باراناویم
 زه‌نگین، به‌لام بێ توانا، لاو، به‌لام گه‌لێ پیر،
 له‌ مامۆستاکانییه‌وه به‌سووکی روانینی چه‌وتی بۆ ماوه‌ته‌وه،

۵۰ - چالی هاوبه‌ش: Fausse commune: چالیکه‌ گه‌وره‌یه‌ کاتی خۆی خاوه‌ناسانیان تێدا به‌ کۆمه‌ل‌ده‌ناشت.

۵۱ - مه‌به‌ست له‌ هونه‌رمه‌ندی فه‌رنسییه‌ فرانسوا بوشن (1770-1703) له‌ پاریس له‌ دایک بووه.

هه‌روه‌ک له‌ گه‌ل‌ سه‌گه‌کانی بێزاره، له‌ گه‌ل‌ ئازه‌لانی دیش.
 هه‌یج شتی‌ک ئۆخزنی بێ نابه‌خشی، نه‌ باز و نه‌ نیچیر،
 نه‌ میلیله‌ته‌ له‌ برسا مردووه‌که‌ی به‌رامبه‌ر بال‌کۆنیش.
 له‌ «شیتته‌» وه‌ (۵۲) «به‌لاد» ی (۵۳) پر قسه‌ی قۆزی به‌دل بوو،
 ئەم نه‌خۆشه‌ دل‌په‌قه‌ی نه‌ئه‌خسته‌ نه‌شه‌وه.
 دۆشه‌که‌ گول‌داره‌که‌ی ده‌بیتته‌ گۆر،
 خامه‌کانی ده‌وروبه‌ریش، هه‌موو شازاده‌یه‌ک به‌ شه‌نگ ده‌زانن،
 نازانن چیتتر چۆن خۆ پر‌ازیننه‌وه.
 بۆ ئه‌وه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌تیک له‌و ئیسک و پلوسکه‌ لاوه هه‌ل‌وه‌ری.
 ئەو زانایه‌ی که‌ زێری بۆ دروست ده‌کرد،
 نه‌یده‌توانی چۆن توخمی گه‌نبو و له‌و بوونه‌ بنه‌ر کات،
 له‌و چه‌وزه‌ خویانه‌ی که‌ له‌ رۆمانه‌کانه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه،
 به‌هیز و به‌توانا‌کان دیتته‌وه یادیان رۆژگار کۆنه‌کان،
 نه‌یتوانی ئەو جه‌سته‌ مردووه‌ چه‌په‌ساوه‌ گه‌رم کاته‌وه،
 که‌ له‌جیاتیی خویان ئاوی که‌سکی «لێتی» به‌ (۵۴).

LXXVIII

سپلین*

کاتی که‌ ئاسمان نزم و گران چه‌شنی سه‌رقاپیکی قورس،
 ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر رۆحی به‌نووژه‌ی نیچیری ده‌ستی بێزارییه‌کی درێژ؛
 که‌ له‌ ئاسۆه‌ش باوه‌ش به‌و بازنه‌یه‌دا ده‌کات،

۵۲ - شیتته Buffon: به‌و که‌سه‌ ده‌وتریت که‌ له‌ کۆشکی پاشاکاندا بواری ئه‌وه‌ی دراوه‌تی که‌ به‌که‌یفی خۆی هه‌لسوکه‌وت بکات.

۵۳ - به‌لاد Ballade: جوژه‌ شیعه‌ریکی بچووکه‌ که‌ له‌ سه‌ کۆپله‌ پینک دیت، دوا دێری به‌ستايشی که‌سبک کۆتایی دیت.

۵۴ - لیتی Léthé: خوداوه‌ندتیکی یۆنانی کۆنه، له‌ سه‌رده‌می کلاسیکدا له‌جیاتیی مه‌فهومی «له‌بیرچوونه‌وه» داده‌نرا. هه‌روه‌ها به‌و رۆباره‌ش ده‌وتریت که‌ تارتار و شانزله‌یژێر له‌یه‌ک جودا ده‌کاته‌وه. مردووان ده‌بانه‌وێ له‌و ئاوه‌ بخۆنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ژبانی سه‌ر دونیایان له‌ یاد بچیت.

* سپلین Spleen: وشه‌یه‌کی ئینگلیزییه‌. مانای بێزاری له‌ده‌ست هه‌موو شتی‌ک، جارس بوون له‌ ژبان ده‌گه‌یه‌نی.

رۆژتیکى پەشمان تىبا دەرژىتىغ غەمگىنتر لە شەوان!
 كاتى كە زەمىن دەبىتتە زىندانىكى شىدار،
 كە هېواش چەشنى شەمشەمەكوپرەبەك،
 خۆى بە بالە شەرمەنەكانىبەو دەكشىتتە قەد دىوار،
 سەرى خۆى دەداتە قەد بنمىچە رزبەكانا!
 كاتى باران خۆى لە پانتايىدا رادەخات
 لاساى شىشى زىندانى دەكاتەو،
 حەشاماتىكى لالى جالجالۆكەى چلپس
 دىن تەونى خۆيان لە قوولايى مېشكمان دەچىن،
 لە پىچكدا زەنگولەكان بە سامناكىبەو لە دەدەن
 بەرەو ئاسمان زىرەبەكى ترسناكىش بەرز دەبىتتەو،
 چەشنى رۆحە عەودالە بىن ولاتەكان،
 بىن وچان دەست بە فىغان دەكەن.
 تابوت راکىشەكانىش، بىن دەهۆل و بىن مۇسقىقا،
 لەناو رۆحە بە هېواشى جۆگە دەبەستن،
 هېوا شكستە، گريان و رارابىبەكى كوشندەى مل ئەستور
 لەناو كەللەسەرى بىن هېرم بەيداغىكى سىبا دەچەقتىن.

LXXIX

وہسواس

ھەر چەشنى كاتىدرا دەمترسىن، ئەى جەنگەلە زلەكان،
 ھەرەكو ئۆرگ دەلوورىن، لە دلە نەفەت لىكراو كەمانىش،
 ژوورى پرسەى ئەبەدىن كە دەنگى گىاندانىكى دىرىنى تىبا دەلەریتتەو،
 دىتتە وەلامى سەداى دەنگى De forfudis بەكەتان.
 ئوقيانوس، قىنم لىتتە! لە ھەلچوون و لەخۆ بەبەكادانت،
 لەناخبا رۆحە پىكەنىنى تالى مرۆقى دۆراو دەدۆزىتتەو،
 پىر لە جوتىن و ھەنسك دانە.

لە نىو پىكەنىنە ھەراشەكەى دەريا گوتم لى دەبىت.
 چەند بە دللى ئەى شەوى بىن ئەستىبە!
 كە رووناكى بە زمانىكى ئاشنا دىتتە زارا!
 چونكە لە بەتالىي و لە سىباھو و لە رووت و قووتى دەگەریم.
 چونكە شەو زەنگ خۆى لەخۆیدا تەونە و،
 بوونە وەرانى وىل كە روانىنى ئاشنايان ھەبە لىتى دەژىن،
 ھەزارانىان لە چاوانمەو دەردەپەرن.

LXXX

ناره زووی عەدەم

رۆحى خەمۆك، جارى جاران عاشقى خەبات بووى،
 هېواش بە نەقىزە دەبىتتە جۆش.
 لەمەودا نایەوى سوارت بىت! پال كەو بە شەرم،
 پىرە ئەسپ سەمى لە ھەموو شتى ساقە دەكات.
 چۆك دادە دلەم، ھىور كەرەو و ەنەوزى كەستەكىت.
 رۆحى دۆراو و شەكەت! بۆ تۆ ئەى پىرەدز،
 ئەقبن بۆ تۆ كىچ و كالە، بۆلە بۆلە!
 كەواتە مالتاوا، گۆرانى مسىن و ئاھ ھەلكىشانى شمشال!
 لەزەت، مەچۆرە گۆ دللىكى تارىك و رووگرژ!
 بەھارى خنجىلانەش بۆن و بەرامەى خۆى ون كرد!
 زەمەنىش دەقە بەدەقە قووتم دەدات،
 وەكو بەفرىكى گەلى زۆر جەستەبەك بەستى،
 بەرامانەو، لەسەرەو سەبرى خىبى گۆى زەمىن دەكەم،
 ھەتا پەناگەبەكى نىو زنجىكىش بەرناكەوى.
 ھەرەس، دەتەوى پىخەبىتە نىو دارووخانت؟

چەشنى كەنار ئاسمانەكان شەقىيان بردوۋە،
لەناۋتا فېزى مىن رەنگ دەداتەۋە؛
ھەورە پەرش و بلاۋەكانت لە پرسەن
تابوتى خەۋنەكانى منن،
تېشكەكانت رەنگدانەۋەى دۆزەخن
كە دلم تيا دەكرىتتەۋە.

LXXXIII

خۆ ئازاردەر

J. G. F. بۆ

بەبى توره بوون لىت دەدەم
بەبى قىن ھەرەك دارپر،
ۋەك چۆن موسا لە شاخى دا،
لە پىلۋەكانىشت فرمىسك،
ئاۋى ئازار دەتەقتىم،
بۆ ئەۋەى ساراكەمى پى ئاۋدەم
تا ئارەزوۋە پر ھىۋاكەشم،
لەناۋ رۆندكى سوپرت مەلە بكات.
ۋەك گەمبىيەك لە ناۋەند ئاۋ،
لەناۋ دلېشم مەست دەبن
ھەنسكە ئازىزەكانت دەنگ دەدەنەۋە
دلېشم چەشنى دەھۆلى لى دەدا!
ئەرى ئايا مىن نۆتەبەكى ھەلە نىم
لە سەمفونىباى خواۋەندى،
گالئە جارېبەكى چلېسىش
دەمھەرتىنى و گازم لى دەگرى!
لە نىۋە دەنگىشم قېزە ھەبە!
ھەموو خوتىنى لەشمە، ئەم ژەھرە رەشە!

LXXXI

كىمىباى ئازار

سروشت! يەكى بەجوش و خرۆش دادەگىرسىتى،
يەكىكى دى پرسەى خۆى تيا تا دەرتىنى،
گەر بە يەكى بلى: گلکۆ!
بەئەۋىتر دەلى: ژيان و درەوشانەۋە!
ئارمىسى نەناس بە ديارمەۋەبە و،
ھەمىشەش دەمتوقىتى،
لەنىۋە ھەموو كىمىباناسە غەمگىنەكانا؛
بە مىدام دەچوتى،
بەھۆى تۆزى دەكەمە ئاسن و
بەھەشتىش بە دۆز؛
لەناۋ كفى ھەورانىشدا
لاشەى مردۋىبەكى ئازىز دەدۆزەۋە.
لە كەنارى ئاسمانىشدا،
تابوتە ھەرە مەزەكان دروست دەكەم.

LXXXII

سامناكىبەكى دلگىر

لەم ئاسمانە نامۆ و رەنگ پەرىۋەى
كە چەشنى قەدەرت شلەژاۋە،
ئەى سۆزانى ۋەلامم بدەرەۋە، چ
خەيالىك رۆحى بەتالتى داگىر كردوۋە؟
- ھەتا بلىنى نەوسنى تارىكى و دوو دلېبە،
ۋەكو ئوقىد
بەھەشت بەدەرى لاتىنى
نانووزىمەۋە.

من ناوینه‌یه‌کی کۆست که وتووم
 ژنی ناشربن سه‌یری ده‌کات!
 من ههم برینم ههم چه‌قۆ!
 من ههم زلله و ههم گۆنا!
 من ههم گالیسکه و ههم پیچکه‌کانی
 ههم جه‌للاد و ههم قوربانی!
 من خورتیمژی دلّی خۆم،
 یه‌کیکم له‌و مه‌زنانه‌ی که فه‌رامۆش کراوم،
 مه‌حکوومی ده‌ستی قاقایه‌کی ئەبه‌دی،
 هه‌رگیز بزه‌ پێ نازانی.

LXXXIV

له‌کیس چوو

I

فیکره‌یه‌ک و شتیه‌یه‌ک و بوونه‌وریک
 له‌ لاژوه‌رده‌وه‌ که‌وتنه‌ ناو
 «ستتیکس»ی قوراوی و قورقوشماوی،
 که‌ هیچ چاویکی ناسمانی نه‌ده‌گه‌بشتی؛
 فریشته‌یه‌ک، ریتوارتیک بی‌ئاگا
 ئەقینی شتیاوی تاقی کرده‌وه،
 له‌ قوولایی کابوسیکی مه‌زن
 هه‌روه‌ک مه‌له‌وانی ته‌لاشی دا،
 هه‌ولتی ده‌دا و شه‌وه‌زنگی رارایی به‌خش!
 دژ به‌ گێژه‌لووکه‌یه‌کی مه‌زن
 وه‌ک دێوانه‌ گۆرانی ده‌چرێ و
 له‌ ناو شه‌وه‌زنگ ده‌خولا‌یه‌وه؛
 به‌دبه‌ختتیکه‌ هه‌ل‌خه‌له‌تاو
 بی‌سوود ده‌ستی له‌ شت ده‌دا،

بۆ ئەوه‌ی له‌و مارستانه‌ هه‌لبێ،
 له‌ پرووناکی و کلیلێ ده‌گه‌را؛
 که‌ له‌ به‌ریا دێوه‌ لینجه‌کان پاسه‌وانیان ده‌گرت
 که‌ چاوه‌ گه‌وره‌ فسفۆرییه‌کانیان
 شه‌وانیان زیاتر تاریک ده‌کرد
 ئەوه‌ی دیار بوو هه‌ر خۆیان بوون؛
 پاپۆرتیک له‌ پۆلدا گیر بوو،
 هه‌روه‌کو له‌ ته‌له‌یه‌کی بلوورین،
 ده‌یویست بزانی له‌ چ ته‌نگه‌رتیه‌که‌وه،
 که‌وته‌ نێو ئەو زیندانه‌وه؛
 - رهمزیکه‌ی روون و تابلۆیه‌کی ته‌واوی
 سامانیکی له‌کیس چوو،
 ئەوه‌مان پێ ده‌لێ که
 شه‌یتان هه‌میشه‌ کاری جێبه‌جێ ده‌کات!

II

رووبه‌روو روون و تاریک
 دلّی بۆی بووه‌ نه‌ینۆک
 بیری هه‌قیقه‌ت، رۆشن و سیا
 که‌ ئەستیره‌یه‌کی شین ده‌جربوتنی تیا،
 مه‌ناریکی قۆشمه‌ بازانه‌، دۆزه‌خین
 مه‌شخه‌لی میهره‌بانی شه‌یتانی
 سارپتێکه‌ر و شکۆیه‌کی تاقانه‌،
 - هۆشیاریی به‌رامبه‌ر به‌ خراپه‌!

LXXXV

کاترمیر

ئهی کاترمیر! ئەهی خودای شووم و سامناک و دل‌ره‌ق،
 به‌ په‌نجه‌ هه‌ره‌شه‌مان لی ده‌کات و پیمان ده‌لێت: «بیته‌وه‌ یادت!»

تابلو پاريسيه كان

LXXXVI

دیمه ن

دەمەوی ئیگلۆگە کانم لەژێر ئاسمان بە نەزاكەت بەژمەوه
چەشنى ئەستیره ناسان لیتی پاكشیم.
هاوسیتی زەنگولە كان و بە خەوینی نه وه گوی
بۆ سرووده ئاشکراکانیان رابهیتم، که با دەبیهتی.
هەردوو دەستم لەژێر چەناگە، لە دەلاقەى ژووره که مەوه
ئەتولیه (۵۷) دەبینم که گۆرانى و واژه واژى لى بەرز دەبیتەوه،
سۆندە و زەنگول دەبینم، ستوونەکانى شاریش،
هەروەها ئەو ئاسمانە مەزنانەى که وا دەکەن ئەبەدییهت خەونیان پیتە بیینی.
چەندى ناسکه، لەنیو تەم و مژدا، لەناو لاژەوه ورددا
ستاره بیینی چۆن لە دایک دەبیت، چراش چۆن لە پەنجەرەوه،
رۆبارة دوو کەلەکانیش بەرهو که شکەلانى فەلەک بەرز دەبنەوه،
تریفەى مانگی رەنگ زەردیش ئەفسووناویانە دادەپرژین.
بەهاران دەبینم و تاوستانان و خەزان،
که زستانیش دادى خۆى و بەفرى بێزارکەر،
دەرگا و پەنجەرەم کلۆم دادەخەم، بۆ ئەوهى
لەنیو شەودا کۆشکه ئەفسووناوییه کهم دروستکهم
ئا ئەو کات خەون بە ئاسۆى شین باوه وه بیینم،
بە باخچه و فواره کان که رۆندکیان دەرژیتنه سەر مەرمر،
ماچ و مووچی پەرەندە، نەغمەیان هەر لە سپیدە تا ئیوارە،
هەموو ئەو شتە مندالانە که عەشقی ساویلکه هەیه تی، زیندوو دکاتەوه.
ئاژاوه و راپەرین بى سوود خۆ دکیشنه شووشەى پەنجەرە کهم،
ناتوانن تەویلى دانووشتاوى سەر که شکۆلم بەرزکەنەوه،
۵۷ - Atelier: بەرامبەر بە «ورشه» ی عاره بى.

ژانه بەخۆشه کانی ناو دلای راجەلە کاوت
نەختیکی دی هەر وه کو بەرد دەچه قن؛
هەر چەشنى سیلفید (۵۵) لە قوولایی کولیسەکاندا
لەززه تی سووک بەرهو ئاسۆ هەلدیت،
لەهەر ساتیکدا،
لەو خۆشییەى که بۆ وەرزی سال بە مرۆف بەخسرا پارچه یه کت لى دهقه پیتنى.
لە سه عاتی کدا، سى هەزار و شەش سەد چرکه
چکه چک دکات: بیتەوه یادت! خیرا
بە دەنگە مێشوو له بییه کهى، ئیستا دەلێت: من جارنم،
بە سۆندە چه پەلە کهم ژیانتم هەلمێ!
Remember! بیتەوه یادت، بە فیروان، !Esto memor
(گه وره میتالی یه کهم هه موو زمانیک ده زانیت.)
خولەک گەوهەرە، کوشندەى سەر شیت،
قەد وازی لى نه هینى، بەبى ئەوهى زبهرى لیتوه هەلنەستینى!
بیتەوه یادت، زەمەن یاریبازیکى چلێسه
هەموو داسى، بەبى فیل دەباتەوه، ئەمەش یاسایه.
رۆژ کورت دەبیت و شەویش درێژ! بیتەوه یادت!
خەرەند هەردەم تینوو؛ کلیسپیدریش (۵۶) بەتال.
نەختیکی دی زەنگی ئەوه لى دەدریت که ریککه وتى یەزدانى
فەزىلهى پایە بلند، هاوسەرى هیشتا عازەبت،
پەشیمانى (ئای! بۆ دوا کاروانسەرا!)
هەموو شتی پیت دەلێت: بمره پیری داوه شاو! گەلنى درەنگه!

۵۵ - سیلفید Sylphide: بە گوێرەى ئەفسانەى سەلت و جیترمانى، روجیکه له هه وادا دەژیت.
۵۶ - کلیسپیدر Clepsydre: نامیریکه بۆ پیتوانى کات. جۆره که مۆلە به که ناوی لى دادەچۆرێ
و بەو جۆره کات دیاری دکات.

چونکه نغزوی شه هوه تیکم به ویست به هار هه لده گبر سینی،
له دلله هه تاویک، له بیر کردنه وه ناگرینه کانشیم نه تموسفیرتیکی
فینک دروست ده کم.

LXXXVII

هه تاو

به درتیزی گه ره که کونه که، په رده ی گونیه له ززه ته نه بنیبه کان ده شار تته وه،
کاتی هه تاوی شه رانی تیشکی خوی ده هاوی تته سهر شار و سهربان،
سهر کیلگه ی گه نم. ده چم، به ته نها، خوم فیره چه قو راوه شاندن ده کم،
به سهر په یقه کاندای ساهمه ده کم، هه روه ک چون به سهر شه قامی به درتیزی،
تووشی دتیره شیعی و ده ب که خهونی که ونینه ی من
نه و زریا و که، دوژمنی په تا
له باخچه کاندای دتیره شیعی چه شنی گول به باغ شکوفه ی پی ده دا،
پارایی به ره و ناسمان ده کاته هه لم،
میشک و شانه کان پر هه نگوین ده کات،
فرمانی نه وه ده دات که خه رمان به فه ی و به ره که ت بیت،
له دلی نه مره کانش ده یه ویت هه همیشه گول برویت.
کاتی هه روه کو شاعیر، ده چیتته شارانه وه،
شته هه ره دزیوه کان دلرفین و به رز ده کاته وه،
به بی قره و بی دام و ده سته هه روه کو شاهه نشا
ده چیتته نه خوشخانه و سهر ده کاته هه موو کوشکه کانا.

LXXXVIII

کچه سواکهریکی سوورکه لانه

کیژی سپیکه لانه ی قژ سووری
کراس کون کون
ده رده که وی

هه ژاری و جوانیبه که ی،
بو منی شاعیری ده غه زار،
له شه نه و جوانه نه خوشه که ت
نیانانه
پر له په لای سوورن.
له سازاده یه کی روما شه نگر
پیتلاوه پاژنه نه ستوره مه خمه لیبه که ت
ده که بته پی
قایقایی قورس.
له جیاتی سیپالی زور کورت،
جل و بهرگیکی شاهانه،
به خسه خسه چمکه درتیه کانی ده خشین،
تا پاژنه کانت؛
له جیاتی گوره ی دراو
که بو چاوانی فیل باز
له سهر رانت خه نه جهریکی زیرین،
ده بریقیتته وه،
که گری کویره کان
هه روه مه مکوله کانت ده رده خه،
بو گونا هه کاتمان والان،
روشن وه ک چاوان؛
بو نه وه ی پروت کریتته وه
پیویسته بازوه کانت تکا بکن
نه و په نه شه ی تانیانه
به لیدانیکی زور خیرا لایده،
میرووی هه ره جوانترین زه ریا
سونیتته ی بیلوی وه ستا
عاشقه کانت خوشه بیان کرد

پیشکەشی تۆن،

خزمەتکارانی قافیەچی

هەرە تازەتریت پیشکەش دەکەن،

لەژێر قالدەرمەش

بەرامانەو سەیری پینلاو کەت دەکەن.

حەسەسیکی زۆر بە رێکەوت کەوتنە عەشقتەو،

ئاغا و رۆنساریکی (۵۸) زۆر

خۆیان بۆ رابواردن مەلاس داو

نرخە داشکاوت!

لەسەر دۆشە کەت

ماچ لە گۆلی زەنبەق زیاتر دەژمێرین

لە «قالوا» یەک زیاتر

یاسا ریز دەکە!

- لەگەڵ ئەمەش دەرووی دەروژە دەکە

چەند پارچە عانە بەکی کەوتووی

بەر دەرگای «قیتفۆر» یکی

سەر چوار راه؛

دەرۆیت و بە لاری لەبن چاوهوه تەماشای دەکە

سەیری خشلی بیست و نۆ عانەیی

کە ناتوانم، بێخەشە، پیتبەخشم.

بڕۆ کەواتە، بێجگە لە ئارایشی دی،

گولای و مێروو و گەوهەر

خۆت و لاوازییە رووتە کەت

ئەوی جوانکیلە کەم!

LXXXIX

بائندەوی دەریا

پیشکەشە بە فیکتۆر هیگۆ

I

بیرت دەکەم ئەندروۆماک! جوگە لە بچوو کە کە،

ئاوینەوی هەزار و غەمگین کە جارێ شکرۆمەندی،

مەزنیی تازاری بیتوژنایەتی تیا دەدرەوشایەو،

ئەم سیمۆیزە (۵۹) درۆزنە کە بەگریانت گەورە بوو.

لە پڕیکدا یاداشتی بە پیت و بەرە کە قی بووژاندەو،

هەرە ک ئەوێ کە بە نیتو کارۆزێل (۶۰) ی نویدا تیبە پم،

پیرە پارسیش (شێوێ شاری نەماو،

مەخابن لە دلی زەلام خیراتر دەگۆرێ)

تەنھا بە خەیاڵ دەبینم ئەو سەریازگە زنجانە،

ئەو هەموو خێوێ تە نیوچلانە و ئەو کۆتەرە دارانە،

گیا، کەرته بەردی سەوز هەلگەراو بە ناوی گولای،

تیشک دانەوێ خشتی بەردین، شتومە ک تیکە لاو.

لەوێ جارێ تەوێلە ی ئازەلان هەبوو،

لەوێ بەیانیبەکیان بینیم، لەو کاتە کە لەژێر

ئاسمانە سارد و رووناکەکان کار لە خەو هەل دەستا،

لەو کاتە کە لە رێگاوبانەکانەو فیزیکی تاریک بەرەو

دەوروو بەری مانگ بەرز دەبوو.

بائندەوی زەریا لە قەفەزە کە دەریاز بوو بوو،

بە پیتبە سۆنەیبە کە سەر کاشیبە هیشکەکانی دەخورد،

۵۹- سیمۆیز Simois: روویاریکی تەرۆادەییە (ئاسیای بچوک).

۶۰- کارۆزێل Carouse: گۆرەپانیکە لە شاری پاریس، لەنیوان لوقەر و باخچەیی توپلریبە.

لویسی چوارده لە رۆژانی ۵-۶ی مانگی شەشی ۱۶۶۲ ئەم ناوێ پێ داو. هەر لە هەمان

شوێن «کەوانی سەرکەوتن Arc de triomphe» دروست کرا، لەلایەن پیترسیبیە و فۆنتین لە

سالانی (۱۸۰۶-۱۸۰۸).

۵۸- مەبەست لە شاعیری فەرەنسایبە: پیاو دو رۆنسار ۱۵۲۴-۱۵۸۵ بەکیکە لە

شاعیرانی پلێتاد کە گۆرانیکی زۆر لە شیعری فەرەنسی دەهینیتە دی. بۆدلییر لیرە رۆنسار بە

کۆ بەکار دەهینێ.

په پره سپیبه که ی له سهر خاکی په ستر او ده خشانده،
 نزیک جوگه له په کی بی ناو دهنوکی ده کرده وه.
 به شله ژاویبه وه باله کانی له نیو ته پ وتوز وهرت ددها،
 دهیوت، دلیشی پر له جوانی دهریاچه ی زید بوو:
 "ناو، که واته که یینی دهبارتی؟ هه وره تریشقه که یینی ده بلاچینی؟"
 نهو بالنده به دبه خته ده بینم، نه فسانه ی نامو و قه ددری،
 هه ندی جار به ره و ناسمان، هه ر چه شنی پیاوی ئوقید،
 به ره و ناسمانی گالته نامیز و شینتیکی سخت،
 به سهر ملی دریزیبیه وه سهری چلیسی دریز دکرده،
 هه روهک نه وه ی توانج له خود او هند بگری!

II

پاریس ده گوری! به لام شتی له خه موی من نه جولای!
 کوشکه نوپیه کان، نه سکه له کان، بلوکه کان،
 گه رکه کونه کانی دهوروبه ری شار، هه مووی بوم ده بنه هیما،
 یاداشته نازیزه کانیشم له گاشه به رد قورسترن.
 به رامبه ر لوقه ریش وینه یهک دامده پلوسیتی:
 بیری له بالنده گه وره که ی دهریام ده که موه، له گه ل جووله شیتته که ی،
 هه روهک په ناهه ندان سهر به رز و قه شمه ر،
 ناره زوویه کی بی وچانیش ده ی کولی! پاشان بیری له تو ده که موه.
 نه ندروماک، له نیو بازووی میردتیکی گه وره،
 نازهلجی جیبی قیز لی بوونه وه، که وتیته ژیرده ست پیروسی (۶۱) مه زن،
 که و ته ته نیشته گورتیکی به تال، قوپاوه ی دهستی ئوخرن،
 بیوه ژنی ئیکتور (۶۲)، به داخه وه! ژنی هیلیتیش! (۶۳)

۶۱- پیروس Pyrrhus: ۳۱۸ پ.ز - ۲۷۲ نارگوس. پاشای تپیر ۲۹۵-۲۷۲.

۶۲- ئیکتور Hector: یه کی له سهر که مه زنه کانی ته رواده یه، کوره گه وره ی «پریام» ه، میردی
 نه ندروماک و باوکی نه ستیاناکسی. پاترکل ده کوژئی و له لایه ن «نیشیل» وه ده کوژریت.

۶۳- هیلیتین Hélénius: شازاده یه کی یونانه، به جوانیبه که ی به ناوبانگه، یه کیکه له
 پالنه وانه کانی ئیلپاده.

بیری له ژنه قوله ره شه که ده که موه، ده غه زار و سیلاوی،
 له ناو قور ده که وزی، چاو نه بله ق،
 له پشت شووره زه به للاحه کانی ته موه،
 له دره خته کاکاوه ونه کانی نه فریقای قه شه ننگ ده گه ریت.
 بیری له هه ر که سی ده که موه که شتیکی ون کرد و هه رگیزاوه
 هه رگیز نه ی دوزیبیه وه! بیری له وانه ی که هه نسک ده خونه وه،
 چه شنی ده لگه گورک نازار ده مژن!
 بیری له و هه تیوانه ده که موه که وهک گول ده ژاکتین!
 به م جوړه له نیو جه نکه ل که رچمی تیا په ناهه نده یه،
 کونه یاداشتیکی له نیو که ره نایه ک دهرینگیته وه!
 بیری له و دهریاوانانه ده که موه که له دوورگه یه ک به جتی ماون،
 له زیندانی و له دواوه! بیری له گه لی خه لکی دیش ده که موه!

XC

حهوت پیره میرده که

پیشکه شه به فیکتور هیگور

شاری گمه گم، شاری پر له خه ون،
 تارمایی به نوپیزی نیوه رچیه خه ی هاتوو چوکه ران ده گری!
 نه پینی وهک شیله ی دار له هه موو شوپنیکیش داده چوژی،
 ده رچیتته جوگه له باریکه لانه کانی پر وزه وه.
 سهر له به یانیه یه ک، له گه ل نه وه ی له شه قامی غه مگین
 ته م و مژ به رزایی خانوبه ره ی زیاتر ده کرد،
 هه ردوو کورنیشی رووباره هه لساوه که ی ده شارده وه،
 هه مان دیکور بوو رچی نه کته ریک،
 ته میکی زهره و پیس هه موو فه زای داگیر ده کرد،
 هه روه کو پالنه وان ده ماره کانی نه ستور کردبوو، ده رچیشتم،
 له گه ل رچی داهیزراوم ده دوام،
 شار له به ر دهنگی ده هولی قورس هه لده له رزی.

له پریکدا، پیره متریډیکی سپیال زهر د،
 لاسایی رهنگی ناسمانی بارانوی ده کرده وه،
 ده بویه سیمای بارانی زه کاتی باراندا یه،
 بیجگه له شهر که ده بریقانه وه له چاوانی،
 و امان ده زانی بیلبله کانی نوقمی نیو قینن،
 ته ماشا کرده که ی شه خته ی تیژ ده کرد،
 ریشه تال دریزه که ش، رهق وه کو شمشیر،
 ده ریه ریوو، ده توت ریشی یه هودایه.
 پشتی کۆم نه بوو، به لام شکست، پشتی
 له گه ل رانی گۆشه به کی راستیان دروست کرد بوو،
 سهره رای نه وه ی قه له نگه که ی دهستی، نه وینه یه یان ته و او ده کرد،
 ده بوو تیکشانیکی گه ل دزیو.
 هی چل ساله یه ک یا جووله که یه کی سی پین.
 ده چه قیبه نیو به فر و قور و چلپاو،
 وه کو نه وه ی پیتلاوه چه کانه که ی مردوو بشیلین،
 دوژمنی جیهان بوون چه شن دوژمنی بی موبالاتی.
 هاوچه شن دووی ده که وتن؛ ریش، چاو، پشت، قه له نگ و سپیال،
 هیچ خه تیک جودا نه ده کرایه وه، دۆزه خیی بوو،
 نه م جمکانه سه د ساله ییبه و نه م تارماییه غه ربانه
 به هه مان شیوه به ره وه هه مان نامانجی نادیار ده چوون.
 که واته له چ ده له سه یه کی بووده له دا له خه باتدا بووم،
 یا له ریکه که و تیکی شه رانی خۆم سووک کرد بوو؟
 چونکه هه وت جارن ژاردم، ده قه به ده قه،
 نه م پیره متریده بووده له یه خۆی دوو پات ده کرده وه!
 که نه میان به راراییم پیده که نیت،
 موچرکی برایانه به له شدا نه ده گه ر،
 سهره رای نه م هه موو دارزینه، بزانه،
 نه م هه وت ده عبا ناشرینه سیمای نه به دیه تیان هه یه!

ده بی، پیتش مردن، له هه شته میان راپیتیم،
 هاوچه شنی بی به زه بی، گالته جار و قه ده ری،
 فینیکسی پۆخل، کور و باب له هه مان کات؟
 - به لام پشت له قافلای جه هه نده می ده که م.
 تووره وه کو سیامه ستیک که شتی به دوو ببینی
 گه رامه وه، ده رگام له دووی خۆم داخست، ترس له سهر نیشته وو،
 نه خۆش و بیزار، رۆح تادار و هه ژا و،
 به نه فسوون و بی هووده بی بریندار!
 بی سوود عه قلم ده بوست خۆی بگریت،
 ره شه با به گه مه ی خۆی ته لاشه کانی په رت و بلاو ده کرده وه.
 رۆحیشم سه مای ده کرد، سه مای ده کرد، پیره پاپۆر،
 بی ستوون، له سهر ده ریا یه کی بی سه رحه د و بی که نار!

XCI

پیره ژنه چکۆله کان

پیتشکه شه به فیکتور هیگۆ

I

له پیتچاوپیتی پایته خته کۆنه کاند،
 هه موو شتی، ته نانه ت سامناکیش، ده بیته سیحر،
 مل که چی میزاجی سه بیری خۆم، ده روانمه
 بوونه وه ری نامۆ و دارزاو و نه فسووناوی.
 نه م ده عبا ناشرینه هه لوه شوانه خۆ جارن ژن بوون،
 ئیپۆنین (۶۴) یا لایس (۶۵)؛ نه م ده عبا تیکشکاوانه،
 قه مهورن یا چه وت و سه قه ت، ده با خۆشیانمان بوی!

۶۴- ئیپۆنین Eponine: ژنه قاره مانیکی گۆلیبه (غال)، له سالی ۷۹د له رۆمدا ده مریت.
 خیزانی Julius Sabinus.

۶۵- لایس Laïs: ناوی گه ل کۆرتیزانی یونانی کۆنه. هه ره به ناویانگیان کیژی «سیسیلیان
 Sicilienne» تیماندرا یه Timantra، که یاری ئلسیبیاد بو Alcibiade.

چونکه هېشتا زیندوون. دهخستین له ژیر کراسی دراو و سپیالی ساردا،

په شهبای زورداریش ده بانته زینتی،

به شرخه شرخی گالیسکه کان هله ده له رزن،

له ژیر هه نگیان، پارچه شتی له دلا شیرین،

کیسه ی بچووک نه خشی گول له سه ریا یا هیتما؛

هه روه کو قه ره قوزیش فرته ده کن،

هه ر چه شنی ناژله ی برینداریش به م لا و به ولادا دین،

به بی نه وه ی بیان ویش سه ما ده کن،

زه نگوله که ساسه کان شه بیتانیش بی په حم خوی پیا هله ده واسی!

هه موو تیکشکاو، چاوانیان هه روه کو نه قیزه تیژ

ده بریقینه وه و ه کو نه و چالانه ی که شه و ناوی تیا دنوی؛

وه کو کیژوله چاوی خودا و ندانه یان هه یه

واق و پما و پیته که نی به هه موو شتی که بیریقینه وه.

- نه ری تیبینی نه وه تان کردوه که تابووتی پیره ژنان

بچووک و هه ر هه نده ی تابووتی زارولان؟

مه رگی مه علان په مزیکي نام و نه فسووناوی

ده خاته ناو تابووته کانیانه وه،

کاتیکیش تارما ییبه کی له رزوک ده بینم

به پاريسا تابلوی له رزاو تیده په پینتی،

هه میشه وای پیته چه نی نه م بوونه و هه ناسکه،

به هیمنیبه وه به ره و بیشکه یه کی نوی هه نگا و دنیت؛

به لایه ن که م، به سه ر فورما راده میتیم،

له سیمای نه ندانه لیکترا زاوه کانیان ناگه پریم،

ده بی چه ن بار، دارتاش شپوه ی تابووت بگورپی

بو نه وه ی له گه ل نه و جه ستانه بگونجی.

- چاوانیان له ملیونه ها فرمیسک دروست کراون، هه ر چه شنی بیر،

چالن، میتالیکي سارد و سپ نارایشی کردوون،

نه م چاوه سیحر نامیزانه، نه فسوونی ملهوریان تیدایه،

بو نه و که سه ی که به ده ختیبه کی ناهه موار شیری داوه تی!

II

له فراسکاتی (۶۶) له ناوچوو فیستالی (۶۷) به عیشق گر گرتوو!

به داخه وه! راهیبه ی تالی (۶۸)، «چریه که ر» (۶۹) ی له ناوچوو

ناوی ده زانی، نه و به ناوبانگه له ده ست چوو

که تیقولی (۷۰) زه مانی زوو، به گول سایه ی بو ده کرد،

نه م هه مووه مه ستم ده کات! به لام له نیو نه م

بوونه و هه سه رما برده لانه هه ن، له نازار هه نگوین دروست ده کن،

به دل سو زیبان و تووه که بالیان پی به خشی،

نه ی سیمرغی به توانا به ره و ناسمان هه لمگره!

یه کیکیان نیشتمانه که ی له په زاله ت دایه،

نه وی دی، میترده که ی بو ی بوته که له که ی نازار،

نه وی تر، مه ربه م به سه ر زاروله یا تیپه ر بووه،

ده توانن، به روندک، رووباری دروست بکن.

III

دوای یه کی له و پیره ژنه چکولانه که وتم!

یه کی له وان، له و کاته ی که هه تا و ده که وی

ناسمانی به برینی تال ته لخ ده کرد.

پاماو، لاپه ر، له سه ر نه سه که میبلیک دانیشتبوو،

۶۶- فراسکاتی Frascati: شاروچکه یه که له ناوه راستی نیستالیا، به شه راب و رو ن

به ناوبانگه.

۶۷- فیستال Vestal: خوداوه ندیکي رو ما و یونانی کونه، به پاسه وانی ناگر و خاو خیزان

به ناوبانگه.

۶۸- تالی Thalie: خوداوه ندیکي شیعه، به ره چه له ک لادیبه، سه ر و کایه تی شیعی سوک و

کومیدی ده کرد.

۶۹- چریه که ر Souffleur: به و که سه ده وتریت له ژیر ته خته ی شان و به چریه تیکست بو

نه کته رانی سه ر ته خته ی شان و ده خوینیته وه.

۷۰- تیقولی Tivoli: نارچه یه که له نیستالیا، کاتی خوی هه ریمیک بو له رو مانی کون.

بۆ ئەو هی گوی بۆ یه کۆ له و ئاههنگه موسیقایانه هه له خات
 که زهنگین به ئامیری مسین (۷۱)، سه ریا زان هه ندی جار باخچه کافمانی
 پی دلگیر دهکن، له و ئیواره ئالتونیا نهی که هه ست به بوو ژانه وه ده کرتیت،
 هه ندی جوامیری ده رژیته ناو دللی شارانه وه.
 نه مه یان، هیتستا ریکه، شانازی و ههستی به یاسا ده کرد،
 به تاسه وه نه و گۆرانییه زیندووه جهنگاوه رانه ی هه لده مژی،
 چاوی هه ندی جار و ده کو چاوی هه لویه کی پیر ده کرایه وه،
 ته و پله مه رمه رینه که شی ده توت بۆ گۆلی غار دروست کراوه!

IV

وه کو ئیوه رچه ده برن، نازا و بی سکالا،
 به نیتو پاشا گه رانیی شاره زیندووه کاندای،
 دایکانی دل خوتناوی، سۆزانی یا پیر - ژن (۷۲)،
 جار ان ناویان له سه ر هه موو زاریک بوو.
 ئیوه میه ره بان بوون، یا شکۆمه ند،
 که سیک ناتاناسیته وه! سیامهستیکی کیتی
 جوتستان پی ددها و به خو شه ویستییه کی تو ره هاتدا تیده په ری!
 له سه ر پاژنه کانتان هه لده به زیته وه مندالبکی ترسنۆک و چلیس.
 شووره ییبه ژیان، سبیه ری چرچ و لۆج،
 ترسنۆک، پشت نهوی، له پشت دیواره کان ده ژین؛
 که سی سلاوتان لی ناکات، قه ده رتان نامۆ!
 وردده و الهی مرو قایه تین بۆ نه به دییه کی پیگه یشتوو،
 به لام من، من له دووره وه به نیانییه وه چاودیریتان ده که م،
 چا و رارا، ده پروانیته ههنگاوه دوو ده له کانتان
 ههروه کو نه وهی که باوکتان بم، ئای سه مه ره یه!
 به دزی ئیوه وه خو شی نهینی ده چیرم:

۷۱- ئامیری مسین هیمایه بۆ نه و ئامیره موسیقایاییانه ی که له مس دروست ده کرتین.

۷۲- پیر - ژن Sainte: قدیسه.

گراوی نوتتان ده بینم چۆن شکۆفه ده کات؛
 چ تاریک چ روون، رۆژه ون بووه کانتان ده بینم؛
 دللی هه راشم به فه سادتان دلخۆش ده بی،
 به فه زیله تان رۆحم ده گه شیته وه!
 چ که لایه که! خیزانه که م! نه ی می شکه له یه که چووه کان!
 هه موو ئیواره یه که مالتا و اییبه کی ئاشکراتان لی ده که م!
 نه ی حه و هه شتا ساله کان، ده بی سبه ی له کو ی بن!
 له سه ر کۆ ده بی چرنوکی خودا وه ند بگیری سیتته وه؟

XCH

کویره کان

به راستی دزیتون! رۆحه که م، لییان رامینی!
 وه کو داوه ل! جیتی پیگه نیین!
 سامناک، نامۆ هه ره که نه وانه ی به دهم خه ونه وه ری ده که ن!
 نازارتیت بۆ کویتی زه مینه تاریکه کانیان ده رده په رن.
 له چاوانیانه وه پزبسکی یه زدانی ده رده چوو
 روه و ئاسمان به رز بوونه ته وه، ههروه کو نه وهی سهیری دوور بکه ن،
 هه رگیز نایانیین خه و الوو سه ره قورسه کانیان
 به ره و کاشیبه کان شو رینه وه.
 به م جو ره به ناو تاریکایی بی کو تاییبه کانا ههنگا و ده نین،
 نه م برا بی دهنگه نه به دییه. نه ی شار!
 کاتێ که له ده وری ئیمه دا، گۆرانی ده چری و پی ده که نی و ده مرخینی،
 تا کو ده مارگزیش له ززه ت بینا قاقای گرتوو ی.
 سه یرکه، منیش خو ده گه وزینم! به لام، له وان زیاتر واق و رما و
 ده لیم: ده بی نه م کویره، له ئاسمان، له چ بگه رین؟

XCIH

بۆ ژنیکی رابورد

شەقامە کە پکەرە کە لوورە دەهات لە دەورم.
 درێژ و باریک، پرسە دار و ئازاریکی شکۆمەند،
 ئافەرەتیک رابورد، بە دەستیکی خانمانە
 کەزبێ و چمکی کراسە کە ی رادەژەنی؛
 سووک و ئازبێ، رانی لە هی پەیکەر دەچوو.
 دەمخواردەوه، گرز ببووم چەشنی زەلامیکی سەیر،
 لە چاوانییەوه، ئاسمان تەلخ هەورە تریشقە دەنوینێ
 شیرینییه کی ئەفسووناوی و لەززه تیکی کوشندەشی تیا.
 پۆشناییه ک، - پاشانیش شهو! - جوانییەکی خیرا
 تیروانینه کە لە پێکدا بووژاندمییەوه
 ئەرئ دەبێ تەنھا جارێکی دی لەوسەر دونباش بێ بیبینمەوه؟
 لە شوینتیکی دی، گەلی دوور لێرەوه! درەنگتر، رەنگبێ هەرگیز!
 چونکە نازانم بەرەو کوی هەلدی، نازانی منیش بەرەو کوی دەپۆم،
 ئە ی ئەوهی کە خۆشم ویست، ئە ی ئەوهی کە پێیزانی!

XCIV

هەیکەلی رەنجەر

I

لەسەر تەختەکانی ئە ناتۆمی،
 لەسەر کۆرنیشە تەپ و تۆزاوییه کان،
 وەکو مۆمیای کۆن، نووستوو،
 لەسەریان کتیبی مردوو،
 ئە وینانە ی کە جەزبە و
 بەهرە ی پیرە هونەر مەندیکن،

سەرەرای ئەوهی بایەت غەمگینه ،
 جوانی دەبەخشنە بینەران،
 هەست دەکریت ئەوهی کە ئەم ئەفسوونە
 سامناکانە رەها دەکات،
 وەکو رەنجەر ئەم دیو و ئەو دیویان دەکات،
 ئەو کەولە دامالراوانە، ئەم هەیکەلانە.

II

لەسەر ئەم گۆرەپانە ی کە دەپیشکن
 دەشتەکییە بێ دەسەلاتەکان و مەرگ لەسەر نیشتوان،
 بەهەموو هیزی ئەستۆ و،
 بەهەموو هیزی ماسولکە ی پرووتتان،
 دە بلێن، چ درەویکی غەریبە،
 زبندانی بیگار لە گۆرەپانی مەرگ رەفترا،
 دوورکەونەوه و دەبێ لە چ پەرتیزئ
 ئەم کادانە تان پر کردبێ؟
 دەتانەوی (بە قەدەرێکی گەلی سەخت و
 سامناک و هێمایه کی روون!)
 ئەوه ئاشکرا کەن
 کە گۆریش وەنەوزی تەواو نابەخشیت!
 کە عەدەمیش غایانە بەرامبەرمان؛
 هەموو شتی، تەنانەت مەرگیش درۆمان لەگەڵ دەکات،
 ئەفسووس، رەنگبێ هەتا هەتاش
 پێویست بێت
 لەچەند ولاتیکی غەریبدا
 خاکی بەردین هەلدەینەوه
 لەژێر پێیه خواس و خوتناوییه کاماندا
 خاکی رەق هەلدرین؟

شەفەق

ئا ئەو ئەو تا ئیوارەى نازدار، دۆستى تاوانبار،
 وەك شەرىك. بە پىچ دزە نزیك دەبیتتەو،
 ئاسمان ھىدى ھىدى وەك گومەزىكى گەورە دادەخریت،
 مروف بى وچانىش دەبیتتە نازەلتىكى درىندە.
 ئای ئیوارە، ئیوارەى خوشەویست، خوشەویستە
 بو ئەو كەسەى كە بازووەكانى، بە پىچ درۆ، دەتوانن بلتین:
 ئىمىرۆ كارمان كرد! ئیوارەى كە ھىمنى دەداتە
 ئەو رۆخانەى كە نازارتىكى درىندە ھەنجن ھەنجنى كرددوون
 ھىمنى دەداتە ئەو زانا بە جەرگەى كە تەوتلى قورس دادپت،
 ئەو كرىكارە پشت چەماوہیەى كە دەگەریتتەو سەر پىخەف.
 سەرەرای ئەمەش ئەھرىمەنە زىان بەخشەكانى دونیا،
 بە قورسى دپنەو تاگا، وەك خاوەن كاران،
 بەفرینەوە خویان دەكشپننە پەنجەرە و ئەو پەردانەى لە زەل درووستكارون.
 بەنپو تیشكايیبەو كە با تىكوپىتىكى دەدا،
 سۆزانیەتیش لە شەقامەكانا دادەگىرسى،
 ھەر چەشنى مېرووستانىك كوچەكانى والا دەكات،
 لەھەموو لایەك رېگایەكى نھىنى دەكریتتەو.
 وەك دوژمنى كە دەستى یارمەتى درپژ بكات،
 قورپا دەخاتە نپو جەرگى شارەو،
 وەك كرمى خۆراكى مروف دەقۆزیتتەو.
 لپرە و لەوئى گوتمان لە قاوہ قاوى چىشتخانان دەبى،
 شانۆكان دەقپژتین، ئۆركىستەرەكان مرخەبان دى،
 یارى لەزەت دەبەخشیتتە مېوانانى دەوروبەرى مپز،
 بە سۆزانى و فیللبازیش پر دەبى،
 بەشەرىك و دزان كە نە وچان دەزانن نە بەزەبى.
 ئەوانپش نەختىكى دى دەست بەكار دەكەن،

بە ھىواشى پال بە دەرگا و قاسەكانەوہ دەنپن،
 بو دابپن كرددنى ژيانى چەند رۆژتېك، پۆشاك كرددنى دۆستەكانپان.
 لەم ساتە سەختەدا، رۆحەكەم خۆت بپپچەوہ،
 گوپت داخە لەم نەعرەتەى،
 ئەمە ئەو كاتەبە كە نازارى نەخۆش دەكولپتتەو!
 شەوى تارىك بپنا قاقايان دەگرى، قەدەربان كۆتايى پى دپنپ،
 بەرەو چالە ھاوہشەكان دەپۆن،
 نەخۆشخانە لە ئاھو نالەى ئەوان پر دەبى،
 ئىتر ئیواران، كەسپىكان ناپەت، لە نزیك كوانوہوہ،
 لە تەنپشت خوشەویستى، داواى شورپاى بۆندار بكات.
 خۆھەندىكىان ھەرگىزا و ھەرگىز گەرم و گورى مالىان نەبىنپوہ،
 ھەندىكىشىان ھەرگىز ئەو ژيانەيان نەناسپوہ.

گەمە

لەسەر قەنەفە داپزاوہكانى پېرەژنە كورتپزانەكاندا،
 رەنگ زەرد و برۆ رەنگ كراو، چاو بە عىشووہ و كوشندە،
 سەرنج راکپش، لە گوپتە لاوازەكانىشىانەوہ
 زرىنگەى بەرد و مپتال بەرز دەبیتتەو،
 لە دەوروبەرى فەرشە كەسكە روخسارە بى لپوہكانپان،
 لپوى رەنگ پەرىو شەویلاگەى بى دان،
 قامكەكانىشى بە تايەكى دۆزەخپن گرژبوو،
 لە گىرفانى بەتال دەگەرپن یا لە مەمكى ھەللەرزاو؛
 لە بنمىچى چلكن رپزى چلچراى تيشك كز،
 لوکسى گەورەى تيشك دەھاوئپژنە
 سەر ھەنپەى تارىكى شاعىرانى بەناوبانگ
 ھاتوون عارەقى خویناویان بەفپرو دەن؛
 ئا ئەمەبە تابلۆى سپا كە لە خەونپىكى شەوان

له ژير چاوه روون بيناکه م روويان دا،
 خوميش، له گوشه کولانه يه کي بي دنگ،
 نه نيشکم داوه، سه رما و لال و نيره يم ديت
 به و که سانه ي که سوزي نه گوړيان هه يه.
 به و پيره په تيارانه ي دلخوشيه کي مهرگناميزيان هه يه،
 گه لي نازايانه ش، له يه کي کيان شرفي کون
 له وي تر يشيان جواني، بو روخسارم ده قه پينم!
 دل م سامي له سه ر نيشت که نيره يي به هه ژارا هات،
 به جوش به ره و خه رنده ي دم والا غاري ده دا،
 که به خوښي خو ي مه سته، له کو تا بييدا،
 له جياتي مهرگ نازار و له جياتي عه ده ميس دوزه خي هه لبارد!

XCVII

سه مای مردووان

پيشک شه به نرست کريستوف

هه نده ي په کي کي زبن دوو، شانازی به په يکه ره شکومه نده که ي ده کات،
 و تپاي چه پکه گولي کي گوره، ده سه سر و ده ستي شه کاني،
 به قه د نازدار کي باريک و سيما سه ير،
 خاوي و نااگاي بيان پتوه دياره.

نه ري له شويني سه ما زرافي وا قه د ده بينريت؟
 کراسه فشه که ي به فراواني به کي شاهانه
 به خشنده بي به کي زور شو رده بي توه سه ر پتبه کاني
 که پيلاوي بري قه دار ده يگوشي، جوان هه روه کو گول.
 شان هه نگوين له قه راغ شان کاني راده بو تري،
 چه شني جوگه له يه کي شه هواني خو ي به گاشه به ردا ده خشي ني،
 به شه رمه وه گالته ي دزي تو قه ده غه ده کات
 خورا کي ته له ي مهرگناميز ده يشار تته وه.
 چاوه قووله کاني له به تالي و تاريخي دروست بوونه،

که لله ي سه ري، هونه رمه ندانه گول بو ي سه ريوشه
 به خاوي له سه ر بربره ي پشته ناسکه که ت سه ما ده کات،
 سيحري عه ده ميک شيتانه ش ناراي شي کردوه!
 هه نديک به کاري کاتير نوت ده بات،
 تي ناگه ن، عاشقاني مه ستي له ش،
 که شخه بي به کي بي ناوي کوله گه ي مرؤفا يه تي.
 تو وه لامي ناره زووه هه ره نازيزه که م ده ده يته وه، هه يکه لي نيسقاني زل!
 نه ري ديت به توانا گرزه که ت، جه رني ژيان
 تتيک ده ده ي؟ يا چه ند کونه ناره زوويه ک،
 نيسک و پلووسکه هيشتا زيندووه که ت ده ده نه به ر نه قبيزه،
 ساوتلکه، به ره و شه مه کاني له زه ت پالت پتوه ده نين؟
 به ره و گوړاني که مانجه، به ره و مه شخه لي شه م،
 هيواداري مي رده زمه ي گالته جار راونيت،
 نه ري هاتووي داوي سيلاوي نوزر بي به کان ده که يت
 که دوزه خي داگير ساوي دل ت فينک که نه وه؟
 بي ره بي بنه که ي هه له و گه وجه يي!
 له نازاره کونه که وه نه لامبي کي نه به دي!
 له پتو ته ونه شو رپوه کاني نه م لاو نه و لات،
 ده بينم هيشتا ماري چل تيس عه و داله.
 له راستيدا، ده ترسم که نازت
 نرخی راسته قينه ي ته لاشه کاني ده ست نه که ويت؛
 کي له و دل ه فانيانه، گو تي له ناله ده بيت؟
 سيحري سامنا کي ته نها به هيتزان سه رخوش ده کات!
 خه رنده ي چاوانت پر له بي ري سامناکه،
 تووشي گيژ بو نمان ده کات، سه ما که ره ورياکان يش
 به بي هيلنجي کي تال رانامين له
 پتي که نيني هه تا هه تاي سي و دوو دانه که ت.
 به لام، کي نه يگر توتوه باوه ش هه يکه لي کي نيسقاني،

کچی لهشتانی گۆری نه خوار دووه؟

ههر چۆنی بی عهتر، ههر چۆنی بی جلوه رگ و نارایش؟

ئهوهی خۆی گران دهگرت و پيشان دهدا که جوانه.

به ياد پیری (۷۳) بی لووت، گۆزیکي (۷۴) بههتیر

بهو سه ماکه رانه بلتی که دهيشار نهوه!

«جوانکيله شانازه کان، سه ره رای هونه ری پۆدره و سوور و سپیاو،

ههست به مهرگ دهکن! ئه ی ئیسک و پلوسکانه ی بۆن میسک هه لگرتوو،

ئه ننتینیۆس (۷۵) ژاکاو، دلتهر و کهشخه ی کۆسه،

مه یته چه ور کراوه کان، لۆقلیس مهرگ لی نیشتوو،

هه ژانی گهردوونی سه مای مردوه کان

به رهو خاکچي راتان ده کیشن که نه ناسراوه!

به رهو کۆرنیشه کانی «سین» ی که نار هه لقرچاوی گانژ،

میگه له خه لکه که هه لده به زنه وه و ده بوورینه وه،

به بی ئه وه له کونی بنمیچ که ره نای فریشته بیین

به وه حه شتناکی وه کو لوله ی توپیکي رهش وازه،

له هه موو ئاو و هه وایهک، له ژتیر هه موو هه تاویک،

مهرگ ده تپه رسته ی، به گرژبوونه وه کانت، مرۆقايه تی جیی پیکه نین،

گه لی جار وه کو تو، به مبر خۆی بۆن خۆش ده کات

گالته جار ی خۆی تیکه ل به له حۆیت ده کات!»

XCVIII

خۆشه ویستی درۆ

کاتی ده تیبیم راده بووری، ئه ی ئازیزه دلره قه کهم،

به نه یشت ئاوازه مۆسیقاییه کانا کاتی به بنمیچیش ده کهون،

۷۳- به ياد پیر Bayadère: ژنه سه ماکه ریکي پیرۆزه له هیندییه کانی ئاسیا.

۷۴- گوژ Gouge: ئامیریکي تایبه ته بۆ هه لکۆلین به کار دیت، په یکه رتاشان به کاری ده هتین.

۷۵- ئه ننتینیۆس Antinoús: لاویکی یونانییه به جوانییه که ی به ناوبانگه، له سالی ۱۲۲ خۆی

فری ده داته رووباری نیله وه.

هه پروون به هه پروون ده بن،

لهش و لاری هاواواز و هیمنت هه لۆیسته یه ک ده کا،

روانییه قووله پر بیزارییه که ت راده گوزه ری،

کاتی راده مینیم، تیشکی چرا رهنگینی ده کا،

نیوچه وانه رهنگ زه رده که ت، ئه فسوونیکي کوشنده ده پرازینتیه وه،

کاتی مه شخه لی ئیواره کازتوه داده گیرسینی،

چاوه کانت جه زه ی چاوانی پۆرتیتیان هه یه،

به خۆم ده لیم: چه نده جوانه! غه ربیانه ته ر و پاراو!

یاده وه ری چروپ، جه سته شاهانه قورس و سه نگین،

تاج و دل، رزبو وه ک هه لۆوژه،

پینگه یوو وه ک له شی بۆ خۆشه ویستییه کی به ره دار .

تۆ ئه ی میوه ی خه زان، خاوه ن تامیکي تاقانه،

تۆ ته رمیکي، چاوه روانی بۆن و به رامه ی که یاداشتی میترگی دوور ببووریتینه وه،

بالیفی نه وازش، یا سه به ته گولی؟

ده زانم چاوه هه ره مبلانکۆلیه کانی،

نه ینی ده گمه ن ناشار نه وه،

سنووقه خشلیکي به تاله، مه دالبایه کی بی سوود،

به تال و حه تال ههروه کو خۆت.

بۆ ئه وه ی دلێک شادومان که ییت که له هه قیقه ت هه لدیت،

ئه ری پتویست ده کات ته نها رووکه شیی بیت؟

بۆ گویم له بی موبالاتی و سووکایه تیت هه یه؟

دیگۆر بیت یا ده مامک، سلاوت لی بیت! جوانییه که ت ده په رستم.

XCIX

هاوسیی شارم، خانوه سپییه که مانم

له یاد نه کردووه، خه نجیلانه و نارام؛

په یکه ری خوداوه ندی چیمه ن و قینۆسی له گه چ دروستکراو

لق و پۆپ و گه لای باخچه رووته که له شیان ی ده شار ده وه.

چ وهلامیکم بۆ ئه و ژنه خواپهرسته هه به ؟
که فرمیسیکم ده بیینی له پیتلوه قووپاوه کانیبیه وه زهنگوله بیان ده به ست؟

CI

تهم و باران

ئای بۆ کۆتایی خهزان و زستان و بهاری قوراوی،
خۆشتانم دهوئ، وهرزانی وه نهوز بهخش!
ستایشتان بۆ ده کهم بۆ ئه وهی دل و میشکم
له ناو کفنیکی هه لمین و گۆرپکی ته میندا بیپهچینه وه.
له پێ دهشتی فراوان که بای باشوور هه لده کات
له شهوانی درێژدا باناس ده چه مینیتته وه،
رۆحه کهم له زهمانی دونیا خۆشی و بووژانه وه چاکتر،
باله قه له ره شه بییه فراوانه کانی ده کاته وه.
هیچ شتییک له وه نهرم و نیانتر نییه که دل پر له شتی پرسه نامیز بیت،
ماوه به کی زۆریش مژی شه خته پرژیتته سه ری،
ئهی وهرزه کاله کان، شازاده ی ئاو و هه واکانمان،
با سیما هه میشه بییه رهنگ کاله تاریکه کانتان
به لایه ن که مه وه، له ئیواره به کی بێ تریفه،
له سه ر دۆشه کی ریکه که وت، دوو به دوو ئازار به وینینه وه.

CII

خهونی پارسی

I

پیشکەشه به کۆنسته ننتین گیس

له م دپه نه سامناکه دا
مه حاله که سه ئی ئۆقره ی تیا بگرئ،
ئه م سه ره له به یانییه جارپکی دی
وینهی مژاوی و دوور شاگه شکه ی کردم.

هه تاویش، ئیواران، ته پ و پاراو و که شخه،
له پشت په نه ره، گورزه تیشکه کانی ده شان،
به چاو پکی گه وهی ده کرد له ئاسمانی قووپاوا،
به دیار شامه هیمن و درێژخایه نه کانمان راده ما.
تیشکی مۆمینی ده رژانده سه ر
سفره ساده و په رده ئاوریشمینه کانمانا.

C

کاره که ره دل گه وه که ی که دل تان لیتی پیس بوو،
وا له ژیر چیمه نه ساده که راکشاوه،
پیتویست ده کات، ده سه که گولپکی بۆ به رین.
مردووان، مردووه هه ژاره کان، ئازاری گه وره بان هه به،
کاتی خهزان هه نگاو ده نی و دار و درهخت ده روتینیتته وه،
بایه کی غه مباریش به ده ور کیتلی مه رمه ردا گفه ی دی،
بێ گومان، گیانله به ران به ناکه س به چه ده زانن،
ده نوون، هه ره که ئه وان، له ناو چه ره فی گه رم و گور،
به لام، خه و خه یالی سیاهیش ده یانکرۆژی و،
پیتخه ف به تال و بیده نگ،
په یکه ره ئیسقانیکی رچیو کر میش ده وری داوه،
هه ست به کرپوهی به فری زستانیش ده که ن،
هه ست به تیپه رینی چاخه کانیش، به بێ ئه وهی
ته نه جارپکیش، خزمی، هاو رپیه ک، په رو پتالی ده وری گلکۆبان هه لدا ته وه.
کاتی کۆته ره داری سووتا و گۆرانی ده وت و ده نوو زایه وه،
ئیوارانی هیمن، ده مبینی له سه ر قه نه فه که دانیشته وه.
ئیوارانی شین باوی ساردی چله ی زستانیش،
له سووچپکی ژووره کهم توو ره، هه لته و تا وه،
له پیتخه فه کۆنه که به وه شتییک به رز ده بووه وه،
ئه و زارۆله به ی داده پۆشی که له ژیر چاوی دایکانه گه وه ده بوو،

وهنهوز پر له په دېده!
 به وړکيکی نامۆ
 روه کی نارېکم
 له و دېمه نه تار کرد،
 هونه رمه ندم، شانازی به بلیمه تی خووه ده کم،
 چيژی رۆتینيکی سه رخوشکه ری میتالیم
 له تابلوکم ودرده گرت،
 چيژی مه پر مه پر و تاوه.
 بابلی په یژه و هه یوانه کان،
 کوشکیکی هه تا هه تا،
 پر له هوز و سؤلاڅ
 ده رږانه سه ر زېری کال و بۆر هه لگه راو!
 تاڅکه قورسه کانیش،
 چه شنی په رده ی کریستالین،
 شور ده بونه وه، په ونه قدر
 به سه ر دیواری میتالین.
 دره خت نه بوون، به لکو کوله گه
 ده وری گۆمه نووستوه کانیش
 نایادی (۷۶) زل، هه ر چه شنی ژن
 ده دره وشانه وه.
 چینه ناوی شین بلاو بیونه وه،
 له نیو کورنیش به مه یی و که سه که کانیشدا،
 له نیو میلونه ها شوتینیش
 به ره و که شکه لانی فه له ک به رز ده بونه وه؛
 به ردی نامۆ دیار بوون،
 ناوی نه فسووناوی

۷۶- نایاد Naïade: خوداوه ندی رووبار و جۆگه له.

شه خته ی زلی بریقه دار
 له هه موو شوتینی ده دره وشانه وه!
 بی گویدان و بیده نگ
 گانژه کان (۷۷)، له قوبه ی ناسمانه وه
 خشلی شه ربه کانیا
 ده رږانده نیو شیوه پر به رده نایابه کان.
 نه ندازیاری خه وه سیحراوییه کانمان،
 هه ر به ویستی خوّم،
 له ژیر تونیلکی به ر دین
 ئوقیانوسی ده سته مۆم تیده په راند!
 هه موو شتی، ته نانه ت په نگی سیاش،
 هه ستت ده کرد، ده بریقته وه، رۆشن و سوور هه لگه راو،
 ناویش شکومه ندی خوئی
 له نیو تیشکی بلووریندا چوارچیه ریژ ده کرد.
 له هیه شوتینی نه ستیره ی وا، هیه شوتینه واری هه تاوی،
 ته نانه ت له خواره وه ی ناسمانیش،
 سیحری وا داناگیرسینن
 که به گریکی شه خسی بیریقینه وه!
 له سه ر نه م عاجباتییه بزۆکانه
 ده خولایه وه (نوټکارویه کی سامناک!
 هه موو شتی بو چاوان بوو،
 بو گوی هیه!) بیده نگی نه به دییه ت.

II

که چاوه پر له کلپه کانم کردنه وه
 ترسناکیی زنجه که م بینی،
 که چوومه ژووری رۆحه وه،

۷۷- گانژ Gange: مه به ست له رووباره پیروژه که ی هیندستانه .

ههستم به نووکی پارایییه بهله عنعت بووه کانم کرد!
 سهعاتی چالمه‌ی نه‌غمه غه‌مگین
 به سهختی دوانزه‌ی نیوه‌رۆی لی دا،
 ئاسمانیش تاریکی خۆی
 ده‌رژانده سه‌ر جیهانی سه‌قه‌ت.

CIII

سپیدە

شووت له‌هه‌وشه‌ی ئۆردوگاگان ده‌بیزریکاند و
 بای سبه‌ینانیش به‌سه‌ر چراکان گه‌ه‌ی ده‌هات.
 ئا له‌و کاتانه‌دا بوو که تۆپه‌له‌ میتش هه‌نگوینی
 زینده‌هه‌وه‌کان، هه‌رزه‌کاره‌په‌شتاله‌کانی
 له‌سه‌ر بالیف گینگل پی ده‌دا؛
 ئا له‌و کاتانه‌ی که چاوی خویناوی پرته‌پرت ده‌کا و ده‌جولیتته‌وه،
 چراش به‌رامبه‌ر به‌رۆژ په‌له‌یه‌کی تال دروست ده‌کات؛
 ئا له‌و کاتانه‌ی که رۆح له‌ژیر قورسایه‌ی جه‌سته‌ی تال و گران
 لاسایه‌ی زۆرانبازی نیوان چرا و رۆژ ده‌کات.
 چه‌شنی روخساریکی گریاناوی که شه‌مال بیمالێ،
 هه‌وا پر له‌موچرکی شته‌پاکردووه‌کانه،
 پیاویش جارسه‌له‌نوسین، ژنیش له‌ئه‌قین.
 ماله‌کانیش لیتره‌و له‌وئ دووکه‌ل ده‌که‌ن.
 ژنانه‌ی هه‌ز و له‌زه‌ت، پیلۆو شین،
 ده‌م واز له‌ناو وه‌نه‌وزی گه‌لخۆیانه‌ده‌نوون؛
 ژنه‌که‌سه‌سه‌کانیش، مه‌مه‌که‌لاواز و سارده‌کانیان گر ده‌ده‌ن،
 فوویان له‌ژیله‌مۆ ده‌کرد و فوویان له‌قامک.
 ئا له‌و کاتانه‌دا بوو که له‌نیو سه‌رما و قرچۆکی
 ژانی ژنان له‌ژووری زاوژی زیادی ده‌کرد،
 چه‌شنی هه‌نسکی خوینی که‌فاوی بیقرتینی

قووقه‌ی که‌له‌بابی دووریش دونیای مژاوی ده‌درینی؛
 زه‌ریایه‌کی ته‌م خانووبه‌ره‌کان نغرو ده‌کات
 ئه‌وانه‌ی که له‌قوولایی نه‌خۆشخانه‌کانیش خه‌ریک گیان دانن
 دوا ناله‌یان به‌نرکه‌ی نارێک تیکه‌ل ده‌بوو.
 سه‌سه‌رییه‌کانیش ده‌گه‌رانه‌وه، شکستی ده‌ستی کار بوون
 سپیده له‌کراسی په‌مه‌یی و که‌سکا هه‌لده‌له‌رزێ،
 به‌سه‌ر «سینی» چۆل و هۆل هیدی هیدی هه‌نگاو ده‌نی،
 پارسی تاریکیش، به‌چا و هه‌لگه‌لوفانه‌وه،
 پیری په‌نجبه‌ر، تفاقه‌کانی هه‌لده‌گرێ.

مه‌ی

CIV

رۆحی مه‌ی

ئێواره‌یه‌کیان، رۆحی مه‌ی له‌شووشه‌کاندا گۆرانی ده‌وت:
 «مرۆڤ، ئه‌ی به‌شخوراوی ئازیز،
 له‌نیو زیندانی په‌رداخ و مۆمی قورمزی، گۆرانییه‌ک
 به‌ره‌و رووی تۆ ده‌چوم پر له‌رۆشنایی و برابه‌تی!
 ده‌زانم له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی گر گرتوو،
 چه‌ندی، زه‌حمه‌تیی و عاره‌ق هه‌لرژتن و قرچه‌قرچی هه‌تاو،
 پیوسته‌بو ئه‌وه‌ی ژبیم پی ببه‌خشن و رۆحم بده‌نی،
 به‌لام هه‌رگیز شه‌رخواز و نابووده‌له‌نیم.
 چونکه‌هه‌ست به‌شادومانیه‌یه‌کی پی پایان ده‌که‌م
 کاتی ده‌رژیمه‌گه‌رووی مرۆقیکی په‌که‌که‌وتوی ژیر کاروبار،
 سینه‌گه‌رم و گوپه‌که‌ی گۆرێکی شیرینه،
 تیاپه‌گه‌لی دل خۆشترم له‌ژیر زه‌مینه‌سارد و سه‌ره‌کان
 گویت له‌سه‌رووی په‌که‌شه‌موانه‌چۆن ده‌زینگیته‌وه
 هیتواش له‌نیو سینه‌ی پر خروشم ده‌جربوینی؟

ئەنشىك لەسەر مېز و قۆل ھەلكر،
 بەختە وەر دەبیت و ستایشم پیا ھەلددەى!
 چاوانى ژنە ئەفسووناوبىيەكەت دادەگىرسىتم،
 ھىز و رەنگىش دەدەمەو كورەكەت،
 چەورىش بۆ پالەوانە دەغەزارەكەى ژيان،
 بۆ ئەو ھى دەمارەكانى پى بەھىز بكت.
 دەپزىمە تۆو چەشنى روھكى خۆراكى خوداوندان،
 تۆپكى دەگمەن لەلايەن تۆپزىكى ئەبەدبىيەو رزائى،
 بۆ ئەو ھى لە ئەقىنمەو شىعەر لە داىك بىت،
 گۆلىكى دەگمەن ئاساش بەرەو رووى خودا بەرزبىتەو.»

CV

شەرابى پىنەدۆز (۷۸)

زۆرجار لەبەر تىشكى چرا
 با شەر لەگەل گر دەكا و مينا دەشلەژىنى،
 لەناو جەرگى گەرەككى كۆن، لە كۆلانە پىچاوپىچە قوراوبىيەكان،
 لەو شوپىنەى كە مرۆفایەتى دەھەژى و باھۆز دروست دەكا.
 پىنەدۆزىك دەبىن دىت و دەچى، سەر دەلەقىنى،
 ساقمە دەكات و ھەك شاعىرىش خۆى بە دىوارەكانا دەرمىنى،
 بى گۆيدانە سىخوور، بابەتەكانى،
 لەناو دلپا چەندىن پرۆژەى پىرۆز دەتەقىنى.
 سوپىند دەخوات و ياساكانى دادەپزىنى،
 پىشتى پىياوخراپان دەگرى و قوربانىيەكان بەرز دەكاتەو،
 ھەر چەشنى زارىكى ھەلئاسراو لەژىر گومبەزى ئاسمان
 بەدرەوشانەو ھى فەزىلەى خۆى سەرمەست دەبى.

۷۸- پىنەدۆز: لىرە بەماناى يەكەمى بەكار نەھىتراو، بەو كەسە دەوترىت كە پەرۆ و پىنە
 كۆدەكاتەو و پاشان دەبانفرۆشى.

بەلى، ئەم خەلكە كەنەفتەى ژىر غەمى كاروبارى مال،
 كار ھاراندوبانىتى و راراي دەستى تەمەن،
 گەلى ماندوون و چەماو ھى ژىر ئىشىكى فرە،
 رشانەو تىكەل بە گەورەبى پارىس دەبىت،
 دەگەرىنەو مال، بۆندارن بە بۆنى قەرەبەى شەراب،
 لەگەل چەند يادەرىك دەگەرىنەو، سىپى ھەلگەرپاوە لەناو جەنگ،
 سمبىلەكانىيان ھەكو كۆنە بەيداغ شور بۆتەو.
 ئالا و گۆل و كەوانى سەركەوتن،
 ھەكو سىحرى روون، بەرامبەريان قووت دەبنەو!
 لەناو ئۆرژى رۆشن و گىژكەر،
 شكۆ بۆ مىللەتى مەستى ئەقىن دەھىنى!
 ئا بەم جۆرە لە رىتى مرۆفایەتى چرووك،
 شەراب ھەك زىر خول دەخوات، «پاكتۆل» يكى ئەفسووناوى؛
 بە گەرووى مرۆفا گۆرانى جوامىرى دەچرى،
 ھەرەكو پاشايەكى راستەقىنە بەھۆى بەھرە ھوكمران دەكات.
 بۆ ئەو ھى كىنەداران بخنكىنى و داماو ان راژەنى،
 ئەو ھەموو بەلەعنەت بوو پىرانەى كە لەناو بى دەنگى دەمرن،
 خودا، پەشىمانىبى كارى تى دەكات، ھەنەوزى خولقاند،
 مرۆقىش شەرابى بۆ زیاد كرد، كورپى پىرۆزى ھەتاو!

CVI

شەرابى پىياوگۆز

ژنەكەم مرد و منبىش ئازادم!
 كەواتە تا دەتوانم دەخۆمەو.
 كاتىك بى عانە دەگەرپامەو
 بۆلە بۆلەكانى ھەموو ھەناومى دەدرى.
 ھەندەى پاشايەك دلشادم!
 ھەوا بى گەرد و ئاسمان دلگىرە...

نه زستان نه هاوین، هەرگیز
 ئەقینى راسته قینهى نانسى،
 له گهڵ سىحره سىپاکان و
 کاروانه دۆزهخینه کهى شووت لیدان،
 شووشه ژههره کهى و فرمیسكى چاوان،
 جیره جیری زریزه و ئیسقانه کان!
 - ئا ئەمه تا تهنها و ئازادم!
 ئەم ئیواریه سیامهست دهیم؛
 واته، بى ترس، بى پەشیمانی،
 راده کشیم له سههر زهوى،
 وهكو تووله سهگى لى ده نووم!
 گالیسکه یهكى پاچکه قورس
 پر له قور و بهرد
 فارگونه هار و هاجه کهشى
 خو ده توانى سهرى گوناحبارم
 پان کاتهوه، یا له ناوهندا دووله تم کات،
 گویم لى نیبه وهك خوداوهند
 وهك ئەهریمه ن یا ههر وهكو سانت - تابل.

CVII

شهرابى ته نهاییه ك

روانینی نامۆی ژنیکی خانم
 وهك پزیسكى چهرمگ به رهو روومان دى،
 كه تریفه ی مانگی شه پۆلدار به رهو
 ده ریاچه یهكى شله قاو بینیری،
 کاتى ده یهوى جوانیبه خه والوکه ی تیا بشوری!
 دوا جزدانه ئیکوی نیو په نهجی یاریکه ریک!
 ماچی په تیارانه ی «ئه دۆلین» ی له پولاولاوا!

هاوینیکمان هه بوو
 ههروهك ئەو کاتانه ی که عاشق بووم!
 ئەو تینوو ه کوشنده یه ی که ده مدیری
 بو ئەوه ی نارام بیته وه
 هه نده ی پیویستی به شه رابه
 هه نده ش پیویسته گویری خو ی راگری: ئەمه ش به دهم کهم نیبه؛
 فریم دایه قوولی بیریک،
 هه موو خشته کانی ده ورویه ری بیرم
 پمانده سهری
 - گهر بتوانم فه رامۆشی ده کهم!
 به ناوی سوینده کانی عه شقه وه
 شتیکی نیبه له یه کمان کات،
 بو ئەوه ی ئاشتمان کاته وه
 ههروهك زه مانه جوانه کانی مهستی،
 له و تکای ژوانیک ده کهم،
 له سههر ریگایه کی تاریک، ئیوارانیک.
 ده چیتى! - خالقیکی سه رشیت!
 ئیمه کهم تا زۆر هه موو شیتین!
 هیشتا ههر شهنگ بوو،
 هه رچه نده گه لیک ماندوو!
 منیش زۆر زۆرم خو ش ده ویست!
 ههر بزیه پیتی ده لیم: له م ژیا نه ده رچۆ!
 که سیک لیم تی ناگات.
 تاقه سیامه ستیکی گه لحو
 ئەرى خه ونیک ده بینى له شه وانی ئیسقادار
 له شه راب کفنى دروست کردین؟
 ئەم بۆقه سه رسه خته
 مه کینه ی ئاسن ئاسا

گوئی خراپه

CIX

ویرانکاری

بی وچان لهم دهو روبه ره شهیتان خوئی راده وه شیتین
وهک هه وای هه ست پی نه کراو له دهو رویشتم ده خولیتته وه؛
قووتی ددهم و هه ست ده کم که هه ناو،
پر له ناره زویه کی نه به دی و گونا هکارانه م ده کات.
هه ندی جار شتیه ی هه ره نه فسوونا ویتربین ژن و هه ده گریت،
ده شزانی که عه شقیکی بی پایانم بو هونه ر هه یه،
هه روه ها له ژیر نه نجه تی تایبه تی خه مۆکی
لیوانم به شه رابی عه شق راده هیتین.
به م جوړه ده مه اژوی، دوو له ته ماشای یه زدانی،
به په له و په ککه و توو، له نیوه ند ده شتاییه کانی بیزاریی،
ده شتاییه فراوان و چول و هول له کان،
ده رژیته چاوانی پر ته م و مژاویم،
جل و بهرگی گه چراو، برینی دهم و از،
نامیری خویناوی ویرانکاری.

CX

ژنه شهید

ویتنه ی ماموستایه کی نه ناسراو
له نیو شووشه و سیپالی سورمه دار،
له نیو دؤلاب و کانتوری ئوخزن به خش،
له نیو مه رمه ر و تابلو و کراسی بؤندار،
به لچی زور، نازدارانه له م لا و نه و لا که و تون،
له ژووریک کی مه بله و گهرم، چه شنی نه و ژوورانیه

دهنگی موسیقایه کی جارسکه ر و شیرین،
به هاواری دووری نازاری مروف ده کات،
نه ی شووشه ی قوول، نه مانه هیچیان
ناگه نه نه و بون و بهرامه یه کی له هه ناوی به پیت و به ره که تته وه
بو دلی تینووی شاعیری به ره هم ده پاریتی،
هیوای تیا برژینه، ژبان و لاویتی،
- لووت به رزیش، گه نجینه ی هه موو پیسکه یه ک،
وهکو خوداوه ندان سه فر زمان ده کات!

CVIII

شه رابی عاشقان

نیمرو دهو روبه ر ده نگینه!
بی نه قیزه و بی لغاو و بی ره شمه،
با به سواری نه سپ به ره و شه راب پرؤین
بو ناسمانیکی نه فسووناوی، نیلاهی!
وهک دوو فریشته
که نه شکه نجه ی ده ریاوانی بدن،
تووشی فی و ورینه بووه،
له نیو به یانیه کی شین و بلوورین
دوای تراوتلکه ی دوو ده که وین!
به خاوی له سه ر بالی گیزه لوو که یه کی ژیر،
نه م لا و نه و لا ده کات،
له نیو ورینه یه کی هاو ته رب،
خوشکه کم که ناره و که نار به مه له کردن،
بی وچان و بی پشو هه لدین،
به ره و به هه شتی خه ونه کانم!

که بۆ روهک چى دهکرتين، ههوا سامناک و ترسناک،
 دهسکه گۆل له نيتو تابووته شووشه بيبهکان،
 ژاگاو، دوا هه ناسه ددهن،
 مهيتيکى بى سهر، خوئين داچۆراو ههروهک پروبارى،
 له سهر باليفيکى تينوو شکاو،
 چهشنى حهزى کينلگه،
 بهرگى سهريه خوينى گهش و سوور ده مژى.
 ههر لهو نه نديشه رهنگ پهريوانه ده چن که له سيبه دروست ده بن،
 که چاومان تووشى سه رسامى دهکات،
 سهر و توپهله يالينکى تاريک و
 خشل و بهرده نايابه کانيش،
 له سهر ميترى ته نيشته قهره و پيله،
 راکشاون ههروهک گۆله کينوى و بى خه يال،
 ته ماشا کردنيکى ليل و سپى ههروهک سپيده
 له چاوانى واق و پوماوه ده درده په پرين.
 له سهر دۆشهک، کوته ره دارىکى پرووت و قووت،
 بى دوو دلئى راکشاه،
 له نيتو فهرامۆش کردنيکى ته واو،
 په ونه قيتى نهيتى و شهنگييه کى ترسناک که سروشت به خشيويتى؛
 گۆره وييه کى مهيله و په مبه، په راوتيز زيرين،
 وهکو ياداشتتیک ماوه ته وه؛
 لاستيکه کانى قه ديشى وهکو چاويکى نهيتى گرگرتوو،
 ته ماشا يه کى تيرى هه يه.
 ئەم شپۆه نامۆبهى ته نهاييه
 هى پورترتيتيکى گه وره و خه والنو،
 چاوا ئيغرا به خشه کان و
 عه شقيکى تاريک درده خه ن،
 دلخوشيبه کى تاوانبار و جهژنه نامۆکان

په له ماچ و مووچى جهه نه مى
 که ره وه فريشته به کى ره وشت خراب دلخوش ده کهن
 نغروى لۆچه کانى په رده ن؛
 سه ره راي ته مهش، ئەو زرافيبه نازداره
 ههر له گه رده وه بۆ نوو کى پى،
 که مه ر که مه ن ناسک و بالا باريک
 ههر چهشنى ماريکى تووره،
 کيژۆله يه! - ره و حى شله ژاوه
 بيزاريش قه پى له هه موو هه سته کانى داوه،
 ئايا والا بوو بۆ ره وه سه گى چلبيس
 بۆ حهزى و پيل و گوم بوو؟
 پياو تووله سينهر، سه ره راي خوشه ويستى،
 ئەو کاته ي که هيشتا زيندوو بوو،
 نه تتوانى تينووى له شه خاو و به له نجه کى
 حهزه هه ره شپته کى بشکيتى؟
 - وه لام بده ره وه، ئەى تهر مى پيس! به که زيبه هيشکه کانت،
 به بازوويه کى راوه شاو هه لتگر،
 پيم بلئى ئەى سه رى سامناک،
 ئايا له سه ر زاوه سارده که ت مالئاوايى گه وره نه نيشتوو؟
 - دوور له جيهانى گله بيکه ر، دوور له هه شاماتى پۆخل،
 دوور له مووچه خۆره فزوليبه کان،
 بنوو، به ره حه ت بنوو، ئەى بوونه وه رى نامۆ
 له ناو گۆرى ئەفسووناويت؛
 ميترده که ت بى وچان له دووت ده گه رى و
 شپۆه نه مره که ت، له ته نيشتى ئيشک ده گرى کاتى ده مرى!
 به قه د تو. دلپاکى خۆى ده نويتى،
 دلپاک تاكو تخووبى مه رگ.

ژنه نه فرته لیکراوه کان

وهكو ئاژه لى راماو له سه ر لم ړاكشاون،
چاويان به ره و ناسوى زه رياكان و هره گيږن،
پيښه كانيان يه ك له ويتر ده گه ريت و دهسته كانيان نزيك ده بڼه وه
موچر كيكى تال و ژاكانيكى نه رميان هه يه .
هه نديكيان، دلين پر له نه پيني قووله،
له قوولايى باخچه كاندا كه جوگه له كان خوره يان ديت،
فيري عه شقى مندالسيه ترسوكه كان ده بن،
دارستاني كه سكي جوگه له نه و جه وانه كان هه لده كوئن؛
هه نديكي تريان، چه شنى خوشكان (۷۹)، له نيو گاشه به رده كاني
پر ته جه لالا، سه خت و سالدانه سالدانه رى ده كهن،
له و شوپنه ي كه پير - نه نتوان وهكو شيله ي تاگريرين
مه مكو له ي رووت و مه خمه لى هزه كاني بينى كه هره په رن؛
له بهر رو شنايي شيله ي دارى داچوړاودا،
له ناو قورتي بيده نكي كولانه ي بت په رستان،
بانگت ده كهن يو نه وه ي بيته هه توانى تايه سه رسامه كانيان،
نه ي باخوس، نه ي نه وه ي كه په شيماني كوڼ ده نوينى!
هه نديكي ترشيان، هه زيان له جل و بهرگي تاينبيه،
كه له ژير كراسى تا ناودامان قامچى بشاريتته وه،
له ناو دارستاني تاريخ و شهوانى ته نهايي
كه فى له ززه ت و فرميسكى په شيوى تيكه ل كات.
نه ي مه ربه مان، نه ي شه يتانان، نه ي ديو و شه هيدان،
روحي گه وه ي قير ليكه ره وه ي واقع،
نه وه نه ي كه هه تا هه تايى ده گه رين، خواناس و داوښن پيس،
هه ندي جار ده به هاوار و هه ندي جار يش چاو به گريان،

۷۹- خوشكان: ليره به مانا تاينبيه كه ي به كار هيتراوه؛ مه به ست له تاينبي مه سيحييه .

له ناو دوزه خه كانتان دواى روحم كه وتوون،
خوشكه داماو ه كان، به قه د نه وه ي سكالانان بو ده كه م هه نده ش خوشتانم ده وي،
بو نازاره تاله كانتان، تينو وي تيتان قه د ناشكى،
دلى مه زنتانيش پر له شه ربه كاني نه قين.

دوو خوشكى چاك

فه ساد و مهرگ دوو خوشكى خوشه ويستان،
به خشه نده ي ماچ و ده وله مه ندى ته ندروستين،
كه هه ميشه نه گه چراو و سيبال له بهر
له ژير ره نجى نه به ديده هه رگيز نه زاو.
بو شاعيرى لى قه وماو، دوژمنى خاو خيزان،
لايه نگرى دوزه خ، كور تيزان يكي موچه خراب،
كوړ و سوژان يخانه له ژير رووه كه كاني
دوشكيك نيشان ده ده ن، هه رگيز په شيماني رووى تى نه كرده وه .
تابوت و نه لكوڅ ده وله مه ند به كفر و جوښن
هه روه كو دوو خوشكى چاك، يه ك له دووى نه ويتر
له ززه تيكى سامناك و نه رم و نيانبيه كى نابوتمان
پيشكه ش ده كهن.
نه ي فه سادى ده ست پيس، كه ي ده ته وي بخه بته گور؟
نه ي مهرگ، كه ي ديتت، به رقه ي بو هه ل خه له تان دن له گه ليا،
له سه ر ريتخانه پيسه كانيده چناره ره شه كانت هه لده پاچى؟

حه وزى خوښ

وا هه ست ده كه م هه ندي جار خوښم به ته وژم فيچقه ده كات،
هه ر چه شنى فواره يه ك له سه ر كيشى هه نسكدان،
گوښم ليبيه تى به چرپه چرپيكي دريژ چوره ي ديت،

به لّام بۆ ئه وهى برينه كهى بدۆزمه وه ره نجم به فبرۆ ده چييت.
 به نيتو شار و به نيتو كيتلگه ي داخراو
 كاشيبه به ردينه كان ده كاته دوورگه ،
 تينويتى هه موو بوونه وهرتيك ده شكيتنى ،
 ته نانه ت رهنگى سروشتيش سوور هه لده گه ريتنى .
 زورجار داوام له شه رابى هه لده گه تينهر ده كرد ،
 بۆ رۆژتيكيش بيت ئه و تيرۆره بخه ويتنى كه تيامه چينراوه ؛
 شه راب چاوان رووناك ده كاته وه و گويش هه ستيار تر .
 له خوشه ويستى ، له خه ويك ده گه رام شت له ياد كات ،
 به لّام بۆ من خوشه ويستى ته نها دۆشه كيتكى ده رزى ريتركراو ،
 بۆ ئه وه دروست كراوه كه ئا و بداته كيژه شه رانييه كان!

CXIV

ئه ليگۆرى*

ژنيكي شهنگه و گهردنى زهنگين ،
 قرى به ناو بادى مەى وهرت ددها .
 چرنوكى ئه قين و ژههرى سۆزانيخانه ،
 به سه ر پيستى بچ به زه يى ده سوين و ده خليسكين ،
 به مه رگ پييده كه نچ و گالته به جنده بازي ده كات .
 ده ستى ده عباكان كه هه ميشه له نيتو گه مه
 رووخينه ره كانى هه لده قاچچ و هه لده كرپينى ،
 ته نانه ت ريز له رپكى بالاى شكۆمه ندى
 ئه و جهسته توند و تۆله باربكه ش ده گريت .
 ره وتى ژنه خودا وه ند ئاسا وهك ژنه سولتان پال ده داته وه ،
 له نيتو له زه تيشدا پرواى حه مه ئاساى هه يه ،
 له نيتو بازووه والاكانى كه جووته مه مكو له ي تيدا يه ،

*-Allégorie: دهرپينى فيكره يهك به ويتنه يهك ، بۆ نمونه : ته رازو هيمايه بۆ عه داله ت.

غازى چاوانى ره گه زى مرۆف ده كات .
 ده زانچ و برواى وايه كه ئه و كچه عازبه زره ،
 بۆ ره وتى جيهانيش پيتويسته ،
 كه جوانى جهسته به خششيتكى بلنده ،
 لى خوشبوون له نيتو هه موو ئه تكى هه لده قاچچ .
 نه دۆزه خ ده زانچ چيبه ، نه پيورگه تواريش (٨٠) ،
 كاتيكيش وه ختى ئه وه دادى كه به ره و شه وى تاريك رۆچى ،
 هه ر چه شنى نه وزادى سه برى روخسارى مه رگ ده كات ،
 به بى قين و به بى په شيمانى .

CXV

شازاده

له سه ر زه ميني خۆله ميتشين ، بچ شينايى و ره ش داگه راو ،
 چونكه رۆژتيكيان له كن سروشت شكابه تم بۆ خۆم ده كرد ،
 وپل بووم ، به بپرکردنه وه كانيشم ، هيدى هيدى
 خه نجه رم له سه ر دلّم تيژ ده كرد ،
 له نوپژى نيوه رۆش هه وريكي ماته مين و باهۆزتيكى زۆر
 هيرشيان هينايه سه ر ته وقى سه رم ،
 هه لگري ميگه لى شه يتانى به دره وشت بوون ،
 هه ر به و كورته بنه دلّره قه فزووليانه ده چوون .
 به لالوت ته ماشايان ده كردم ، به حه په سانه وه
 وهك ئه وانەى به ته نيشت شتتيكدا تپيده پرن ،
 به ئيعجاب وه گويم ليتيان بوو پييده كه نين و به فسكه فسك ،
 له نيتو خۆيان چه ندين چا و ليذاگرتن و
 هيماي ده ستيان ئالوگۆر ده كرد :

٨٠-Purgatoire: به پيتى مه زه به يى كاسوليكي ، به و شوينه ده وترى كه رۆحى تيا له گونا
 خاوين ده كرپته وه ، پيش ئه وهى له به هه شتدا بحه سيته وه ، به عاره بى (الاعراف) ي پي
 ده وترپت .

- «به سوحبت لهم بونوه ره رامینین
 ئەم سببهره هاملتته لاسایی سه روسیمای دهکاته وه،
 روانین بی بریار و قزیش له ههوا.
 توخوا جیتی بهزه بی نییه ئەم زیندووو چالاکه ببینیت،
 ئەم سوالکهره، ئەم پرووتیهی له تهحتیه، ئەم عنتیکهیه،
 چونکه هونهرمه ندانه دهتوانی رۆلی خۆی ببینی،
 توخوا ئەمه جیتی بهزه بی نییه، گرینگی به گۆرانی ئازارهکان بدهین،
 ههلو و قالۆنچه، جوگه له و گول
 تهنانهت بو ئیمهش، دانهری ئەم ستونو کۆنانه
 به قیژه و هاواره وه ئەم حیکایه ته جه ماوه ریا نه مان بو دهگپنه وه؟»
 دهمتوانی (فیزم له چیاکان بلتدر بی، زال بی
 به سه هه ور و قیژه و هاواری شهیتانان)
 به سانایی سه ری حوکمرانم وهرچه رخینم،
 ئەگەر له نیو ئەو هه شاماته دل بیسه دا نه مبینیا به،
 تاوان که نهیتوانی چۆک بدا به هه تاو،
 شازادهی دل، ته ماشای بی وینه
 له گه له ئەواندا به دلته نگییه تاریکه که م پیده که نی
 هه ندی جاریش دهستبازیه کی ناشیرینی بو ده کردن.

CXVI

سه فهر بو سیتیر (۸۱)

دل هه روک بالنده به که به دلخوشیه وه ده فری
 ئازادانه به دوری گوربسه کانا ده خولا به وه؛
 پا پویش ده رۆیشته له ژیر ئاسمانیکی بی هه ورا،
 وه که په ریه کی مه ست به هه تاو تیکی رۆشن.
 ئەم دورگه سیاهو غه مگینه چییه؟ - پیتیان وتین،

۸۱- سیتیر Cythère: دورگه به که ده که ویتته باشووری یۆنانه وه.

ئهمه «سیتیر» ه، له سترانا نا ولاتیکی به ناوبانگه،
 ئەلدۆرادیه کی هیچه بو «قهیره پیاوان».
 ته ماشاکهن، گرینگ خاکیکی هه ژاره.
 - دورگه ی نه پینی ناسک و جه ژنی دلانه!
 فینوسی جارن و سببهری شیرین
 له سه ر زه ریا کانت وه ک بونی میسک ده خولینه وه،
 رۆح پر له ئەقین دهکا و ده یحه وینیتته وه.
 دوورگه ی جوان و پر له ریحانه ی که سک، پر له گولی شکوفه،
 له لایهن ولاتانه وه بو ئەبه دیبه ت په رۆزیایی لی کراوه
 که هه ناسه ی دلانی عاشق،
 وه کو بخوور به سه ر گولستانا غل ده خۆن.
 با گمه گمی ئەبه دی کو و ختیبه ک!
 - سیتیر له خاکیکی برینگ به ولاره چیتر نه بوو،
 ساریه کی به رده لان، به فوغانیکی دلته زین هه ژاو.
 به لام هه ستم ده کرد که شتیکی ده گمه ن بیت!
 په رستگایه ک نه بوو له ژیر سایه ی ده وه ندا،
 که کیژۆله ی راهیبی، عاشقی گول و گولزار،
 ده روات و جه سته سووتاوی نوژی گهرم و گور،
 کراسه که ی بو شه مالی کورت خایهن ده کرده وه!
 به لام ئا ئەوه تا به نزیک که نارا تیده په رین
 بو ئەوه ی به چارۆگه سپیبه کانه مان بالنده کان په روتینه وه،
 سیداره به کمان بینی،
 هه روکه چنار له ئاسمان به رده شایی جودا ده بو وه وه.
 له سه ر له وه رگای خویان بالنده درنده کان هه لتوو تابوون
 شیت و هار هه لو اسراو تیکی پیگه یشتوو یان هه لا هه لا ده کرد.
 هه ربه که و چه شنی ئامیر، دهنوکی چلیسی خۆی،
 له هه موو سووچیکی ئەو له شه بوگنه خوتناوییه چه قانده بوو؛
 چاوانی دوو کون بوون، سک هه لپژاو،

خۆشه‌ویستی و که‌لله‌سه‌ر

له‌سه‌ر که‌لله‌سه‌ری مرۆفایه‌تی
 ئه‌قین دانیشتوو،
 ئه‌هلی دنیا له‌سه‌ر ئه‌م عه‌رشه
 پێکه‌نینیکی سووکی هه‌یه،
 به‌دلخۆشی فوو له‌ تۆپی خړ ده‌کات
 که به‌ره‌و حه‌وا به‌رز ده‌بنه‌وه،
 هه‌ر ده‌لێی به‌ره‌و جیهانه‌کانی دی ده‌چن،
 له‌ قوولایی ئه‌تیر.
 گه‌ردوون ناسک و رۆشن
 ته‌لاشیکی گه‌وره‌ ده‌دات،
 هه‌روه‌کو خه‌ونیکی زێرین،
 رۆحی ته‌رزهی ده‌ته‌قینتی و توپ هه‌لده‌دا.
 گویم لێیه‌ له‌ ناو هه‌موو توپیکدا
 که‌لله‌سه‌ریک تکا ده‌کا و ده‌نالینن:
 - «ئهری که‌ی کۆتایی دیت
 ئه‌م یارییه‌ درنده‌ و سه‌مه‌ریه‌؟
 چونکه‌ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌مه‌ به‌ده‌که‌ته‌وه
 به‌ره‌و هه‌وا په‌رت و بلاو ده‌بیتته‌وه،
 دیوی کوشنده، ئه‌مه‌ می‌شکی منه
 خۆین و جه‌سته‌ی منه!»

په‌خۆله‌ قورسه‌کانیش به‌ر رانیا داده‌چۆرین،
 به‌وه‌ له‌زه‌ته‌ پۆخله، جه‌للاده‌کانی تیر و ته‌سه‌ل،
 به‌ته‌واوی به‌نووکی ده‌نووک خه‌ساندبوویان.
 له‌ژێر پێیه‌کان، می‌گه‌لی چوار پتی به‌غیل،
 لمۆز له‌حه‌وا، له‌م لا و ئه‌ولا ده‌خولانه‌وه؛
 له‌ ناوه‌ندی‌ش ئازته‌لێکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ش په‌شیتو
 به‌ یاریده‌ده‌ر ده‌ور دراو، وه‌کو ئه‌وه‌ی فرمانی مه‌رگی له‌ چنگا بیت.
 دانیشتوو (سیتیر)، زاره‌له‌ی ئاسمانیکی زۆر شه‌نگ،
 ئازاری جوینه‌کانت به‌بێ ده‌نگ ده‌چیت،
 گه‌ردنت له‌ که‌شه‌ دزیوه‌کانت،
 له‌و گوناهاه‌ی که‌ گۆر لیتی قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ن، ئازاد ده‌کرد.
 هه‌لئوسراوی عه‌نتیکه، ئازاره‌کانت هی منیشن؛
 له‌ سیمای ئه‌ندامه‌ شۆر بووه‌کانت
 هه‌ستم به‌ ریشانه‌وه‌یه‌ک ده‌کرد، به‌ره‌و قورگم سه‌رده‌که‌وت،
 روویاریکی ژه‌هری درێژی ئازاره‌ کۆنه‌کانم!
 به‌رامبه‌رت، ئه‌ی شه‌یتانی داماو، خاوه‌ن یاداشتی زۆر ئازیز،
 هه‌ستم به‌ هه‌موو ئه‌و ده‌نووک و شه‌ویلاگانه‌ ده‌کرد،
 قه‌له‌ره‌شه‌ درنده‌کان و ماره‌ ره‌شه‌کان
 جارێن چه‌ندی‌ حزبان ده‌کرد له‌شم کون کون
 - ئاسمان په‌نگین بوو، زه‌ریا یه‌که‌گرتوو؛
 له‌ ئیسته‌ به‌داوه، ئیتر بۆ من، هه‌موو شتی ره‌ش و خۆیناوییه،
 ئه‌فسووس! وه‌کو توێژی عاره‌قی ئه‌ستووور
 دل‌م نغرو‌ی ئه‌و هه‌تیمایه‌ بوو.
 ئه‌ی قینۆس! له‌ دوورگه‌که‌ت، ته‌نها
 سیداره‌یه‌کی په‌مزیم بینی به‌پتوه‌ وه‌ستا بیت
 که‌ وینه‌ی منی هه‌لئوسیبوو...
 - ئه‌ی خودایه‌! ئازایه‌تی و هه‌تیم پێ بیه‌خشه
 با به‌بێ قیژ له‌ جه‌سته‌ و دل‌ی خۆم رابمێن!

ياخی بوون

CXVIII

وهرگه‌رانی سان - پيار

خودا ده‌بی چی کردبیته له و لاشاوه به‌له‌عنهت بووانه
که هه‌موو رۆژێ به‌رهو سیرافانه تازیزه‌کان سه‌رده‌که‌ون؟
وه‌ک زۆرداریک تا قورگی گوشت و شراب بیته،
به‌هاواره نهرمه‌کانی کفره بیسه‌کامان بنویته.

هه‌نسکی شه‌هیدان و که‌ساسان
بی گومان سه‌مفۆنیا به‌که ده‌مار گرژ ده‌کات،
چونکه، سه‌ره‌رای ئه‌و خویته‌ی که له له‌زه‌تیان داده‌چۆریت،
ئاسمانه‌کان هه‌یشتا توینوو تیان نه‌شکاوه!
- ئای، مه‌سیح، باخچه‌ی دار زه‌یتوونه‌کانت به‌یتنه‌وه یاد!

به سادیه‌ی له‌سه‌ر چۆک دوعات ده‌کرد،
ئه‌وه‌شی که له ئاسمان بوو، به‌ده‌نگی بزمار پیده‌که‌نی
که جه‌للاده به‌ده‌کان ده‌یانچه‌قاندنه له‌شه زیندوو‌ه‌که‌ت.
کاتییک بینیت تیفان رۆکرده سه‌ر خوداوه‌ندییه‌تییه‌که‌ت
به‌دره‌وشتی جه‌سته، پاسه‌وان و چیشته لینه‌ران،
کاتییکیش که هه‌ستت ده‌کرد درکیان
ده‌چه‌قاندنه که‌له‌سه‌ره‌که‌ت که مرۆفایه‌تی مه‌زنی تیا ده‌ژیا!
کاتییک جه‌سته‌ی شکستت له‌به‌ر قورسایه‌ی سامناک
هه‌ردوو بازوو‌ه‌که‌ت شوپ ده‌بوونه‌وه و ده‌کشان
فرمیسک و خویته‌ی له‌سه‌ر ته‌ویلی ره‌نگ زه‌ردت داده‌چۆرین،
کاتییک بوویته نیشان، به‌رامبه‌ر به‌هه‌موویان،
ئه‌ری خه‌ونت به‌م رۆژه به‌ره‌ونه‌ق و خو‌شانه‌وه ده‌بینی
هاتی بو‌ئه‌وه‌ی په‌یمانی ئه‌به‌دی به‌یتنه‌ی دی،
کاتی ده‌رۆبیشته‌ی و سواری پشتی ماکه‌ره رۆح سووکه‌که ده‌بووی،

گول و لقه دارخورما له ریگاویان په‌رش و بلاو،
که دل پر له هیوا و جوامبیری بوو،
بازرگانه چلپسه‌کانت داس داس ده‌دایه به‌ر قامچی،
له کۆتاییدا بوویته مامۆستا؟ ئه‌ری په‌شیمانی
له رم خیراتر هه‌ناوتی کون نه‌ده‌کرد؟
- ئه‌وه‌ی به‌منه‌وه به‌نده، بی گومان رازی،

ئه‌م جیهانه چی ده‌هیلیم که کردار خوشکی خه‌ون نییه؛
ده‌توانم شمشیری دووفاق به‌کار به‌ینم، بشمرم هه‌ر به شمشیری دووفاق!
باشی کرد، سان - پيار له مه‌سیح وهرگه‌را...

CXIX

هابیل و قابیل

I

ره‌گه‌زی هابیل، بخه‌وه، بخۆ و بخۆره‌وه!
خوداش به دل‌خۆشییه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌ت بو‌ده‌کات.
ره‌گه‌زی قابیل، له‌نیو چلپاو
ده‌خشێ و به کوله‌مه‌رگی ده‌مری.
ره‌گه‌زی هابیل، قوربانیه‌که‌ی تو
ئۆخژن ده‌داته سیرافان(٨٢)؛
ره‌گه‌زی قابیل، ده‌بی رۆژی
نازاری تو کۆتایی بی؟
ره‌گه‌زی هابیل، به‌ره‌که‌تی ده‌که‌ویته
نیو مه‌ر و مالات و کشتوکالته‌وه.
ره‌گه‌زی قابیل، هه‌ناوت له برسا
وه‌ک پیره سه‌گی ده‌لوورینی.

٨٢ - Séraphie: به‌پیتی ته‌ورات، له ریزی هه‌ره سه‌ره‌وه‌ی فریشته‌کاندايه. سنی جووت بالی
هه‌یه.

په گهزی هابیل، سک تیر و
 مائی باوه گهرم و گوړ.
 په گهزی قابیل، هه ناوت له سهرما
 هه لده لرزی، چه قه لیکي هم ژاره!
 په گهزی هابیل، هه زیکه و زیادیکه
 زیریشت و هچه ده نیتته وه.
 په گهزی قابیل، دل دسوتی،
 وریای نه وسنیت به.
 په گهزی هابیل، گه شه ده کیت و
 وهک نه سپی جه ننگه ل ده له وهرتی.
 په گهزی قابیل، له کوچه و کولانان
 خیزانه کت ده نالین

II

ئای په گهزی هابیل، که لاکه کت
 خاکی دوو که لای تیر ده کات!
 په گهزی قابیل، زیندانه کت
 وهکو پیوست دروست نه کرا!
 په گهزی هابیل، چ شوورده بیبه که،
 ناسن له لایه شمشیر هه چوکی دا!
 په گهزی قابیل، بهره و ناسمان بهرز ده بیتته وه
 خوداش توورپت هه لده داته خواره وه.

CXX

دوعا و نزای نه هریمن

تو، ئه ی نه وه ی له هه موو فریسته کان جوانتر و زاناتری،
 خوداوند به سیحر خیانه تی لی کرا و له ستایشیش بی بهش کرا،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!

ئه ی شازاده ی په هندستان، نه وه ی خه تامان دهره قی کرد،
 دوړاوه، به هیز هه همیشه راست ده کاته وه.
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو هه موو شتی ده زانی، شاگه وره ی شتانی ژیر زه مینی،
 ساریژکه ری ناشنا بو راری مرؤف،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، هه تا بو گهر و نه فردت لیکراوه هره داماره کان،
 به عه شقه وه چیرتی به هه شتبان لا ناشنا ده کدی،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 ئه ی تو که له مهرگه وه، هره کونترین و هره به هیزترین خوشه ویستت،
 هیوا ده زینتی، - ژنه شیتیکي نه فسوونای!
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو بو لانه وازان ته ماشایه کی نهرم و بلندت هه یه،
 که میلله تیکي ته واوله ده وری سیداره به له عنه ت ده کات،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو ده زانیت له چ گوشه به کی خاکی چلبیس،
 له کوئی خودای به غیل به رده نایا به کانی حه شار داوه،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو به چاوه روونه کانت ده زانی چهک و تفاق له چ قوولایه ک شار دراونه ته وه،
 له و شوینه ی که کانیکي زور نغرو بوون،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، بو نه وانه ی به دهم خه وه وه، له قه راغ خانو به ره کان ویلن،
 به ده سته زله کانت که ندرانیان لی ده شاریتته وه،
 ئه ی شهیتان، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، به سیحر، نیسقانه کونه کانت سیامه ستیکي درهنگ و هخت
 نهرم ده کیت، که نه سپه کان پلیشان دیانه وه،
 ئه ی شهیتان، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، بو نه وه ی پیاوه ده غه زار و نازار چیرته کان هیورکه یته وه،

فیرت کردین چۆن بارووت و گوگرد تیکه‌ل کهین،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسییە تەمەن درێژەم!

تۆ کە مارکی خۆت تۆمار دەکەى، ئەى شەریکی وردبین،

لەسەر تەویلتی «کریزوس» (۸۳) ی بێ رەحم و چلتیس،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسییە تەمەن درێژەم!

تۆ کە دەڕژیتینە دڵ و چاوانی کچانەوه

تەقسى برین و خۆشەویستی کەنەفت و پیران،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسییە تەمەن درێژەم!

قەلەنگی دەستی پەناھەندانی، چرای داھینەرانی،

کۆنفیسۆری (۸۴) ئەوانەى ئیعدام دەکرتین، موامەرەچیان،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسییە تەمەن درێژەم!

دەبیستە باوکی ئەوانەى کە لە توورە بوونی هەرە تاریک

لە بەهەشتی سەر زەوی خودا - باوکی دەربەدەر کرد،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسییە تەمەن درێژەم!

دوعا

سەنا و ستایش بۆ تۆ، ئەى ئەهریمەن، لە بەرزاییبەکانی ئاسمان،

لەوئى حوکمرانی دەکەیت و لە قوولایی دۆزەخیش،

دۆراو، بێدەنگ خەون دەبینی!

وابکە کە رۆحم رۆژیکیان، لەژێر درەختی مەعریفەت،

لە تەنیشت تۆ بحەوێتەوه، لەو کاتەى کە

لەسەر تەویلت وەکو پەرستگایەکی نوێ

لقە دارخورما پرش و بلاو دەبنەوه!

۸۳- کریزوس Crésus: پاشای لیدییه ۵۴۶-۵۶۱، ناسیای بچووک، زۆر دەولەمەند بوو.

۸۴- کۆنفیسۆر Confesseur: ئەو قەشەبەى کە گوی لە گوناھی خەلکان رادەگریت، لە پیناوی لیبوردندا.

مەرگ

CXXI

مەرگی عاشقان

دۆشەکی پر بۆنی سوکمان دەبیت،

قەنەفەى قوول هەر وەکو تابووت،

لەسەر رەفەکانیش گۆلی نامۆ،

لەژێر هەرە جوانترین ئاسمان دەکرانەوه.

بە ئێرەیی دوا گەرماییان خەرچ دەکەن،

دلی هەردوو کمان دەبنە دوو مەشخەلی گەش،

ئەم دوو نەینۆکە جمکانەیه تیشکی

هەردووکیان لەناو هزرمان دەداتەوه.

ئێوارەیهک لە گۆل و شینی ئەفسووناوی دروست بوو،

ئالوگۆزی رووناکیبەکی تاقانە دەکەین،

هەر چەشنی هەنسکیکی درێژ، پر بێ لە مالتاواپی؛

نەختیکی دی فریشتەیهک، دەرگامان لی دەکاتەوه.

ئاوینە تەلخەکان و مەشخەلە مردووکان دەبووژیتینتەوه،

دلسۆز و کامەران.

CXXII

مەرگی هەزاران

مەخابن! ئەوه مەرگە کە ئاشتمان دەکاتەوه، ژیاغان پی دەبەخشی؛

ئامانجی ژبانە و تاقە هیواشە، هەر چەشنی

ئیلیکسییر دەمانووروژیتنی و مەستمان دەکات،

وزەمان دەداتنی بۆ ئەوهی تا ئێوارە پەوت بکەین.

بەنیو باهۆز و بەفر و شەختەدا

رۆشناییبەکی بەجۆشە بۆ ئاسۆی سیامان؛

خانیکى بەناوبانگە و لەنیو کتیبیدا تۆمارە،

له ویدا ده توانین بخوین و بنوین و دانیشین؛

فریشته به که له نیتو قامکه موگناتیسسیه کانی

وه نهوز و به خشه نده بیی خه ونی پر جه زیهی هه لگرتووه،

که پیخهف بو خه لکی هه ژار و پرووت و قووت راده خات؛

شکومه ندیی خوداوه ندانه، شوینیکه به پیت و به رکهت، نه فسووناوی،

جزدانی هه ژارانه، نیشتمانی زهمانی زوو،

دهروازه به کی والا به به ره و پرووی ئاسمانه نه ناسراوه کان!

CXXIII

مه رگی هونه رمه ندان

تا که ی ده بی زهنگوله کانم بله رنه وه

ته و پتی نه ویت ماچ که م، نهی کاریکاتور ی خه مۆکی؟

بو نه وهی له نیتو نیشانه دا، سروشتی نه فسووناوی بیپکم،

نهی کیتلان، تا که ی ده بی لیم ون بیت؟

روحمان به ده لسهی وردچنراو ده ژاکین،

چه نده ها کۆله گی قورسیش ده پرووختین،

پیش نه وهی له خالیقی مه زنیش راجمین

که ئاره زوو به پایه نه کانمان تووشی گریانمان ده کات،

هه ن هه رگیز پتی خوینان نه بینووه و

نه و په یکه رتاشه نه فرهت لیکراوانه ی دراونه ته بهر داشوری،

ده چن سینه و نیوجه وانیان ده کوتن،

ته نها هیوا به کیان هه به، کاپیتولی (۸۵) نامۆ و تاریکه!

چونکه مه رگ وه که هه تاو پکی نووی به سه ریانا ده خولیتته وه،

گولانی میشکیشیان ده گه شینینته وه!

۸۵- کاپیتولی Capitoile: ناوی به کی له و جهوت گردهی شاری رۆمه.

CXXIV

کۆتایی رۆژ

ژین، له ژیر پرووناکی کال،

غار ده دات، سه ما ده کات، ده چه مپته وه بهی هۆ،

بهی شهرم و دهم به بۆله بۆل.

ههروه ها، خیراش به ره و ئاسۆ

شهوی شه هوه تاوی به رز ده بیته وه،

خاموشیی ده داته هه موو شتی، تا به برسیتیش

هه موو شتی ده سپرته وه، تا شه رمیش،

شاعیریش به خو ده لیت: «ئوخه ی،

رۆحم، چه شنی بریره ی پشتم،

بهی وچان داوای هه وانه وه ده کات؛

دلش پر له خه ونی سامناکه،

ده چم له سه ر پشت پال ده که وم

خۆم له نیتو په رده کانتانا لوول ده دم،

نه ی تاریکی به خسه کان!»

CXXV

خه ونی فزوولیه ک

تۆش وه کو من ئازاری چیژدار دناسی،

به خو تیش ده لیتی: نه ی مروقی تاقانه!»

- ده رم. له ناو رۆحی عاشقم،

ئاره زوو تیکه ل به سامناکی، خرا به به کی تایبهت؛

راری و هیوا به کی به جۆش، به بی زهوق.

چۆن به تال ده بوو سه عاتی لمینی قه ده ری،

هه ندهش نه شکه نجه م تال و شیرین ده بوو؛

بۆ. N. F.

سهرتاپای دلشیم له جیهانی ناشنا هه لده که نرا.
 ههر چه شنی مندالیک که زۆر چه زی له شانۆ بیت،
 قینی له پهردهش بیت چونکه بهر به سته...
 پاشان هه قیقه تی سارد ناشکرا بوو:
 به بی سهر سورمان مردم، گزنگی سامناکیش
 گرمۆلهی ده دام. - ئی چی! خو ههر ئەمه نییه؟
 په رده هه لدرایه وه و منیش ههر چاوه پروانم.

CXXVI

سه فەر

بۆ ماکسیم دوکامپ

I

گهردوون چه شنی ئاره زوو فراوانه،
 بۆ مندالیک عاشقی نه خشه و گرافیبور،
 چه نده مه زنه جیهان له ژیر رۆشنایی چرا!
 له چاوی یاداشتیش چه نده بچوکه جیهان!
 سبه یانایک ده پروین و میشک گر گرتوه،
 دل ئاوساوی کینه و ئاره زووش وهک ژه قنه بووت،
 له سهر ئاوازی گوێزان ههنگاو ده نیین،
 ئە به دییه تمان به دریا سنوور به نده کان راده ژینین:
 هه ندیکمان به خته و هره که نیشتمانی بۆگه ن چی ده هیلن،
 هه ندیک تریش تۆقاوی دهستی زیدن، هه ندیکیش
 ئە ستیره ناسی نغزۆی چاوی ژن.
 «سیرسیتی» (۸۶) ی زالم خاوهن گولاویکی ترسناک.

۸۶- سیرسی: Circée: جادووبازیکه، رۆلێکی گهوره ده بیینی له ئۆدیسیی هۆمه ر.
 خواردنه و هیهکی تایبعت ده داته یاوه رکهانی ئولیس، هه موویان و هه رده گێرپه تته سهر بیچمی
 به راز.

بۆ ئه وهی نه بینه ئاژهل، به پرووناکی و به فه زاو
 به ئاسمانی گرگرتوو خو مه ست ده که ن؛
 شه خته گازیان لێ ده گریت، هه تاو ره شیان هه لده گێرسینی،
 هیدی هیدی شوین ماچه کانیان ده سرپینه وه.
 به لام ریبواره راسته قینه کان، ئا ئه وان که
 سه فەر ده که ن له بۆ سه فەر، دل سووک وهک ده بده به،
 هه رگیز ده ستبه ردارای قه ده ری خو یان نابن،
 به بی ئه وهی بزانی بۆچی، هه میشه ده لێن: ده با برۆین!
 ئاره زووی ئه و ریبواره نه شیبه ی ژنی پرووتیان هه یه،
 خه و ده بیئن هه روهک ئه وهی یاسا دا برۆتیی،
 شه هوه ت خرۆشاو، ده گۆرتین نانا سرتین،
 تاکو هزری مرۆقیش ریبگای ته ی ناکات!

II

چ سامناکییه که، لاسایی په تیاره و سه رشیت ده که ین،
 تاکو له خه ونه کانی شماندا لاسایی فالس و هه لبه زینه وه کانیان ده که ین،
 فزوولیبه ت گینگلمان پین ده دات و گه مه مان پین ده کات،
 فریشته ئاسا هه تاوان ده داته به ر قامچی.
 سامانی سهر سوپینه ر که جیگۆرکی به خو ده کات،
 له هه موو شوینک دایه و له هه یچ شوینیکیش!
 له و جیگایه ی که هیوا ی مرۆف قه د شکستی ناهیتیی،
 هه روه کو شیت بۆ حه وانه وه یه کی کورت خایه ن هه میشه به هه لپه یه .
 رۆحمان گه مییه که و له ئیکاری (۸۷) ده گه ریت
 گویمان له زایه له ی ده نگێ بوو: «چا و بکه نه وه!»
 ده نگێ بوو له سهر پلادفۆرمی گه مییه که، به جووش و سه رشیتانه ش،
 هاواری ده کرد:

۸۷- ئیکاری Icaris: دوورگه یه که له یۆنان، له ناو ده ربای ئیجه، له رۆژئاوای دوورگه ی
 سامۆسه .

«ئەقین... شکۆمەندیی... بەختیاریی»! ئۆف! چ: گاشە بەردیکە!
 ھەر دوورگە یەک لە لایەک، پاسەوانیک دەستنیسانی بکات،
 «ئیلدۆرادۆ» (۸۸) یەکە خودا ناردویتی،
 خەیاڵیش ئۆرژئی (۸۹) خۆی ساز دەکات،
 لە سپیئەدا تەنھا کەر تە شاخیک دەبینی.
 ئای بۆ عاشقە کە ساسەکانی ولاتانی ئەندیشە!
 ئەم دەریاوانە سیامەستە، دۆزەرەوێ ئەمەریکا
 تراویلکە کە ی ھەندە تر کە ندر قوول دەکات،
 ئای فریتی دەینە زیندانەو، یا تووری ھەلدەینە دەریاوە؟
 چەشنی پیرە دەروژە کەرێک، لە ناو چلپا و خول دەخوات،
 کە پوو لە ھەوا، خەون بە بەھەشتی مێرغوزارەو دەبینیت،
 لە ھەر کوئیەک تیشکی مۆمیک زنجیک رووناک کاتەو،
 چاوە نابیناکانی وا دەزانن کاپوئە (۹۰).

III

رێبوارە چەپەساوھکان! چ چیرۆکی ناسکن،
 لە چاوە قوولە کانتان کە ھەر چەشنی دەریان دەخوینینەو،
 لاپەرە دەولەمەندی یاداشتە کانتانمان بۆ ھەلدەنەو،
 ئەو خسلە نایابانە کە لە ستارە و ئەتیر دروست کراون.
 بلتین، چیتان بینی؟

VI

ئەستیرەمان بینی،
 ئاومان بینی، ھەر و ھا لە شیمان بینی،
 سەرەرای گەلی لی قەومان و کارەساتی چاوەروان نەکراو،

۸۸- ئیلدۆرادۆ Eldorado: ناویکە بۆ ولاتی یوتوپیا. بەھەشتی سەر زەمین.

۸۹- ئۆرژئی Orgis: ئاھەنگیکی بەناوبانگە، لە پیتاوی دیونیزۆس لای خەلکی ئەتینا و
 باخۆس لای خەلکی رۆم ساز دەکرا.

۹۰- کاپو Capoue: ناوچەیکە لە ئیتالیا، دیکە ویتە «قوتورنۆ» وە.

ھەر و کو ئیرە، لەویش گەلی جار بیتاریمان بینی.
 شکۆمەندی ھەتاوی سەر زەریای وەنەوشەیی
 شکۆمەندی شارانی بەر خۆرتشین،
 لە نیتو دلی بەجۆشماندا پارا بیبەکی وای داگیرساند
 نوقمی کردینە نیتو ئاسمانی کە تیشکی بەتامی ھەبوو.
 شارە ھەرە دەلەمەندەکان، دیمەنە ھەرە فراوانەکان
 ھەرگیز شەنگییەکی ئەفسووناوی وایان نەبوو
 ھەندە ئەوێ کە ریککەوت لەگەڵ ھەورا دروستی بکات.
 ئارەزووش ھەمیشە، تووشی دلەراوکی دەکردین!
 ئۆخژن ھیز دەداتە ئارەزوو.
 ئارەزوو، ئەی پیرەدار، خۆشی پەیینە بۆی،
 ھەرچەندە توکیکت رەق و ئەستور دەبیت،
 ھەندە لق و پۆیت دەیانەوی ھەتاو لە نزیکەوہ ببین!
 ئایا ھەمیشە گەرە دەبیت، درەختی بەرز
 زیندووتر لە دارسەرۆو؟ تەنانت، بە وریاییەوہ
 ھەندئ وینەمان بۆ ئەلبوومە چلیسەکەت ھەلبێژارد،
 ئەری برایان ھەموو شت لە دوور را جوانە!
 سلاومان لەو پتانە کرد کە کەرەنایان پییە
 سلاومان لەو کۆمەلە عەرشە رووناک بەخشە بەختیارە کرد،
 سلاومان لەو کۆشکە نەخشینانە کرد کە سەر سورپینەرن،
 ئەفسووناوین، بۆ دەولەمەندە کانتان دەینە خەونیککی کاولکەر،
 ئەو جل و بەرگانە کە بۆ چاوان مەستین؛
 ئەو ژنانە ی نینۆک و دانیان رەنگین،
 ماریش دەستبازی لەگەڵ شاہەراندە دەکات.»

V

ئێ، ئەی دوایی؟

«ئەى عەقلى زارۆلان!
 بۆ ئەو ەى شتە ەەر گرینگە كە لە ياد نەكەين،
 بەبى گەران، لە ەممو شوينى بينيمان،
 لەسەر تا خواری پەيزەى قەدەر
 ئاھەنگى بيزارى گوناھى ئەبەديمان بينى:
 ژن، كۆيلەى دزىو، لووت بەرز و گەوج،
 دوڤدونگ، خۆپەرست، بى قىز لى ھاتنەو ەخۆى دەوى،
 پىاو، زۆردارى چلتىس، چاو باشقال، رەق و پىسكە،
 كۆيلەى كۆيلان و جۆگەلەى زىراب،
 جەللادى دلخۆش و شەھيدى ەنسكى دەدا!
 ئاھەنگىش خوين بەتام و بۆندار دەكا،
 ژەھرى دەسەلانىش زۆردار چاوسوور دەكا،
 مېللە تىش عاشقى قامچى وركەر،
 چەند ئاينىكىش كە لەھى مە دەچوون،
 ەلدەزنانە ئاسمان، بەرەو قەداسەت،
 ەەر چەشن يەكى نەگاتە خۆشىي
 لەسەر دۆشەكىكى پەر گىنگل بەدات،
 لەنىو بزمار، يالىش عەودالى شەھوت بىت!
 مرۆقاىەتى درىژ دادر، سەرمەستى بلىمەتى خۆبەتى،
 ەرەو كە جارەن ئىستاكەش دىوانەيە،
 لەناو قىژەى گىاندان، ھاواری دەگاتە بەزدان:
 «ئەى ھاوچەشەنم، ئەى مامۆستام، دەك بە لەعەت بىت!»
 گەوجەكانيان، بوپەر و دۆستى شەيتان،
 لەدەستى ئەو مېنگەلە ەلدىن كە قەدەر بەستىوتىتتىبەو ە
 دەرۆن خۆيان لەناو تلىاك دەدۆزەو ە!
 «بۆ ەممو گەردوون، ئا ئەمەيە زانىارى ئەبەدى.»

زانباربىبەكى تال لە كۆتايى سەفەر دەسگىرمان دەبىت!
 جىھانى ساو و بچووك، ئىمپۆ و دوتىنى و سبەينى و
 ەمەيشە، بەرەو رووى خۆمانمان دەكاتەو ە؛
 مېرگىكى سامناك لەنىو بىبابانىكى بىزارى!
 ئايا پىوستە سەفەر بكەين؟ يا مېنىنەو ە؟ ئەگەر
 دەتوانى مېنىنەو ە، مېنەو ە، پۆ گەر پىوست دەكات،
 يەكى ەلدى و ئەو پىتر لە ناوەندى رى دەچەقى، بۆ ئەو ەى
 دوژمنى و رىا و ناھەز ەلخەلەتتىن، ئەى كات!
 ئەفسوس لە ەمموان خىراتر غار دەدات،
 وەك جوولەكەى ەلانتو، وەكو ەواربىبەكان،
 فارگۆن و گەمى فرىايان ناكەوتىت،
 بۆ ئەو ەى لەم داو ەدزىو ەلنىن،
 ەندىك ەن، بەبى ئەو ەى لانك بەجى بەئىلن، دەبىكوژن.
 كاتى كە پىبەكانىش لەسەر پىشتمان دادەنى،
 بەھىواو ھاوار دەكەين: بەرەو پىشەو ە!
 ەرەو كە جارەن كە بەرەو چىن دەرۆبىشتىن،
 چاو بەرەو ئاسۆ و قزىش لەنىو با،
 سواری پاپۆز دەبىن و سەر زەربايى تارىك دەكەو ەين،
 دلشاد ەرەو كە رىبوارىكى لاو،
 گوپتان لەو دەنگانە دەبىت، ئەفسووناوى و سامناك،
 كە بە گۆرانى چرىنەو ە دەلنىن: «بەرەو ئىرە،
 ئەوانەى دەيانەو ى لوتسى بۆندار ەلنژن، لىرە
 مېو ەى پەدېدە دەروپىن دلتن پىي دەكرىتەو ە،
 وەرن خۆتان مەست كەن بەم عەسرە نەرم و نىانە
 كە ەرگىز كۆتايى نازانى چىبە!»
 بەشپو ە زمانە ئاشناكەى، مەزەندەى ئەو ەمان كرد

که رۆحی پیلادەکانمانە (٩١) لەوی، دەستمان بەرەو روو رادەکێشی،
«بەرەو ئەلیکتەر مەلە بکە بۆ ئەوەی دلت فینک داویت!»
ئەو بوو، که جارێ ئەژنۆیمان ماچ دەکرد.

VIII

ئای مەرگ پیرە دەریاوان، لەنگەر بەرزکەینەوه، کاتی هاتوو،
ئەم شارە بیزارمان دەکات، ئای مەرگ! با بکەوینە رۆ،
ئەگەر زەوی و ئاسمان مەرەکەب ئاسا رەشن
دلمان پیر تیشک و بریسکانەوهیە، خۆ دەزانی،
ژەهری خۆتمان تیا برژینە که ئارامبەخشە،
با ئەم گرە مێشکمان بسووتینی،
دەمانەوی رۆبجینە هەرە قوولایی خەرەند،
چ ئاسمان بیت، چ زەوی چ جیاوازه؟
بەرەو قوولایی کەند بۆ ئەوەی نوێ بدۆزینەوه.

کەسەسەکان (١٨٦٦)

I

خۆرئاوای رۆمانسی

چەندە جوانە هەتاو کاتێ فینک هەلدیت،
وەک تەقینەوه بەرەو رووی دەچین!
- چەندی بەختیارە ئەو کەسە بە عیشقەوه
سلاو لە ئاوابوونی دەکات که شکۆمەندترە لە خەون!
دیتەوه یادم!... هەموو شتیەک دەبینی، گۆل، کانی، شەقی دەریا
وەک تریهێ دڵ لەبەر چاوی دەبوورانهوه...
- درەنگە، با بەرەو ئاسۆ هەلدی، دەی، زوو با هەلدی،
هەر بەلایەن کەمەوه گزینگێکی لارەوه بوو ببینین!
بەلام بێن هوددە، دواي خوداوەندیەک دەکەوم که ئەویش هەلدیت
٩١- پیلاد Pylade: قارەمانیکی فۆسیدیا نییە، نامۆزا و هاوڕێی «ئۆریست» ه.

شەویکی ئەنگووستەچاوی شانەشینەکەمی دەقۆزیتەوه،
تاریک و شیدار، شووم و موچرک بەخش!
بۆنی گلکۆیەک لەناو شەووەزەنگ پەرت و بلاو دەبیتەوه،
لە قەرەغ زەلکاویک پیتیە سستەکانم
قەرۆلی چاوەروان نەکراو هیلکە شەیتانۆکەمی سارد دەشیلن.

ئەو شیعەرە قەدەغەکراوانەمی

کە لە گۆلی خراپە دەرھێنران

II

لێزبۆس*

دایکی گەمەمی لاتینی و شەهوەتی یۆنانی،
لێزبۆس، شوینی ماچ و مووچی ژاکاوه و بەختیار،
گەرم چەشنی هەتاو، فینک هەر وەک شووتی،
شەوان ئارایش دەکەن و رۆژانبیش پڕ لە شکۆمەندی؛
دایکی گەمەمی لاتینی، شەهوەتی یۆنانی،
لێزبۆس، لەو شوینەمی که ماچ و مووچ هەر چەشنی سۆلاف،
بەبێ ترس خۆ دەهاوێژنە خەرەندی هەزار بەهەزار،
غار دەدەن، نەتر دەدەن بە هەنسک و گارەگار،
گەردەلوولای و نەهینی، قوول بە ژاوه ژاوه؛
لێزبۆس، لەو شوینەمی که ماچ و مووچ هەر چەشنی سۆلاف!
لێزبۆس، ئەو شوینەمی که «فرینی» یەکان (٩٢) بەرەو رووی یەکتەر دەچن،

*- لێزبۆس Lesbos: دوورگە یەکێکی یۆنانییە لە دەریای ئیجە. ژنانیان بە پراتیکی پانیانۆکی ناسراون.

٩٢- Phryné: کورتیزانیکی یۆنانی سەدەمی چوارەمە. (کورتیزان بەو ئافرەتە دەوتریت که لەلایەن توێژیکی کۆمەڵایەتی بالاوه خزمەت دەکرت). شمشالژەنیکی بەناوبانگ بوو. هەرودها یاری پراکسیستیل بوو، وەکو مۆدیل بەکاری دەهینا بۆ ئەوەی پیکەری ئەفرۆدیت بکات.

ئەو شۆئىنەي كە ھەرگىز نالەي نىببە بى زايەلە،
 ھەندەي پافوسىش (۹۳) ئەستىرەكان گراوت دەبن،
 فېنوسىش ھەقىقەتەي بەغىلى بەسافۆ (۹۴) بېتەوہ!
 لېزىئوس، ئەو شۆئىنەي كە «فرىنەي» يەكان بەرەو پرووى يەكتر دەچن،
 لېزىئوس، زەمىنى شەوانى گەرم و گورە خاوەكان،
 كە شەھوہتېكى زىر لە ئاويئەكانيان رەنگ دەداتەوہ!
 كچانى چا و چال، عاشقى لەشى خۆبانن،
 دەستبازى لەگەل مېوہ پىنگە يىشتوہكانى بالغ بوونيان دەكەن،
 لېزىئوس، زەمىنى شەوانى گەرم و گورە خاوەكان،
 واز لە پىرە ئەفلاتون بەيتنە با تەويلى توند و تىژى گرز كات،
 بە راموسانى زياد داواي لېبوردى لى بکە،
 شازادەي دوو ئىمىراتور، خۆشەويست و زەمىنى شىرىن،
 لە نەرم و نىانى ھەرگىز ھىشك ناكات.
 واز لە پىرە ئەفلاتون بەيتنە با تەويلى توند و تىژى گرز كات.
 لە شەھىدى ئەبەدى لېبوردى خۆت داواكە،
 بى وچان دەروا تە پال دلى تەماحكار،
 كە زەردەخەنەي گزنگ ھاويژمان لى دوور دەكاتەوہ،
 لە قەراغ ئاسمانەكان بەكالى ھەستى پى دەكرىت،
 لە شەھىدى ئەبەدى لېبوردى خۆت داواكە!
 كى لە خوداوندان دەويئى، لېزىئوس، بېتە دادوہرت؟
 نىوچەوانى رەنگ كالت بەكاروبار مەحكوم كات،
 ئەگەر تەرازووہ زىرئەكانيان لافاوى ئەسرىنەكانيان نەكېشا
 كە بۆ زەريا جۆگەلەكانيان رانەكېشا؟

۹۳- پافوس Paphos: ناوى يەككە لە دوو شارە كۆنانەي كەنارى رۆژئاوا، لە دەوروبەرى سالى ۶۳ خرايە پال ئىمىراتورى تە رۆما.
 ۹۴- سافۆ Sapho: ژنە شاعىرىكى يونانىيە، ھاوچەرخى «ئەلسى» بوو، ھەردووك لە سالى ۵۹۳ نەفى سىسىليا دەكرىن. پاشان سافۆ دەگەرئەتەوہ مېتېلېن، كۆنفراسىك بۆ كېژۆلە نەجىبزادەكان ساز دەكات، ھەروەھا تىايا دەرز لە بارەي شىعەر و مۆسىقا و سەما دەوترىت.

كى لە خوداوندان دەويئى، لېزىئوس، بېتە دادوہرت؟
 با بۆ ئىمە ياساى داد و بېدادى بوئ؟
 كچە عازەبانى دلېلند، شەرەفى دوورگە،
 ئاينەكەتان وەكو ئاينى تر بەرزە،
 ئەفنىش بەدۆژ و بەھەشت گەمە دەكات!
 با بۆ ئىمە ياساى داد و بېدادى بوئ؟
 چونكە لېزىئوس لەنىو ھەمووان لەسەر ئەم خاكە منى ھەلېژارد،
 بۆ ئەوہى نھىتى ئەو كچە عازەبە نەوہ ھارائە بکەمە گۆرانى
 ھەر لە مندالېشەوہ لە سىياھى ئەفسووناوى
 پىكەنىنى بى پايان تىكەل بەگرىانىكى تارىك ديارى كراوم،
 چونكە لېزىئوس لەنىو ھەمووان منى لەسەر ئەم خاكە ھەلېژارد.
 ئا لەو كاتەوہ لەسەر لوتكەي «لىوكات» (۹۵) ئىشك دەگرم
 چا و تىژ و وريا ھەروەكو حەسحەس،
 بەشەو و بەرۆژ پاسەوانى بىرىك و تارتاران و فرىگات دەكەم (۹۶)،
 كە فۆرمىيان لە دوور را لەنىو لاژەوہردا دەلەرئەتەوہ؛
 ئا لەو كاتەوہ لەسەر لوتكەي «لىوكات» ئىشك دەگرم.
 بۆ ئەوہى بزائى زەريا مېھربان، ھىمەنە،
 لەنىو ئەو گاشەبەردانەي دەنگدانەوہى ھەنسكىكى پىيە،
 ئىوارەيەك بەرەو لېزىئوس لە گوناخ خۆش بوو،
 مەيتى سافۆ بەئىتەوہ، ئەوہى كە رۆبىشت
 بۆ ئەوہى بزائى زەريا مېھربان و ھىمەنە!
 لە سافۆي نېرەوہ، دۆست و شاعىر،
 لە فېنوس گەلې جوانتر بەھۆي رەنگ زەردە خەمۆكېبەكەيەوہ!

۹۵- لىوكات Leucate: ناوى گوندىكە دەكەيتە ناوچەي نارېون، لە باشوورى فەرەنسا.
 ۹۶- Brick, Tartane, Frigate: ناوى سى جۆرە پاپۆن، يەكەمىيان دوو ستوونى ھەن بۆ ھەلگرتى چارۆگەي چوارگۆشە، دووھىيان پاپۆرىكى بچووكە تايەتە بەدەرياي ناوہراست، ستوونىكى گەورەي ھەيە بۆ راوہماسى بەكار دېت، سىيەمىشيان پاپۆرىكە تايەت بە جەنگ.

- چاوانی لاژدهوردی بهزیون؛ بههوی چاوه رهشانهی
 که بازنه‌ی تاریکی خالدار ده‌کهن، که نازار هه‌نجن هه‌نجنی کردوون،
 له سافۆی نپه‌روه، دۆست و شاعیر!
 له فینۆس جوانتر قووت ده‌بیتته‌وه له جیهان
 گه‌نجینه‌ی هیمنی خۆی و
 تیشکی لاویتی زێرینی ده‌رژیتیتته
 سه‌ر پیره ئوقیانوسی کچی سیحراوی؛
 له فینۆس جوانتر قووت ده‌بیتته‌وه له جیهان!
 - له سافۆه که ئه‌و رۆژی کفر کرد گیانی ده‌رچوو،
 کاتێ، جوینی به‌که‌ش و داب و نه‌ریتی ئافراندراو دا،
 له‌شه جوانه‌که‌ی خۆی کرده له‌وه‌رگای بلندی
 توند و تیزبیه‌ک که فیز کافریتی مه‌حکوم ده‌کات.
 له‌وه‌ی که ئه‌و رۆژی کفر کرد گیانی ده‌رچوو.
 ئا له‌و رۆژه‌وه لیتزبۆس سکالا ده‌کات
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که گه‌ردوون به‌ختیاری پێ ده‌به‌خشی،
 هه‌موو شه‌وی به‌ هاواری گینگل سه‌رمه‌ست ده‌بیت،
 که به‌ره‌و ئاسمانه‌کان که‌ناره‌ چۆل و هۆله‌کان پالی پیتوه ده‌نیت!
 ئا له‌و رۆژه‌وه لیتزبۆس سکالا ده‌کات!

III

ژنه نه‌فره‌ت لیکراوه‌کان

دولفین و ئیپۆلیت

له‌ژێر رووناکی چرای کزا،
 له‌ ته‌نیشته‌ی بالیفه‌ زله‌کانی نوقمی بۆن و به‌رام،
 ئیپۆلیت خه‌ونی به‌نه‌وازشی تونده‌وه‌ ده‌بینی
 که په‌رده‌ له‌سه‌ر ساوتیلکه‌بیه‌ نه‌وجه‌وانه‌که‌ی لادات.
 چاوانی په‌شوکاوی به‌ر باهۆز، ده‌گه‌ران،
 له‌به‌ر ساوتیلکه‌بیه‌ی ئاسمان دوور بوو،

هه‌روه‌ک ئه‌و ریتوارهی ئاو
 له‌ ئاسۆ شینه‌کان ده‌داته‌وه، ئاودیوی سبه‌ینی بوون.
 له‌ چاوه‌ کزه‌کانییه‌وه فرمیتسکه‌ قورسه‌کان قه‌تیس،
 سیما شکست، حه‌په‌ساو، شه‌هوه‌تییکی خه‌مۆک،
 وه‌کو چه‌کی بی سوود، بازووه‌ داماره‌کانی فری دراوان،
 هه‌موو له‌ خزمه‌تا بوون، هه‌موو جوانییه‌ ناسکه‌که‌یان ئارایش ده‌کرد.
 له‌ژێر پیتیه‌کانی راکشا بوو، هیمن و دلخۆش،
 دولفین به‌ چاوه‌ پر جۆشه‌کان چاودیری ده‌کرد،
 چه‌شنی ئازده‌لیکی به‌ توانا ئاگاداری نیتجیره‌که‌ی بیت،
 پاش ئه‌وه‌ی که که‌له‌کانی لی گیر کردبوو.
 جوانی به‌هیز به‌رامبه‌ر به‌جوانی ژاکاو چۆکی دادا،
 به‌ شه‌هوه‌ته‌وه‌ بۆنی شه‌رابی سه‌رکه‌وتنی ده‌کرد،
 به‌ره‌و رووی ئه‌و راده‌کشا، بۆ ئه‌وه‌ی
 سوپاسییکی نه‌رم ده‌سکه‌نه‌ کات.
 له‌ناو چاوه‌ کزه‌کانی قوربانیه‌که‌ی له‌ گۆرانیه‌که‌ی بی ده‌نگ ده‌گه‌را
 که‌ سترانی له‌ززه‌ت بچری،
 ئه‌م سوپاسه‌ بی کۆتایی و به‌رزه
 هه‌روه‌ک هه‌ناسه‌یه‌کی قوول له‌ پیتلوه‌کانییه‌وه‌ ده‌رده‌هات.
 - «ئیپۆلیت، به‌ قوربان، به‌م شتانه‌ چ ده‌لیی؟
 ئیستا تی ده‌گه‌ی که پیتویست ناکات به‌ ئۆلۆکۆستی (۹۷)
 پیرۆزی گوله‌ باغه‌ هه‌وه‌لینه‌کانت
 بده‌یتته‌ ده‌م بایه‌کی سه‌رشیت تا بیانژاکیتنی؟
 ماچه‌کانم سووکن هه‌روه‌کو ئه‌و پیتشوو لانه‌ی
 که ئیواران ده‌ستبازی له‌گه‌ل ده‌ریاچه‌ گه‌وره‌ سازگاره‌کاندا ده‌کهن،
 ماچه‌کانی دۆسته‌که‌ تیش رچه‌ی خۆیان هه‌لده‌کۆلن،
 هه‌روه‌کو گالیسکه‌ و گاسنی هه‌لدر؛

۹۷- ئۆلۆکۆست Holocauste: قوربانیه‌کی نایینییه‌ لای جووله‌که‌کان؛ که قوربانیه‌که‌ به‌ته‌واوی له‌ناو ئاگرده‌یدا ده‌بیتته‌ سووتوو.

به سه رتا ههروه کو باری قورس
 سمی بی به زه بی ئه سپ و گۆلک ری ده که ن...
 ئیپۆلیت! خوشکه که م، ده ئاوریک بده روه،
 رۆحه که می و دلله که می، تو هه مو می و نیوه می،
 به و چاوه پر لاژه ورد و ستاران، توخوا ئاوریکم لی بده روه!
 تا غه مزه به کت ببینم، بۆن و بهرامه ی خودا و هند
 په رده له سه ر له زه ده هه ره تاریکه کان هه لده ده مه وه،
 له ناو خه ونیکی بی بندا ده تخه ویتیم!»
 به لām ئیپۆلیت له وده مه، به بهرز کردنه وه ی سه ره جوانه که ی:
 - «نه سفله م و نه تو به کار،
 نازار ده کیشم و پارام، دولفینه که م،
 هه ر چه شن ی پاش ژه مینکی سامناک و تاریک.
 هه ست ده که م سامناکیه کی قورس درژینه سه رم و
 به تالیونیکی تارمایی ره شی په رت و بلاو،
 ده یانه وی به ره و ریگا بزۆکه کان بمهاژوون،
 که له هه موو لایه ک ئاسۆیه کی خویناوی داده خریت.
 ئایا ده بی ئیمه کرده وه یه کی غه ربیمان کردیت؟
 هه ژان و سامناکییم بۆ راقه که، گه ر ده توانی:
 کاتئ پیتم ده لیتیت: «فریشته که م!»
 له ترسا له شم پر موو چرک ده بیت،
 سه ره رای ئه مه ش هه ست ده که م
 ده مم به ره و رووی تو ده چیت.
 ئا به م جو ره تیم مه روانه رۆحه که م!
 تو م که بۆ هه تا هه تا خو ش بو، ئه ی خوشکی هه لپژارده م،
 سه ره رای ئه مه ش تو ده بیسته بۆ سه یه کی هه لئراو و
 سه ره تای گو مری بوونم!»
 دولفین به بادانی یاله تراژیدیا په که ی
 وه ک ئه وه ی له سه ر سی کوچکه په ک بشله ژئ،
 چاوه قه در ی، به ده نگیکی زۆرداران هه وه لām:

- «که واته کی ده ویری بهرام به ره خو شه و بیستی با سی دۆزه خ کات؟
 به له عننه ت بی ئه وه ی خه ونی بی سوود ده بی نی
 په که م که س بوو که ویستی به گه لحو بی خو ی،
 خو ی به کیشه یه کی بی چاره سه ر و زپه وه خه ربیک کات،
 ده ستپاکی تیکه ل شته کانی عیشقیش بکات!
 ئه وه ی ویستی سی به ره له گه ل گه رمایی،
 شه و له گه ل رۆژا، له ناو ها وئا وازی به کی
 ئه فسووناوی یه کخات،
 هه رگیز به هه تا ویتی سوور که ئه قینی ناوه
 جه سته ئیفلیج بووه که ی بی گه رم ناکاته وه!
 برۆ گه ر ده ته ویت، له ده زگی رانیکی گه مره بگه ری!
 برۆ به هه لپه، دلئیکی پاکیزه له ژیر ئه و ماچه دلره قانه راخه،
 پر له په شیمانی و سامناکی و تاریکی
 مه مکو له برینداره کانتیم بۆ ده هینی...
 ته نها ده توانین له م دونیا په دا به مامۆستایه ک رازی بین!»
 به لām زارۆله، نازاریکی مه زنی لی بلاو ده بووه وه،
 له پرتیکدا هاواریکی لی بهرز بوو: «- هه ست ده که م
 خه رهن دیکی ده م والا له ناو بووندا گه وره ده بیت،
 ئه م خه رهن ده ش دلله!
 ده سووتیت وه ک ئاگریژین، قوول هه روه ک به تالیبی!
 هیچ شتیک ئه م دیوه ده م به ناله یه تیر ناکات
 هه روه ها تینویتی «ئوینمینید» یش ناشکینئ
 به لی، مه شخه ل له ده ست تا کو خوین ده بسوو تینئ.
 با ئه م په رده دادراوانه له جیهان جودامان بکاته وه،
 با داهیزرانیش حه وانه وه به ینئ!
 ده مه وی له ناو که ندره قووله کانتدا خو م له ناو ده م
 له سه ر مه مکو له کانی شیدا فینکی گو ر بدۆزه مه وه!»
 - وه رنه خواری، وه رنه خواری، قوربانیه غه مگینه کان،
 له رچه ی دۆزه خیبه وه وه رنه خواری!

خۆ نوقم که نه هه ره قوولایی خه پهند،
 هه موو تاوانی که له ئاسمانه وه هاتیب بهر قامچی با ده که وی،
 تیکه ل و پیکه ل له گه ل گرمه گرمی هه وه تریشقه ناویتیتهن.
 سیبه ره سه رشیتته کان، تا دووا تنۆکی له ززه تان برۆن؛
 هه رگیز ناتوانن تینویتیبه هاره که تان بشکینن،
 سزا کانتان له نیو له ززه تاندا له دایک ده بووژیته وه.
 هه رگیز گزینگیکی فینک خانه کانتان رووناک ناکاته وه؛
 له درزی دیواره کانیش عیلله تی ئیسفادار دیتته ژووری
 هه ره کو لۆکسیش داده گیرسی،
 وه ک بۆنی دزیوش رۆ ده چیتته جهسته تانه وه.
 ئوخژنه تاله زره کانتان
 تینویتیتهن ده شکینتی و پیستان ریک ده کات،
 بای سه رشیتی شه هوه تانیش
 وه کو به یداغتیکی کۆن له له شتان ده دات.
 دوور له میلله تانی زیندوو، ویل و نه فرهت لیکراو،
 هه ره کو گورگ به بیابانه کانا غار دن؛
 چاره نووسی خۆتان ده ستیشان کن، رۆحه گومراکان،
 هه لیبین له و ئه به دیبه ته ی که له گه ل خۆتانا
 هه لتان گرتوه!

IV

لیتی*

ئه ی رۆحی دلره ق و که رم، وه ره سه ر دلتم،
 پلنگی خۆشه ویست و دتوی سه رسه خت؛
 ده مه وی بۆ ما وه به کی زۆر، قامکه له رزیبه کانم
 نوقم که مه نیو باله چر و قورسه کانت؛
 سه ره پر ئازاره که م نغرو که مه نیو ئه ته گه که ت

*- لیتی Léthé: ناوی خوداوه ندیکی یونانییه، له چه رخی کلاسیکدا له جیاتنی مه فهومی
 «فه رامۆش کردن» به کار ده هینرا. هه ره ها ناوی رووباریکه له دۆزه خ.

که بۆنی خۆتی هه لگرتوه،
 هه ر چه شنی گولتیکی ژاکا ویش
 هه لمژم بۆنی خۆشه ویستی له ناوچوو.
 ده مه وی بنووم! بنووم له جیاتنی ئه وه ی بژیم!
 نووستنیکی نه رم هه ر چه شنی مه رگ،
 به بی په شیمان بوونه وه ش ماچه کانم
 له سه ر جهسته لووسه که ت هه لخم که هه ر له مس ده چی.
 بۆ ئه وه ی هه نسکه کانم هیور که مه وه
 هیه چ شتیکی له قوولایی دۆشه که که ت ناکات،
 فه رامۆشی به تواناش له سه ر زارت نیشته جیبیه،
 لیتیش له ماچه کانتته وه داده چۆری.
 چاره نووسی من، له ئیمرو به دووه له ززه ته،
 گوئی رایه لم هه ره وه کو ئه وه ی که خوا ده ستیشانی کردیته؛
 شه هیدتیکی مل که چ، بی گونا هیتیکی مه حکووم کراو،
 که جۆش و خرۆش ئازاری ده هینیتته هۆش،
 بۆ ئه وه ی کینه م بخنکینم،
 نیپانتیز (۹۸) و سیگۆ (۹۹) یه کی باش ده مژم،
 تا قوولایی ئه م گه رووه خه نجیلانه تیژه،
 هه رگیز چه پسی دل نه بووه.

V

بۆ ئه وه ژنه ی که زۆر دلخۆشه

سه ر و بزوتن و سیما ت
 هه ره کو دیمه نیکی جوان جوان؛
 پیکه نین له سه ر روخسارت گه مه ده کات،

۹۸- نیپانتیز Népenthes: جۆره شروبیکه، یونانییه کان به کاریان ده هینا بۆ له ناو بردنی غه م.
 ۹۹- سیگۆ Ciguë: ناوی کۆمه له رووه کی ژه هراوییه، له م رووه کانه جۆره شله یه ک
 ده رده هینریت که کوژره. گوایه، کاتی خۆی، سوکرات گیراوه ی ئه م شله یه ی خواردۆته وه. به
 عاره بی «شوکران» ی پی ده وتیته.

هەر چه شنی بایه کی فیتکی ئاسمانیکی پروون.
 که نزیک ریتواری غه مگین ده بیته وه
 به تهن دروستیت
 که له شان و بازووته وه
 وهک رۆشنایی دهرده پهری ده گه شیتته وه.
 ئه و په نگه سه رنج پراکتشانه ی
 که ئارایشی سه ر و قژنت پی کردو وه،
 وینه ی سه مابه کی گولدار
 فری ده داته رۆحی شاعیرانه وه.
 ئه م کراسه شیتانه هیمای
 رۆحی په نگاو په نگتن،
 ئه ی شیتۆکه که شیتیم بۆت،
 ههنده ی ئه وه ی قینم لیتته خۆشتم ده وی!
 ههنده ی جار له باخچه یه کی جوان
 که سستی خۆم دابووه دوا ی خۆم،
 هەر چه شنی گالته جار بیهک هه ستم کرد،
 هه تاو سینه م داده درئ؛
 به هار و سه وزایش
 که گه لی جار دلیمان شکاندووم،
 له جیاتی سروشتی
 دهم پیس سزای گولیکم دا.
 ئه وها دهمه وی شه ویکیان،
 کاتی زهنگی شه هوهت لی ددها،
 وهک ترسنۆک، بی دهنگ، بی خشیه
 به ره و گه نجینه ی که سایه تی تو بچم،
 بو ئه وه ی له شه دلخۆشه کهت سزا دهم،
 بو ئه وه ی مه مکۆله بی گونا هه کانت ئازار دهم،
 له هه ناوی چه په ساویشته دا

برینیکی فراوان و چالی هه لکه نم،
 نه رم و نیانبیه کی ورکه ریش!
 له نیتو لیتوه نو بیه کانتته وه،
 چه ند رۆشن و چه ند جوانن،
 خوشکه که م، زه هری خۆمت تیا برژینم!

VI

خشل

ههره تازیز پرووت و قووت بوو، دلئیشی دهناسیم
 بۆیه تهنه خشله به ورشه کانی له خۆی دابوو،
 بریقه باقه به ها کانی سیمایه کی سه رفرازیان دابوو
 که تهنه کۆیله مۆریتانییه کان له رۆژه به ختیاره کان
 به خۆیان وه هه لیاننده واسی.
 کاتیکیش سه مای ده کرد، خرینگه یه کی زیندوو و گالته جارانه ی دهرده کرد
 جیهانیکی تیشک هاویژه ی میتال و به ردی نایاب بوو
 پر له نه شه و وه جدی ده کردم، تا تخووبی شیت بوونیش ئه و شتانه م
 خۆش ده وی که دهنگ و پروونکی تیا تیکه ل دهن.
 به شیتوه یه ک پالکه وتبوو تا خۆشمان بوئ،
 له سه رووی قه نه فه که شه وه، به سانایی، پیده که نی
 به عیشقه گرینه که م و به عیشقه ناسکه که م هه ره وک دهریا،
 دهریا یه ک به ره و ئه و وهک به ره و قه د شاخ شه پۆلی ددها.
 وهکو پلنگیکی ده سته مۆ، چاوانی ئاراسته ی من کردبوو،
 به سیمایه کی مژاوی و خه والوو خۆی نیشان ددها،
 ساوتیلکه بی ئاویته ی شه هوهت
 ئه فسوونیکی نویی ددهایه میتامۆرفۆزه کانی؛
 پان و بازووی، سمت و قه برغه ی،
 لووس هه ره وکو رۆن، شه پۆلدار هه ر چه شنی بالنده ی دهریا،
 به پیش چاوی رونبین و هیمنما تیده په رین؛

سك و مەمكۆلەكانى، ئەم ھېشوانەى رەزى من،
نەرم و نىبانتەر لە فرېشتەى خراپە، بەرەو رووم دەھات،
بۆ ئەوەى ھەوانەووم بىشلەقېنن كە رۆھمى تېدا بوو،
بۆ ئەوەى بە گاشەبەردى بلوورېن ئەزى تى بدات،
كە ھېتمن و تەنھا، بۆ خۆى رۆنىشتېوو.

ھەستەم دەکرد لە وینەبەكى نویدا
قۆلەكانى ئەنتىبۆپ دەبېنم ناوتتەى ھەيكەلى كۆسەبەك دەبوون،
بەخۆ بادانىش سمتى دەردەپەرانند.

لەسەر پېستە كال و رەشتالەكەى ئارايش پەنگېن بوو!
- چراش پرتەپرت ملکہجى كوژانەو بوو،
تاقتە چرا بوو تەنھا ژوررېكى رۆشن دەکردهو،
ھەر كاتى بە پرتە ھەناسەبەكى كلپەدارى ھەلدەكېشا،
پېستە رەنگ عەمبەرەكەى خلتانى خوتن دەبوو!

VII

مېتامورفوزەكانى (۱۰۰) خوينمژ

سەرەراى ئەوەى ژنەكە، دەم شاتووەكە،
وھكو ماریكى سەر ژبەلمۆ دەچەمبېبەو،
مەمكۆلەكانى لەسەر ئاسنى بويسكەكە (۱۰۱) دەھنجېنن،
بۆنى مېسكى لېتو دەھات و ئەم وشانەى دەوت:
- «لېتوم تەرە من، زانبارى ئەوەشم ھەبە كە
لەنېتو قوولايى دۆشەكدا و بېژدانى كۆن ون كەم.
ھەموو ئەسرىبېك لەسەر مەمكۆلە سەرفرازەكانم
ھېشك دەكەمەو، پېرەمېردان وھك زارۆكانېش دەھېنمە پېكەنن.
ئەوەى رووت و قووت و بې چارشېتو بېبېنن،

جېن گۆرگېن بە مانگ و ھەتاو، ئاسمان و ستارەكان دەكەم
ئەى زاناي تازېم، لە شەھوەتدا ھەندە مەعلانم،
كاتېك پېاوئى لەنېتو بازووھ سامناكەكانم دەخنكېنم،
يانېش شان و بالم بۆ گاز بەجې دەھېلتم،
شەرمەن و بەرەلا، ناسك و بەھېز

كە لەبەر ھەلچوون دەبوورېنەوھ لەسەر ئەم دۆشەكانە،
فرېشتە بې تواناكان ھەمېشە بۆم لەسەر چۆكن!»
كاتېك مۆخى ناو ئېسقانەكانى ھەموو ھەللۆشى،
كە بە داھېزراوېش بەرەو ئەو رووم وەرچەرخاند،
بۆ ئەوەى ماچېكى ئاگرېنى بدەمى،

بەكېكى ترم بېنى لەش لېنجن و پر لە ئەسپې!
لەناو موچرېكى سارد و سر، ھەردوو چاوەكانم چوقاند،
كاتېكېش لەبەر رۆشناى زېندوودا كرديانمەو،
لەم لا و ئەو لام، لەجىاتى بالا زرافېكى بەتوانا،
كە دەتوت خوتنى وەرگرتووه،
ئېسك و پلووسك تېكەل و پېكەل ھەلدەلەرزېن،
دەتوت خرەخرەى باناسە (۱۰۲)،

يا ھى ئەو ھېمايانەبە كە لەسەر سووچى سى گۆشەبەكى
ئاسنېن، كە باى شەوانى زستان دەبھېنن و دەبېا.

گالانترى

VIII

فوارە

چاوە جوانەكانت داھېزراون، عاشقى داماو!
بۆ ماوہبەكى زۆرېش نەكراونەتەو،

۱۰۲ - باناس Girouette: پارچەبەكى تايبەتە، لە تەختە يا لە كانزا دروست دەكرېت و لە شوپنى بلند دادەنرېت بۆ ئەوەى رەوتى باى پې باناسنەو.

۱۰۰ - مېتامورفوز Métamorphose: كە بوونەوهرېك يا شتېك تواناى گۆرېنى سروشت يا بنەماى ھەبې.

۱۰۱ - بويسك Busc: بەو مشارە دەوترېت كە لمۆزى نەھەنگى پېن كۆتايى دېت.

له شیتوه خه و آووه که یدا
 که له ززهت حه په ساندویتی.
 له حه وشه که فواره چرپه چرپ ده کات،
 به شه و به پژ به بی و چان،
 هیدی هیدی عیشوه به پتوه ده بات
 که ئەم ئیواره به نوقمی کردمە ئیو خوشه ویستی.
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول،
 له و شوینهی که فویی (۱۰۳) بووژایه وه
 پاراو،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری.
 ئەوها رۆحه که ت گر ده نیته وه
 رۆشنایی شه هوهت ده سوو تیینی
 به ره و ئاسمانه فراوانه ئەفسوونا و بیبه کان
 به جورتهت، خیرا، دهرده په ری.
 پاشان سه رکز، لار ده بیته وه،
 گورزه غه مگینیبه کی ژاکا و،
 نادیار لار ده بیته وه
 به ره و قوولایی دلم داده به زی.
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول
 له و شوینهی که فویی بووژایه وه
 پاراو،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری.
 ئەهی تو که شه و ههنده جوانت ده کات،

۱۰۳ - فویی Phoebé: نازناوی ئەپولونه، به خوداوهندی پروناکی دهناسریت.

چهنده خوشه که به ره و مه مکتوله کان شوژ ده به وه،
 گوئی له سکالا ئە به دیبه که ی راده گرم،
 که له ناو حه وزه کان هه نسک ده بات!
 مانگ و ناوی دهنگدار و شهوی پیروژ
 دره خته کانی ده و رویه ری بیته ورشه،
 خه مۆکیبه بی گه رده که تان
 ناویتهی خوشه ویستمه.
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول
 له و شوینهی که فویی بووژایه وه
 پاراو،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری.

IX

چاوانی بیرت

ده توانی قیتز له چاوه هه ره به ناوبانگه کان بکه یته وه،
 چاوه جوانه کانی منداله کم، ئەو چاوانه ی که نازانم چ شتیکی چاک،
 ناسک هه ره وهکو شه و تیا یا هه لدیت و ئاوا ده بیته!
 چاوی جوان، تاریکیبه سیحراویبه کانتیم تیا برژینه!
 چاوه گه وره کانی منداله کم، نهیینهی خوشه ویسته کان،
 ئیوه زۆر به و ئەشکه و ته سیحراویانه ده چن،
 که له پشت کۆمه لئ سیبه ری خه و توو،
 به سستی پاسه وانی گه نجینه یه ک ده کهن که له یاد چووا!
 منداله کم چاویکی تاریکی هه یه، قوول و فراوان،
 هه ره وهکو تو، ئەهی شهوی بی سنوور، رۆشن هه ره وهکو تو!
 گریانی خه یالاتی عیشقه ئاویتهی باوهر ده بیته،
 پاکیزهیی یا شه هوه تاوی، له و سووچه پرته پرت ده کات

X

سرود

بۆ هه ره ئازيز، بۆ هه ره جوان
 كه دلى پر له رۆشنایى كردم،
 بۆ فرېشته بۆ بتى نهر،
 سلاو له ئه به ديبهت!
 وهكو هه وای تېكه له به نهك
 به ناو ژيانما بلاو ده بېته وه،
 به ناو پرۆحى هه ميشه تينو بشم
 تامى ئه به ديبهت ده پرژيئى.
 كيسه به كى هه ميشه تازه
 كه ئه مۆسفىرى ئازيزىكى چكۆلانه بۆندار دهكات،
 ئه نسه سوارىكى له يادچوو
 به نهيتى له شهوا دوو كه له دهكات،
 چۆن ئهى خوشه ويستى پاكيزه
 به هه قيقهت دهرت برم؟
 ده نكه ميسكى ناديار
 له قوولايى ئه به ديبهتدا نووستوه!
 بۆ هه ره جوان و بۆ هه ره باش
 كه خوشى و ته ندروستى دروست كردم،
 بۆ فرېشته و بۆ بتى نهر،
 سلاو له ئه به ديبهت!

XI

پهيمانى روخسارىك

ئهى جوانى رهنگ په ريو، برژانگ دابه زيوو
 ههست ده كه ين له ويوه تاريكايى داده چۆرى،
 هه رچه نده گه لى ره شن چاوانت

ئيلهام به خشى خه بالاتمن

كه غه مگين نين هه رگيز.

چاوانت ته بان و پيراي قۆره ره شه كهت،

له گه له ياله نهرمه كهت،

چاوه خه والوه كانت پييم ده لئين: «ئه گه ره ده ته وى،

عاشقى خودا وه ندى شيعر بيت،

دواى ئه و هيوايه بكه وبت كه پرواندمان،

دواى ئه و چيزانهى بكه وين كه پيشبينييت كرد،

ده توانى تيبينى ئه وه بكه يت،

هه ره له ناو كه وه تاكو سمت راستين؛

له كو تايى هه ردوو مه مكه قورس و جوانه كه

دوو مه داليباى برۆنزى ده بينى

له ژيئر سكه ريكه كه تيش، نهرمه هه روهك مه خمه له

سووتاو هه روهكو پيئستى بۆنز (١٠٤)

تۆپه له موويهك كه له هه ققه تدا

خوشكى ئه و قۆره زۆره ته

نهرم و لوول، ئه ستوورى به له تۆ دهكات

شه وى بى ئه ستيره، شه وى تاريك!»

XII

ديو

I

ئازيزه كه م، بى گومان تۆ ئه وه نيت كه

قوبۆ (١٠٥) ناوى ده نيت تاندرۆن (١٠٦).

گه مه و ئه قين و دلدارى،

١٠٤ - بۆنز Bonze: به و پياوه ئاينيه ده لئين كه سه ره به ئاينى بوديه.

١٠٥ - قوبۆ Veillot: رۆژنامه نووستى كاسۆليكى فه ره نسييه ١٨١٣-١٨٨٣، پاشان

ده بيه ته سه رنوسه رى رۆژنامهى Univers.

١٠٦ - تاندرۆن Tendron: به و كيتۆله به ده و تر يت كه كاتى «خوشه ويستى» هاتى.

تباته ده کولیت ئە ی مه نجه لئى كۆن!
 پاراو نیت ئیتر ئازیزه كهم،
 پیره «ئەنفانت» كهم، سهره راي ئه وهى
 كاروانه سهر شیتته كان
 چلچراى شته زۆر سواوه كانيان پى به خشیت،
 به لام هیشتا ئیغراكه رن.
 ههست ناكه ی سه وزایی چل ساله بییت،
 په تیب بن؛
 میتوه ی پایزه م زیاتر به دلّه،
 له گوله هیچ و پووچه كانی به هارا!
 نه خیر، تو هه رگیز ره تیب نیت!
 ئیسك و پلووسك ئه فسوونیان هه یه
 میهره بانى تایبه تیش،
 بیهری نامۆ ده بینم
 له چالایی هه ردو و نهك داره كهت،
 ئیسك و پلووسك ئه فسوونیان هه یه!
 كالهك و كوله كه توور هه لده سهر
 عاشقه پیکه ناویبه كان!
 شانى تو م زیاتر به دلّه
 له هی سوله یمان پاشا،
 له و خه لکه قه شمه ره شكایهت ده كهم!
 قژت هه رو هكو ته پله یه كى شینه،
 بو ته و تلی جه نگا و هرت سبیه ر ده كات،
 بیه ناکا ته وه كه میكیش سوور هه لده گه رتی،
 پاشانیش له پشته وه هه ر چه شنى یاله كان
 ته پله یه كى شین بو ی در ده چیت.
 چاوانت كه به قور ده كهن
 هه نده ی گه رچكیک تیشك ده ها ویتن،

ده گه شینه وه له بهر ماکیازی روومه تت
 تیشكیکى دۆزه خین ده ها ویتن!
 چاوانت ره شن هه رو هكو قور
 لیوه تاله كانت هه شه رین، به کینه ن،
 ئیغرامان ده كهن؛
 ئەم لیوه، عه ده نیکه
 كه رامان ده کیشی و تووشی راجه له كانمان ده كات.
 چ هه شه ریه كه! چ کینه یه كه!
 رانه ماسولکه دار و هیشکه كهت
 ده توانن به به رزایی چیاى ئاگر پیتندا هه لزنین،
 سهره راي به فر و كه ساسیی
 به جۆشى سه مایه كى سهر شیتانه ده كات.
 رانت ماسولکه دار و هیشکن!
 پیسته كهت سووتینه ر و ناسک نین،
 هه ر به هی پیره هه سحه سه كان ده كات،
 عاره ق کردن نازانن چیه
 به قه د ئه وه ی چاوانت فرمیسك ده ریتن.
 (سهره راي ئه مه ش نه رم و نیانی خۆی هه یه!)

II

گه لحو، تو ریک و راست به ره و رووی شه یتان ده چیت!
 به دلخوشییه وه له گه ل تو دیم
 نه گه ر ئەم خیرایییه سامناکه
 تووشی هه ندی هه لچوونم نه كات.
 برۆ ده ی، به ته نها، به ره و رووی شه یتان!
 قه برغه و سینه و قوژتی پشته وه ی ئه ژنوم
 وه كو پیتوست نایه لن، بو ئەم ئاغایه
 ته شریف بفرموم.

قه برغه و قورتی ئەژنۆ پیتیم دەلین:
 «ئەفسوس، له هه ققه تدا ئەمه جیبی داخه!»
 خۆ به راستی نازار دهکیشم،
 ناتوانم بچمه شه مه کان، (۱۰۷)
 بو ئەوهی بزائم چۆن گوگرد ده ته قی و
 چۆنیش حاله تی ئەو راده مووسی!
 خۆ له هه ققه تدا نازار دهکیشم!
 نازاریکی گه لی سه ختم هه یه
 چونکه ناتوانم بچمه مه شخه ل بۆت،
 ئەهی مه شخه لی جه حه ندهم،
 مه ره خه سیت لی وه رده گرم! داده رم،
 نازیزم، ده بی چه ندی نازار بکیشم،
 چونکه له میژایه خوشتم دهوی،
 به راستی، له سه ره حه قم!
 خه راپه ت بوئی له قه یماغ بگه پتی،
 که ته نه ا ده عبا یه کی سه رفرازت خوش بوئی،
 به لی، به راستی! بیره دیو، خوشتم دهوی!

ئێپیگراف*

XIV

ئەوهی که وینه کهیت پیشکه ش ده که یین،
 هونه رمه ندیکی وردکاره،
 فیتمان دهکات به خۆ پێبکه نین،
 خوتنه ر! ئا ئەمه یان هه کیمه .

۱۰۷- شه مه کان Sabbats: مه به ست له رۆژی شه مه ی پیرۆزه لای جووله که کان.

*- ئێپیگراف Epigraphe: سی تاسیۆنیکی (استشهاد) کورته، له سه رووی به شیکتی کتیبی،
 یا ناو نیشانی شیعی داده نریت.

قۆشه که ره و گالته جار ه
 به لام به و وزه به ی
 که وینه خراپه و پاشماوه دهکیشی،
 ئەوه ده سه لمینی که دلپاکه .
 پێکه نینه که ی رووگرژی
 میلمۆت (۱۰۸) و میفیسستۆ (۱۰۹) نییه
 له ژیر مه شخه لی ئەلکیتۆ
 که بیانسووتینی و بمانته زینتی.
 به داخه وه! پێکه نینی دلخۆشیان،
 ته نه ا باریکی قورسه ؛
 ئەوهی ئەو تیشک هاو پێژه، هه ره ک هیمای چاکه
 ئاشکرا و فراوان

XV

لۆلای فالانس

Lola de Valance

له نیتو ئەو حه مکه جوانیبه ی که له هه موو شوینی ده شی بیینری،
 هاو پتیان، باش تیده گم، که ئاره زوو ئەم لاو ئەو لا دهکات،
 به لام ده بیینریت له ناخ لۆلای فالانس، سیحری چاوه پروان
 نه کراوی میروویه کی په مه یی و سیا ده دره وشیتته وه .

۱۰۸- میلمۆت Melmoth: ناوی شه خسیبه تیک و ناو نیشانی رۆمانیکه که شارل ماتۆران
 Charles Maturin نووسیوتی، سیمای «فاوست» و «دۆن ژوان» ی هه به . رۆحی خۆی له پیناوی
 ئەوهی در پێژه به ژبانی بدات، ده فرۆشی.

۱۰۹- میفیسستۆ Méphisto: ناوی شه خسیبه تیکه له ئەفسانه ی «فاوست» دا ده رده که ویت، بۆ
 یه که م جار له «کتیبی میللی، له ۱۵۸۷» دا ده رده که ویت، پاشان له درامایه کی Martove
 له سالی ۱۵۸۸. ئینجا له «فاوست» هه کی «گۆت» .

دەربارەى لە تاس، کاتى لە زیندان بوو

ئيوژين دو لاکروا

Eugène Delacroix

شاعیر لە زیندان پەریپوت و نەخۆش

لەژبەر پیتیە گرژەکانی دەستتوسى لوول دەدات،

بە چاو دەپیتۆ

کە تیرۆر پەیتەى گیتێکەر دادەگیرسیتى

رۆحى ئەوى تیا نغزۆیە.

بە پیتکەنینی مەستکەر زیندان پر دەبیت

بى هوودەبى و نامۆ بانگی هزرى دەکات؛

گومان ئابلوقەى دەدات، ترسیتى پیتکەناوى،

دزىو و فرە شىووش بە دەورى دەخولیتەوه.

ئەم بلیمەتە لەم زنجە نەفرەت لیتکراوه حەپسە،

ئەم گرژبیانە، ئەم قیژە و هاوار و ئەم تارما بیبیانە،

وەک تۆپەلە میتش هەنگوین بە دەورى گوتى،

منگە منگ دەکەن و دەخولیتەوه.

کە سامناکی لە خانوچکەى ئەو خەوبینە دیتە ئاگا،

ئا ئەمەیه هیتماکەت، رۆحى خاوەن خەونى تاریک،

کە واقع لە نیتو چوار دیواردا دەیخنکیتى!

شاعرە جوړا و جوړەکان

دەنگ

لانکەکەم پشتى بە کتیبخانەکەدا دابوو،

بابلی تاریک، کە رۆمان و زانست و فابیلیۆ،

سووتووی لاتینی و غوباری یۆنان، هەموو شتى تیتکەل دەبوو.

بڵند بووم هەر چەشنى کتیبى.

دوو دەنگ قسەیان لەگەل دەکردم. بەکتیکیان هەلخەلەتینەر و بەهیتز، دەپوت:

«زەوى کیتیکى ئیجگار شیرینە؛ دەتوانم (ئەو کاتەى کە لەزەت بى سنوور

دەبیت!)»

ئیشتیهایەکی فراوانت بدەمى.»

ئەوى دیش: «وەرە، وەرە لەناو خەونا سەفەر کە،

بو ئەو دیوی شیاو، بو ئەو دیوی ناسراو!»

ئەمەیان هەر وەکو باى شەختە گفەى دەهات،

تارما بیبیک بوو بە نووزە نووز، نە دەزانرا لە کوتیبەوه دیت،

دەستبازى لەگەل گوتى دەکرد و ترسیشى دەناپەوه،

وەلامتم داپەوه: «بەلئى دەنگى شیرین!» ئەفسووس!

ئا لەو دەمە، ناوى برین و ناوى قەدەرم نووسرا.

لە پشت دیکۆرەکان و وجودى فراوا، لە هەرە سیاترین خەرەند،

جیهانە نامۆکان بە جوانى لە بەکتر جودا دەکەمەوه،

لە روونیبى عیشووى قوربانیم، مارم داوئەتە دواى خۆم،

کە قۆندەرەکانم دەگەزن.

ئا لەو کاتەوه، هەر وەکو پیغەمبەران،

گەلئى حەزم لە سارا و لە دەریایە؛

لە پرسەدا پیتدەکەنم و لە جەژنان دەگریم،

تامیکى هەرە شیرینیش لە هەرە تالترین شەراب دەدۆزمەوه؛

زۆرجاریش کردەکان بە درۆ دەزانم،

رووم لە ئاسمان و دەکەومە قۆرتانەوه.

بەلام دەنگەکە هیتورم دەکاتەوه و دەلئى:

«خەونە کانت بپاریزە، هى حەکیمان شەنگتر نین لە هى شیتانان!»

چاوه پروان نه کراو

ټارپاگون (۱۱۰) به ديار باوكيبه وه يوو كه گياني ددها،
 خه و بين، به رامبه به ليوه هيشك هه لگه راوه كاني،
 به خوئی دوت: «وايزانم، له هه وره بانه كه
 ته خته دارتيكي باشمان هه به!»
 سيليمين (۱۱۱) ده گميتي و ده لیت: «دلّم پاكه و
 سروشتيانهش خودا گه لي جواني دروست كردم.»
 - دلّه كهی! دلّه رهق بووه كهی، وهك گوشتی برژاو دووكه ل دهكات و
 فری دهرتته گری ته به دييه ته وه!
 رۆژنامه نووسيتكي تم و مژاوی وا ههست دهكات مه شخه له،
 به هه ژارتيك ده لیت كه نوقمی کرده نيو شه وه زهنگ:
 «ته ری تو له كوی ده بيبي، تم خالقي جوانييه،
 تم ريدريستور (۱۱۲) ه ته وهی كه ستايشی بو ده كهی؟»
 له هه موان چاكتر، به كی لهو حه شه ريانه دناسم كه
 به شه و رۆژ باويشك ددهات، دنالینتی و ده گری،
 بی توانا و بهد، تمه دوویات دهكات وه: «به لي،
 ده مه وی هه ر تيسته بمه پياو چاكي!»
 سه عاتيش لای خو به وه به دهنگيتكي نزم ده بگو:
 «تم نه فرت لیکراوه پينگه يشتووه! به خو پرايی
 جهسته ی بۆگه ن ده هينمه وه ناگا.

۱۱۰ - ټارپاگون Harpagon: كار دكته رتيكي سه ره كيبه له شانؤنامه ی «بيسكه ی ته پيري» ی
 مؤليته ر.

۱۱۱ - سيليمين Céliméne: كار دكته رتيكه له شانؤنامه ی «ميزانترۆپ - Misanthrope» ی
 مؤليته ر. ميزانترۆپ له دوو وشه پيكتهاتوه: Misien و اته رقي، Anthrôpos و اته مرۆف. له
 بنه رده تدا وشه يه كي يونانييه، به واتای ته كه سه ی رقي له رچه كه ی مرۆف ده بيتته وه.

۱۱۲ - Redresseur: بهو سوارچاكه دوترا كه هه رتمه و هه ريم ده گه را بو ته وهی خراپه و دزيوی
 نه هيلتی.

مرۆف كویر و كه ره، لاواز ديوار ناسا

مووروانه بيكرۆژئی!»

پاشان يه كي ده رها، هه موو حاشايان لي كردبوو،

گالته ی پی ده كردن، شانازی به خو به وه ده كرد و ده بوت:

«له سيواره كه مدا (۱۱۳)، هه ست ده كه م گه لي

نويزتان بو ميتس (۱۱۴) رهش كرد؟

هه ر يه كي له نيوه په رستگايه كي له دلّيا بو دروست كردم،

به نه ينييه وه سمته چلّيسه كه متان ماچ كرد!

شه يتان به پيكته نينه سه رفرازه كه ی دناسنه وه،

هه روه كو جيهان دزيو و زل!

كه واته پرواتان كرد، رتيكه و تتيكي دوو پروو،

كه فشقيات به مامؤستا بكه ين و فيلّيش له گه ل ته و،

ته ری ته مهش ناسايييه كه دوو خه لات و ده گرین،

بچينه به هه شت و له هه مان كاتيش ده وله مه ند بين؟

پيوسته نيچير هه قی ته وه بداته پيره راوچی

كه لهو شوينه ی خو بو نيچير مه لاس ددها، سه رما ده يتنه زيني.

هاوړتياني دلّخوش، غه مگينم،

ده مه وی له نيو ته ستوورايی،

له نيو ته ستوورايی خو ل و گاشه به رد،

له نيو كؤمه لي خو له ميتشي تيكه ل و پيكته ل،

له كوشكيكي گه وره هه ر چه شنی خو م، بلوكيتكي ته واو،

كه به ردی نه رميشی لي نه بی؛

چونكه به گوناھی گه ردوونی دروست كراوه،

فبز و نازار و شكؤمه ندي منی تيډايه!»

۱۱۳ - سيوار Ciboire: جوړه سولاخييه كي پيروزه، له كه شي ناييني مه سيحيدا ئوستی (ته و
 پارچه نانه يه كه كومينون ددرتته نويزكهران) تی ده كريت.

۱۱۴ - ميتس Messe: له ناييني كاسؤليكي. به قوريانی كردنی جهسته و خو پنی مه سيح
 ده و تريت، كه له شيوه ی نان و شه راب پيشكه ش ده كريت.

- له گه ل ټه مه شدا، له سه رووی گه ردوونی پالکته وتوو،

فریشته بهک له زهنگی سه رکه وتن ددهات

سه رکه وتنی ټه وانه ی که ده لټین: «پیروزیایی له قامچیبه کهت،

خودایه! باوک (۱۱۵)، به بازار گه ردن نازاد بیت!

رؤحم له چنگنا نه بیتنه گه مه یه کی پوچ،

خؤ رحمت بڼ کوتایبیه.»

دهنگی ده هؤل گه لټ شیرینه، له و ټیواره پرونانه ی

رڼینه وهی ترپی ټاسمان،

ټه و دهنگه هه روه کو سؤز

له ناخی ټه واند، سترانی ستایش ده چری.

XIX

بارمته

مرؤف بؤ ټه وهی بarmته ی خؤی بدات،

پټیوستی به دوو کینلگه ی بناغه قوول و دهوله مه نده،

به ټاسن عهقل وهر گټرټ و

پووش و په لاشه کانبش هه لقاچی؛

بؤ ټه وهی هه ر نه بڼ هه ندی گوله باغی چنگ که ویت،

بؤ ټه وهی هه ندی گوله گه نمی ده سگیر بیت،

به بڼ وچانبش پټیوسته فرمټسکه سوټره کانی

ته وټلی ټاو بدات.

یه که میان هونه ر و دووهمیشیان ټه ټین.

- بؤ ټه وهی دادوهر شیاو بیت،

کاتټ له دادا رؤزی رهش دهرده که ویت،

پټیوسته عه مباری پر دانه وټله و گوله کانی

پڼ نیشان ددی، که شټوه و په رنگیان

مایه ی فریشته کانه.

۱۱۵- باوک: مه به ست له خودایه. یه کیکه له سن کوچکه ی ټایینی مه سیحیه ت که باوک.

کور و پؤحی پیرؤز.

XX

بؤ کیرټکی مالاباری

پټیه کانت چه شنی دهسته کانت ناسکن،

رانه به هټزه که تیش دلټیسی ده خاته دهررونی

هه موو کیرټکی سوور و سیبیه وه!

بؤ هونه رمه ندی راماو جهسته ت نهرم و نیان و نازبزه،

چاوه فراوانه مه خمه لټیه کانت له پټیسته که ت ره شترن.

له ولاتی گهرم و شینایی خودا توی هټنایه بوون،

کارت، هه لگیر ساندنی سه بیل بوو بؤ گه وره که ت،

گؤزه پرکردن بوو له ټاوی بؤنخؤش و فټنک،

پاسه وانی میتش و مه گه زی رایه خت ده کرد

کاتیکیش به بیان گورانی ده خسته دهررون گؤ و گیاوه،

ده چووی موز و ټه نانا ست له بازار ده کری.

هه موو رؤزی، به دلټی خؤت، به پټی په تی

ده چوویته هه موو شوټنی،

به ژټر لټوه وهش سترانه له بیرچوه کانت ده چری،

کاتیکیش ټیواره به خوی پالټو قرمزیه که یه وه راده کشا،

ده چوویته سه ر هه سیر، له سه رخؤ، پالت ده دایه وه،

له نټو خه ونی پر بالنده دا مه له ت ده کرد

خه ونی ناسک و گولدار هه ر چه شنی خؤت.

ټه ی کیرټوله دلخؤشه که، بؤچی ده ته وی فهره نسا بیینی،

ټه و ولاته قه له بالغه ی ټیمه، که له ژټر بازارا ده نالټینی،

ژینی خؤشت ده خه یته باوه شی به هټزی دهریا و انا نه وه،

مالټا وایی هه تا هه تاش له دارخورما هیندیبه کان ده که یه ت؟

له وی، نیوه پروتیک بووی، ټاوربشمی ته نکت له بهر ده کرد

لټره له ژټر ته زره و کرټوه دا هه لده له رزی،

ده گریټی بؤ رؤزانی خؤش و به ره لات،

بۇ ئۆزىن فرۆمەنتا سەبارەت بە سەغەتكەرىك

پىيى وتم گەلىن زەنگىنە ،
بەلام دەترسى لە كۆلىترا؛
- خاوەن زىپىكى زۆر و قرچۆكە ،
بەلام حەزى زۆر لە ئۆپىترايه؛
- شىت و شەيداي سروسشته ،
ئەوھى جەنابى كۆرۆى بناسىبايه؛
- ھىشتا خاوەن گالىسكە نەبوو ،
بەلام ھەندەى نەبرد پەيداي كرد؛
- حەزى لەمەرمەپ و خشته ،
- حەزى لەدارى زىپىن و دارى سبا؛
لە فابرىكەكەى
سى مەداليا؛
- بىجگە لە حىسابى دىكە
لە باكور بىست ھەزار سەھم؛
- ھەروا بە بەلاش و ھەلاش
مەعلانى ئوپىنۆرد دەدۆزىنەوھ!
- (يا لە لوزارېش بىت!)
ھەر لە شتومەكى كۆنەوھ تا تەوقى سەر ،
لە بازارى پاتىركىش
قازانچىكى زۆر؛
- زۆر حەزى لە ژنەكەى و
لە داىكى نەدەكرد؛ - بەلام
بروای بە نەمرى رۆح ھەبوو ،
خوتنەرى نىبۆپە تېش بوو!

دەبى پارووى خۆت لەژىر چىنۆكمان رامالى ،
گولوى ئەفسونناوى نامۆمان پى بفرۆشى ،
چاوخەمبار ، بە نىتو تەم و مژە چلكنەكانمانەوھ راببوورى
سەبىرى درەختە كاكاوھ لەدەست چووھەكان و
تارمايىبى ھەلئوھرىوھەكان بگەى .

قۆشمەبازى

دەربارەى سەرھەناكانى ئەمىنە بۆچىتى

لە شانۆى لامۆنى، لە بروكسل

ئەمىنە قەلئەمبازى دا فرتەى كرد و بۆى دەرچوو؛
وھلچ دەلېت: «لە راستىدا ئەمە بۆمن ،
پراكرىيە(۱۱۶) ، من لە ھەققەتدا خۆرىيەكانى دارودەوھن ناناسم ،
تەنھا ئەوانە نەبىت كە لە مۆنتانى ئو زىرپ پۆتاژىرن(۱۱۷) .»
لە نووكى پىيە ناسكەكانىيەوھ و لە چاوانى كە پىدەكەنن ،
ئەمىنە بە گورز ورتىنە و روحيانىيەت ھەلدەرتى؛
وھلچ دەلېت: «ھەلېن ، لەزەتى درۆزنانە!
ژنەكەم سىماى سووكى نىيە .»
ئىوھ سىلفىدى(۱۱۸) ئەژنۆ سەركەوتوو لە ياد دەكەن ،
كە دەتانەوئى فالس فىرى فىل و
دلشادىش فىرى كۆنەپەبوو ، پىكەننىش فىرى
حاجى لەقلەق بگەن ،

۱۱۶ - پراكارى Prākṛit/ Prācrit: جۆرە دىيالىكتىكى سانسكرىتييە .

۱۱۷ - ناوى چىايەكە: Montagne - aux - Herbes - Potagées

۱۱۸ - سىلفىد Sylphide: جۆرە بالىيەكە لە دوو بەش پىتكەدېت .

که به ریبه کی به هه وهس
له سه ر پښگای بروکسل و نوکلیف

تۆ که ئیسک و پلووسک شهیدا ده که ی
سه مبوله قیژ لی هاتوه کانیش،
بوئوه ی شه هوهت به تام بکه ی،
(با هیلکه و روئیکی ساکاریش بیته!)
پیره فیرعه ون، ئه ی مونسولین!
به رامبه ر ئه م ئیعلانه ناوه خته،
خه ونم به تۆوه بینی: له پیتش گۆرستانه که، ئیستامینی!

- چه زی له عیشقی له ش،
چهنه رۆژتیکی بیزاری برده سه ر له رۆم،
ههروه ها ژنیکی سیلدار،
له عیشقی ئه ودا رۆحی ده رچوو.
له ماوه ی سن سه عات و نیو،
ئه م له وچه یه که له تورنییه وه هاتبوو،
هه موو ژیانیمی بو هه لده پشت؛
مییشکی گه لی قال کردم.
ئه گه ر ئازارم وه سف که ن،
هه رگیز کۆتایی نایین؛
توو ریم جله و ده کرد و به خۆم ده وت:
«هه ر به لایه ن که مه وه، بتوانم چا و لیک نیم!»
هه ر چه شنی یه کی چه وانه وه ی نه بی و
نه شویری پی هه لگری،
قوونم له ئه سکه ملیه که ده خشانده
خه ونم به وه ده بینی که نغری بکه م.
ئه م دیوه ناوی «باستون»!
له دهستی ئافات هه لده هات.
منیش ناوه ستم تاکو گاسکون،
یا خۆ توو ر ده ده مه نیو ئاوه وه.
له م پارسه ی که قیزی لی ده کاته وه،
کاتی هه ر که سه و ده گه ریته وه شوینی خۆی،
جاریکی دی له سه ر ریگام
ئه و ئافه ته، پیاوی توو رتی دپته وه سه ر ریگام.

گۆلی خراپه

۱۸۶۸

I

ئىپىگرافى كىتئىكى نەفرەت لىكراو

خوتىنەرى ھىمىن و دەشتەكى
 قانىع و ساوتىلكەى پىياوى چاكە ،
 ئەو كىتئىبە كە يوانىيە (۱۱۹) توور ھەلدە و ،
 ئەو كىتئىبە ئورژىياك (۱۲۰) و خەمۆكىيە .
 ئەگەر شەيتان فېرى رەوانىيىزى
 نەكردووى ، عەمىدى فېلباز ،
 فرېتى دە! لە ھىچ ناگەيت ،
 يا ئەو تە بە ھستىريايم تىدەگەيت .
 ئا بەلى ، بەيى ئەو ھى ئىغرا بىكرىت ،
 چاوانت دەتوانن رۆ بچنە خەرەند ،
 بۆم بخوتىنەو ، بۆ ئەو ھى فېرى خۆ خۆشەويستەن بىم!
 رۆحى فزوولى ئازار دەكىشى
 دەروات و لە بەھشتى تۆ دەگەرى ،
 سكالام بۆ بىكە!... ئەگىنا ، نەفرەتت لى دەكەم!

۱۱۹- كە يوان: نىسبە تە بە ئەستىرەى كە يوان Saturne .

۱۲۰- ئورژىياك Orgiaque : نىسبەت بە ئورژى Orgie . كە شىكە بۆ بەختىبارى دىۋىنىزۆس و باخۆس دەكرىت .

II

بۆ تىوودۆر دو بانقىل

۱۸۴۲

تۆ بە ھىتەز يالى ژنە خوداۋەندەكەت
 گرتە چىنگ ،
 بە روخسارە وەستايىيە كە تەو ، بە خەو ئوويىيە جوانەكە تەو ،
 ھەر بە لاۋىكى دلرەقت دەكرد كە عاشقەكەى بداتە عەرزى .
 چاۋ رۆشن و پىر ئاگرى نەو نەمام
 فېزىبى ئەندازىارانەت
 لە بىناسازى پىشان دا كە بە جورئەتتىكى رەھا
 ئاستى پىنگە يىشتى دەردەخست .
 شاعىر ، خوتىنمان لە ھەموو كونىكەو ھىچقە دەكات ،
 ئايا ئەمە رىككەو تە كە كراسى سانتۆر ،
 ھەموو دەمارەكانى دەكردە جوگەلەى غەمگىن ،
 سى جاران لەناۋ لىكى روون رەنگىن دەبوو
 لىكى ئەو دلە پىر لە كىنانە و ئەو مارە درندانەى
 كە بە چكە ھىرقل لە بىشكە دەخنىكىن؟

III

سەبىلى ئاشتى

لاساىى لۇنگفېلىۋ كراۋە*

بەلام گىچ مانىتۆ ، مامۆستاي ژيان ،
 بەتوانا ، ھاتە خوارى بەرەو چىمەنى كەسك ،
 بەرەو چىمەنە فراوانەكان كە گردى بەرزى لى بوو ؛
 لەۋتىش ، لەسەر گاشە بەردەكانى رووژكارىر

* - Longfellow : شاعىرىكى ئەمىرىكىيە ، زەخىرەى شىعەرەكانى ، لە شىعەرى مىللىيەو ھەلپىنجاۋە ، ھەرۋەھا خاۋەن توانايەكى زۆرە لە شىئەسازى .

به سهر هممو فهزا و زالهي نغروي روشنايييه،
 مهزن و شكومه ند، بهراوه ستاوي.
 ئا لهو كاته، نه تهوه له ژماره نه هاتووه كاني گاز كرد،
 كه له گيا و دهنكه لم گه لي زياتر بوون.
 به دهسته سامناكه كه ي گاشه بهرديكي شق كرد،
 سه بيلتيكي نايابي لي دروست كرد،
 پاشان له دهم جوگه له ش، له ناو دهوونتيكي چرډا،
 بوئوه ي لووله يه ك دروست كات،
 قاميشيكي دريژي هه ليارډ.
 كوته ره داريش بوئوه ي بيياخني؛
 نه وپش خاليقي هيز و توانا،
 به پيوه، وهك چراي يه زداني
 سه بيلي ناشتي داگيرساند.
 به پيوه، له ناو كاريه ر، ريك و راست،
 شهنك، نغروي روشنايي، دهستي كرد به كيشاني.
 نه مهش گه وره ترين هيمما بوو بوئوه وه كاني.
 هيدى هيدى، تيكه لي هه واي بيگه ردى به بيان ده بوو،
 شه پؤل و بوندار، دووكه لي يه زداني،
 سه ره تا، هيلتيكي شه وه زهنگ بوو،
 پاشان هه لم شين داگيرسا و چرتر ده بوو،
 هيدى هيدى سپي، به بهرز بوونه وهش بچ وچان زلتر ده بوو،
 به بنميچي ئاسمانه كان ده كهوت و په رت و بلاو ده بووه وه.
 له ترؤپكه هه ره دووره كاني چيا بهردينه كانيش،
 هه ره له دهر باچه كاني باكووره وه تا ئاوه به هاژه كان.
 هه ره له تاوزه تئاوه، له دؤلي بي وپنه وه،
 تاكو تويسكالؤسا، دارستاني بوئوخوش،
 هه موو هيمما و دووكه لي چريان بيني
 به ئارامي له و به يانبييه ئاله دا بهرز ده بووه وه.

به يامبه ران ده يانگو: «ئهرى ئه و ده زووله هه لمه تان بيني،
 كه هه ره به دهستي ده چوو فرمان دهر بكات،
 ئه م لاو ئه ولا ده كات و سپاه له خوژ جودا ده بووه وه؟
 ئه وه گيج مانيتويه، مامؤستاي ژيان،
 كه روو ده كاته چوار قوژبني چيمهن و ده فه رموي:
 «جهنگاوهران، هه مووتان داوه ت ده كه م، گوئ بو
 راويزم شل كه ن!»
 له رچه ي ئاوانه وه، له رتيگه ي ده شتايبييه كان،
 له هه ره چوار لاوه كه هه ناسه ده دات با،
 جهنگاوهراني هه موو هؤزي، هه ره هه موو،
 له هيمماي ئه و هه وره تتيگه يشتن كه ده جوولا يه وه،
 به هيممي و له سه رخو به ره و كاريه ر رووژ هاتن،
 كه گيج مانيتو ژواني داونه تي.
 راوه وه ستان جهنگاوهران له سه ر چيمه ني كه سك،
 ته يار له بو جهنگ و سيما شپراني،
 رهنگ تير هه ره چه شني گه لاي خه زان،
 كينه يه كيش كه ده چوو ه گژ هه موو بوونه وه رتيك،
 كينه يه ك كه چاوي باو باپيراني ده سو تاند،
 چاوانيانى به گرتيكي قه ده ري داده گيرساند.
 چاوانيان پر له قيني زگماك بوو.
 به لام گيج مانيتو، مامؤستاي گوئ زه مين،
 به چاو تيكي پر له به زه يبييه وه سه يري ده كردن،
 هه ره كو باو كيكي دل نه رم، دوژمني پاشا گه ردانيي،
 كه رؤله ئازبه كاني ده بيني ده جهنگن و گاز له يه كتر ده گرن،
 بو هه موو نه ته وه يه ك ئاوا بوو گيج مانيتو.
 دهستي راست و به تواناي به سه ريانا ده هينا،
 بوئوه ي دل و سروشتي ته سكيان داگير كات،
 بوئوه ي به سيبه ري دهستي هيتور كاته وه هه لچوونيان،

پاشان زمانی پڙا و بهدهنگیکی میهره بان،
هر به دهنگی ناوی گهرداوی دهکرد
له سهرووی ناستی مروث، شلپه‌ی دههات:

II

«ئه‌ی وه‌چه‌ی داهاتووم، نازیز و غه‌مگین!
ئه‌ی رۆله‌کانم! گوئی له عه‌قلی یه‌زدانی بگرن،
که گیچ مانیتۆیه، مامۆستای ژیان،
که قسه‌تان له‌گه‌ل ده‌کات! ئه‌وه‌ی که له نیشتمان‌که‌تان
ورچ و قوندور و که‌له‌ کتوی و بیزۆنی دانا.
راوی ناژله و پاوه ماسیم بۆ ئاسان کردن،
بوچی راوچیتان ده‌بیتته پیاوکوژ؟
زه‌لکاو له‌منه‌وه پر له‌ بالنده بوو؛
رۆله رووگرژه‌کانم، بوچی به‌ختیار نین؟
بوچی مروث هاوسیتی خوئی راو ده‌کات؟
به‌راستی ئه‌من قه‌لسم له‌ جه‌نگه‌ سامناکه‌کانتان.
پاز و نیاز و نویتژتان همه‌مووی گوتره‌یه!
ترس له‌ناو سروشتی دژوارتاندا هه‌یه،
هه‌یزیش له‌ناو یه‌کگرتنتان دایه. که‌واته،
وه‌کو برا بژین، له‌ پاراستنی ناشتیش تییگه‌ن.
سبه‌ینی له‌منه‌وه په‌یامبه‌ریکتان بۆ دپت
فیرتان ده‌کات و له‌گه‌لتانا نازار ده‌کیشی.
وشه‌کانی ژیان ده‌که‌نه جه‌ژن،
به‌لام ئه‌گه‌ر بیته و حیکمه‌ته ره‌هاکه‌ی به‌گالته وهریگرن،
منداله هه‌ژاره نه‌فهرت لیکراوه‌کان، هه‌مووتان له‌ناو ده‌چن!
ره‌نگی پیاوکوژیتان له‌ناو ئاوه‌کان بسرنه‌وه.
قامیشه‌لان زۆر و گاشه‌به‌ردیش زل؛
هر یه‌کیکتان ده‌توانی سه‌بیلی خوئی دروست کات.

شهر به‌سه و خوین رۆتن به‌سه! وه‌کو برا بژین
له‌ ئیسته به‌دواوه، یه‌کگرن هه‌مووتان،
سه‌بیلی ناشتی بکیشن!»

III

له‌ پرتیکدا هه‌ر هه‌موو، چه‌ک و تفاقیان توور هه‌لدا،
ره‌نگی جه‌نگیان شۆرد له‌ جوگه‌له‌کان،
که له‌سه‌ر ته‌ویلی گرز و سه‌رفرازیان بره‌قه‌ی ده‌دایه‌وه.
هه‌ر که‌سه و ده‌ستی کرد به‌ سه‌بیل تاشین و له‌ که‌ناریش
قامیشیکی دریتی هه‌لده‌قه‌نی و هه‌لی ده‌پاچی.
خوداوه‌ندیش بزه‌ ده‌بگرت کاتی ده‌پروانییه ئه‌و منداله هه‌ژارانه!
هه‌ر که‌سه و رۆحی هه‌یم و شادومانی بۆ گه‌رایه‌وه،
گیچ مانیتۆش، مامۆستای ژیان،
گه‌رایه‌وه به‌ره‌و ده‌روازه‌ والاکی ناسمان.
له‌ناو هه‌لمه‌ رۆشنه‌کانی هه‌وریش
خوداوه‌ندی مه‌زن به‌رز ده‌بووه‌وه،
گه‌وره و بۆندار، شکۆمه‌ند و رووناک،
دلخۆش به‌ کاره‌که‌ی!

IV

نویری بت په‌رستی

ئای! گره‌کانت خامۆش مه‌که‌ره‌وه؛
دلێ نغرو بووم گه‌رم که‌ره‌وه،
شه‌هوه‌ت رۆحه‌کان تیرۆر ده‌کات!
Diva! supplicem exandi!
ژنه‌ خوداوه‌ند له‌ناو هه‌وادا په‌رت و بلاو،
کلپه‌ له‌ژیر زه‌مینه‌کانمان!
رۆحیکی بیتار ده‌هینبته‌ دی!

که سترانی یه زدانیت بۆ ته رخان ده کات.
 ئە ی شه هوهت، هه مېشه بېه به سازاده م
 ده مامکی بووکی زه ریا وه رگره
 که له گوشت و مه خمه ل دروست کراوه،
 یا وه نه وزه قورسه کاتم تیا برژینه
 ناو شه رابی ئە فسووناوی و بێ وینه،
 شه هوهت، تارمایی بێ شتیه.

V

سهر قاپ

بچیتته هه ر چ شویتیک، سه ر زه مین، ناو ده ریا،
 ناو ناوه وه وایه کی نیو قرجه ی گه رما، یا ژیر خۆریکی سپی،
 خزمه تکاری مه سیح و کورتیزانی سیتیر،
 ده رۆزه که ری تاریک یا کریووسی (۱۲۱) په نگ تال،
 شارستانی یا ده شته کی، ویل یا نیشه جی،
 مېشکی چکۆله چالاک بیت یا سست،
 له هه موو شویتن مرۆف ئە شکه نجه ی ده سستی غه بیه،
 به چاویکی پر له ترسه وه ده روانیتته به رزی.
 به رزیش، ئاسمانه! دیواری ئە شکه وته که ده یخنکینن،
 به ئۆپه ریتن، بنمیچ دره وشایه وه
 که هه ر رووته یه ک خاکی خویناوی ده شیلن؛
 ئە شکه نجه ی لیه رتان، هیوای زاهیدیکی شیت؛
 ئاسمان، سه ر قاپی ره شی مه نجه لن
 که مرۆفایه تی فراوان و دلره قی تیا جۆش ده دات.

۱۲۱ - Crésus: پاشای لیدییه (۱۶۵-۵۴۶ پ.ز.)

VI

تاقیکردنه وه ی نیوه ی شه و

سه عات دو انزه ی شه و لن ده دات،
 به گالته جار بیه وه ده مانخاته ژیر لیپه رسیار بیه وه؛
 ده خاته وه یادمان که چیمان کرد،
 ئیمیرۆ له رۆژ هه لاته وه:
 - ئیمیرۆ، کاتیکی شووم،
 هه ینی، سیانزه ی مانگ،
 سه ره رای هه موو شتی
 شه مه نه فه ری بیده مان هینا.
 کفرمان به مه سیح کرد،
 به و خودایانه ی که جیتی بر وا بوون!
 هه ر چه شنی مشه خۆریکی سه ر سفه ری
 درنده کریسو س ئاسا
 بو ئە وه ی دلره ق دلخۆش که یین،
 پیاوی هه ره شیاوی شه یتان،
 جویتیمان به هه ره خۆشه و بست دا
 هه لشاخین به و که سانه ی که توورپان هه لداین؛
 غه مگین، جه لادی چلیس
 به هه له قیزمان له لاواز کرده وه؛
 سلومان له که رایه تیه کی مه زن کرد،
 که رایه تی سه ر ته ویلی گا؛
 ماچی ماده دی ره ق و ته ق
 به ملکه چیه وه،
 له بۆگه نیش
 پیرو زیا بیمان له رۆشنا یی ژاکا و کرد.
 له کۆتایی، بو ئە وه ی کاس بوون

هه‌لده‌م‌ثرم
 شه‌هوه‌تی به‌زدانیی!
 سروودی قوول و به‌له‌زه‌ت!
 هه‌موو هه‌نسکی سینه‌ت
 برواش ده‌که‌م که دلت
 میرووه شوژ بووه‌کانی چاوانت داده‌گیرسیتی!

II

ده‌زانم دلت، ئە‌قینی کۆنی ره‌گه‌ه‌ل‌کیشراوی
 تیا ده‌رژئی،
 هه‌روه‌کو کووره‌ کلپه‌ ده‌کات،
 هه‌ندی فیزی نه‌عله‌ت لیکراوانیش
 له‌ژئیر مه‌مکت هه‌شار ده‌دهی؛
 به‌لام نازیزه‌که‌م، چه‌ندی خه‌ونه‌کانت
 په‌نگی دۆزه‌خیان تیا نه‌ده‌ده‌وشایه‌وه،
 به‌کابوسی‌کی بی وچانیش
 خه‌ون به‌ ژهر و شمشیره‌وه ده‌بین
 به‌ بارووت و ئاسن ئابلوقه‌ ده‌درین.
 بۆ خه‌ل‌کان ته‌نها به‌ترسه‌وه ده‌کرایه‌وه،
 له‌هه‌موو شوینیکیش به‌دبه‌ختی لیک ده‌دایه‌وه،
 که سه‌عات لی ده‌دات خو‌گرمۆله‌ ده‌که‌یت،
 هه‌ستیش به‌ دل‌گوشرانی قیژ لی بوونه‌وه ناکه‌یت،
 شازاده‌ی کۆیله، تو ناتوانیت
 به‌بی مووچرک و سامناکی خوشمت بوی،
 له‌ناو سامناکی شه‌وی دزیودا
 پرۆحی پر ناله‌ پیم بلتی:
 «ئهی پادشاهم، هاوچه‌شنی تو!»

له‌ناو ورپینه‌ بتاسینین،
 ئیمه‌ی که‌شیش لووت به‌رزی لیر،
 که شکۆمه‌ندی له‌وه‌دایه
 شته پرسه‌داره‌کان سه‌رخۆش کات،
 بخۆینه‌وه بی تینوتی، بی برسیتیش بخۆین!
 - خیرا فوو له‌و فانۆزه‌ که‌ین،
 بۆ ئه‌وه‌ی له‌ناو شه‌وه‌زه‌نگ خو‌حه‌شار ده‌ین!

VII

ماردیگالی غه‌مگین*

I

که‌تۆژیر بیت چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌ بۆم؟
 جوان به، غه‌مگین به! گریان په‌ونه‌ق ده‌داته‌ سیما،
 هه‌ر چه‌شنی رووبار بۆ دیمه‌ن؛
 هه‌وره‌ تریشقه‌ گولان ده‌گه‌شینیتته‌وه
 له‌ هه‌موو کاتێ زیاترم خو‌شم ده‌ویی
 کاتێ به‌ختیاربی ته‌ویلی نغرو بووت جی ده‌هیلجی؛
 کاتێ دلت له‌ناو سامناکی ده‌خنکی؛
 کاتێ له‌سه‌ر ئیستات هه‌وری دزیوی
 پابردوو ده‌که‌ویته‌ کار.
 کاتێ چاوه‌ گه‌وره‌کانت
 هه‌روه‌کو خوین ئاوپیکی گه‌رم ده‌رژین، خو‌شتم ده‌وی،
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ کاتێ ده‌ستم پاتده‌ژهنج،
 دل‌ه‌راوکییه‌ قورسه‌که‌ت، هه‌روه‌کو
 نوزه‌ی گیان رۆ ده‌چێ.

*-Mardigale: شانۆگه‌رییه‌کی کورته‌ و به‌ شیع‌ر ده‌نوسریت، ته‌عبیر له‌ فیکره‌یه‌ک ده‌کات
 بلیمه‌ت و نه‌جییزادانه‌یه.

VIII

ئاگادار كهرهوه

هه موو مروڤى شايه ستهى ئەم ناوه
 زهرده مارتىكى له دلپا حهشار داوه،
 چوار مه شق، ههروه كو له سهه عهش دابيت،
 ئەگه ر بلپت: «به لئى!» وهلام ده داته وه «نه خپى»
 چاوانت نوقم كه نپو چاوه را وه ستاوه كانى
 ساتير بيه كان و نيكسه كان،
 دانتيش ده لپت: «ببر له ئهركه كهت بكه ره وه!»
 مندال دروست بكه و درهخت بچينه،
 شيعر بهونه وه و مه رمه ر بتاشه،
 دانتيش ده لپت: «ئه رى ئەم ئيواره يه ده ژيت؟»
 هه ر چۆنيك بهر نامه پترى بكات و هيوابه خش بيت،
 به بچ ئەوهى ئاگادارى ئەو ماره چه قاوه سووره نه بيت،
 مروڤ ناتوانيت ته نها بو چركه به كيش بژيت.

IX

ياخى

فرشته يه كى شپت ههروه كو هه لويهك له ئاسمان ده توپته وه،
 به توندى قزى كافرىكى گرت و به راوه شانده وه وتى:
 «تو فيره ياسا ده بيت!

(گوپت ليمه، چونكه من فرشتهى خيبرخوazy تۆم؟) ده مه وئ!

پتوبسته ئەوه بزانيت، ده بى به بى روو گرژ كردن فيره خوشه ويستى بيت،
 خوشه ويستنى هه ژار و شه رخواز، كيسه ل و لانه واز،

بكه يته رايه خ كاتى مه سيح تپده په رى

فه رشپكى سه فرزى بو خيبرخوazy.

ئه وهايه خوشه ويستى! پيش ئەوهى دلتيش بگوشرى،

به شكۆمه ندى خودا وه جدت داده گيرسيته؛

ئەمه شه هوه تى راسته قينه و توتشوى ئەبه ديبه!

فرشته ش، هه نده سزى باوه رى دام! حه زده كا به و

مسته كۆله نه فرده لپكراوه ئەشكه نجه دات؛

به لام نه فرده لپكراوه هه ميشه له وه لامدا ده لپت: «به سه ئيترا!»

X

زۆر دوور لپره وه

ئا لپره يه مالى پيرو ز

كه كيژى ئارايش بووى لپيه،

هيمن و هه ميشه له سهه ر پى،

به ده ستى باوه شپنى سينه ده كات،

ئه نيشكيش نوقمى باليف

گوئى له گريانى هه وز ده گر ت:

ئەمه ژوورى دۆرۆتپيه (۱۲۲).

- شه مال و ناو له دووره وه گۆرانى بو ده چرن،

بو ئەوهى ئەو منداله نازداره بلا و تپته وه،

گريان و هه نسك تپكه ل ده بن.

هه ر له سه ره وه تاكو خواري، له ژير چاودير بيه كى زۆر

به روئى بۆندار و بانژوا،

پتسته ناسكه كهى چه ور كرا.

- گولا نيش له قوژين ده بوورپنه وه.

۱۲۲ - Dorothee: پير-ژن دۆرۆتى، شه هيدىكى سه دهى چاره مه. پتوبسته له سیداره بدریت چونكه توشى وه جدىكى تاييهت ده بيت. له رى به ره و سیداره، توشى پاريزه رىكى لاو ده بيت و ده به تپته وه سهه «رپى راست». ئەم به سه ره اته له چاخه كانى ناوه ند زۆر به ناوبانگ بوو.

XI

خه پړند

پاسکال خه پړندی خزی هه بوو، له گه ل وی ئەم بزویته ره.
 - ئەفسوس! هه موو شوینن شیوه، - کردار و ئاره زوو و خهون و ئاخوتن!
 له سهه مووه کانیشم که ریک راده وستن
 چه ندین جار به ترسه وه هه ست ده کهم با تیده په ریت.
 له سهه ره وه، له خواره وه، له هه موو لایه ک، له قوولایی،
 که ناری لمن، بیده نگیی، فهزا سامناک و داگیر کهر...
 له قوولایی شه وه کانیشم خوداش به قامکی ژیری
 وینه ی کابو سیکی بی شیوه و بی وچان ده کشیت.
 به قه د خنکانی ناو چال له وه نه وز ده ترسم،
 هه موو پر له شه پۆلی سامناک، له کوتیبه وه دین، نازانریت؛
 له هه موو ده لاقه کانیشه وه هه تاهه تایی ده بینم،
 رۆحیشم هه همیشه تووشی گیتوبون ده بی،
 بی هه ستیش به غیلی به عه ده م ده با.
 - ئای هه رگیز له ژماره و بوونه وه ران دهر نه چیت!

XII

سکالاکانی ئیکاریک

دۆستی سوزانییه کان به ختیارن،
 وریا و تیرو ته سه ل:
 به لام من، له بهر ئه وه ی هه ورم لغاو کرد
 بازو وه کانم داوه شاون.
 له بهر ئه ستیره بی وینه کان،
 که له قوولایی ناسمان دهره وشینه وه،
 چاوه سووتاو ه کانم ته نه ا
 یاداشتی هه تاو ده بین.

بی هه وده بوو هه ولی ئه وه م دا
 ناوهند و کو تایی فهزا بدۆزمه وه؛
 نازانم له ژیر چ چاوتیکی گرین
 هه ستم ده کرد بالم ده شکا!
 به ئه قینی جوانیش ده سووتا،
 شه رهی شکومه ندیشم بو نه ما
 بو ناوی خۆم پیشکه شی خه پړند بکه م،
 وه کو گویش بو م ده شیت.

XIII

پامان

نازاره کانم ژیر بن، توژی دان به خوتانه بگرن.
 چاوه روانی ئیواره بوون، ئا ئه وه تا به ره و روومان دی:
 که شیکی تاریک، شار ده خاته بوخچه که یه وه،
 بو هه ندی ناشتی دین، بو هه ندیکی دیش پارایی.
 کاتێ که خه لک و چلیسه کان زۆر ده بن و خۆ ده ده نه
 بهر قامچی ئاره زوو، ئەم جه لاده بی به زه ییبه،
 برۆ له جه ژنی ملکه چدا په شیمانی بچن،
 نازاره کانم، ده ستان بین، دوور که ونه وه له وان،
 ده با لیته وه برۆین.
 ئا ئه وه تا سالانی رابردو به کراسیکی سپیاله وه
 مل خوار ده که نه وه سهه دالانه کانی ناسمان،
 له نیو ناوه کانیسه په شیمانی ده م به خه نده ده که شیتته وه.
 هه تاوی نه خوش له ژیر که وانیک خه وی لی که وتوو
 هه ر چه شنی کفنیکی دریز به ره و رۆژ هه لات ده خشی.
 گو یگرن، نازیه کانم، له دهنگی نه رمی پیی شه و.

مانگی بریندار

ئەي مانگ باوكمان بە نھیتی دەیانپەرستی،
 لە سەررووی ولاتە شینەکان سەرای رۆشن بوو،
 ئەستێرەکان بە باق و بریقەووە دوات دەکەوتن،
 پیرەژنە سانتیاکەم، چرای چەقی ژبانمان،
 عاشقان دەبینی لەسەر رایەخی مەرگی بەناویانگیان،
 بە زاری نووستوویان ئەو نەخشە تازەییەیان نیشان دەدا؟
 شاعیر تووشی کاری خۆی دەبوو؟
 یا لەژێر پووش و پەلاش ئاشق و ماشق تیک دەئالان؟
 لەژێر کەوانە زەرەدکەت، بە پێدزە،
 هەر وەکو جارێ دەگەرێ، لە ئیوارە تا سپیدە،
 ماچی ئەندیمیۆن (۱۲۳) میهرەبانی لەناوچوو؟
 «- دایکت دەبینم، رۆڵەي ئەم چەرخە هەژار کەوتوو،
 بەرەو رووی ئاوینەکەي کۆمەلانی سالانی قورس دەچەمیتەو،
 بە غەمگینیش ئەو مەمکە لە گەج دەگریت کە شیریی دایتی!»

۱۲۳ - Endymion: پاشایەکی ئەفسانەیی ئیۆلینیەکانە یا شوانیکە «سیلین» خۆشی دەوێت (مانگ)، کە پەنجای کچی لێ دەبێتەو. سیلین خەونی ئەبەدی لەلایەن «زیوس» هە دەسگیر دەبێت بۆ دۆستەکەي کە هەموو شەویک لە ئەشکەوت دەچیتە ژوانی بەبێ ئەوێ لە خەوی هەلسینێ. لە حیکایەتیکە لاتینی، دۆستی «دیانه» یە.

کورتەبەگ لە ژبانی شارل بۆدلیر

- ۱۸۲۱ - ۹ی نیسان: لە پاریس، لە ۱۳ شەقامی ئۆن نوی، شارل دیتە دونیاو، کورێ یوسف فرانسوا و دایکی کارۆلین ئارشین بۆدوقایبە کە لە سالی ۱۸۷۱ دەمڕیت.
- ۱۸۳۲ - بۆ «لیۆن» دەنیردیرت، ئۆپیک وەکو «زیکو» قبوڵی دەکات.
- ۱۸۳۷ - خەلاتی دووهمی شیعی لاتینی وەرەگریت.
- ۱۸۳۸ - لەگەڵ ئۆپیک بۆ سەفەریک دەچن.
- ۱۸۴۰ - بۆدلیر روو لە ژبانیکی سەرەست دەکات، ژرار دونیرشال دەناسیت و هەر وەها بەلزاکیش. لەگەڵ «سارا» ناویک دەست تیکەل دەکات، بە «لۆشیت» بەناویانگە، سۆزانیبەکی گەرەکی لاتینیبە.
- ۱۸۴۱ - ئۆپیک سەفەریکی دەریایی بۆ بۆدلیر ساز دەکات کە قەول بوو بۆ کەلکوتتا بچن، بەلام بۆدلیر لە نیووی ری بۆ پاریس دەگەریتەو.
- ۱۸۴۱ - ۹ی نیسان: بۆدلیر مافی ئەوێ دەبیت ۷۵۰۰۰ فرەنگی بدیرتی، میراتی باوکیستی. لە دوورگەي «سان لوی» خانوویەک بەکری دەگری و هاوڕیبەتی لەگەڵ «ژان دوفال» پەیدا دەکات.
- ۱۸۴۵ - هەولێ خۆ کوشتن دەدات.
- ۱۸۴۷ - «ئەدگار پۆ» دەخوینیتەو، لە سالی ۱۸۵۴-۱۸۵۵ دا «ولاتانی میژوو» و کورتە چیرۆکەکانی وەرەگرتیتە سەر زمانی فرەنسی کە لە مارس ۱۸۵۶ لە شیبوێ کتیبیک دەردەچیت.
- ۱۸۵۶ - کۆنترایەک لەگەڵ دەزگایەکی بلوکرەنەو چن دەکات، بۆ لە چاپدانی «گولێ خراپە» لەگەڵ خاوەنەکەشیدا دۆستایەتیکە دلسۆزانە پەیدا دەبیت.
- ۱۸۶۰ - ئیمزای کۆنترایەکی تر بۆ لە چاپدانی «گولێ خراپە» و لە چاپدانی «بەهەشتە دەستکردەکان».
- ۱۸۶۲ - شاعیر تووشی گێژبوونیکە سەخت دەبیت.
- ۱۸۶۴ - بۆ برۆکسپیل دەچیت بۆ سازکردنی چەند کۆنفرانسیک لەسەر ئەدەب، بەلام لەم سەفەرە شکستی دەهینێ. لە ناوەراستی مانگی ئازار بۆدلیر دەکەوێت، دەبێنە کلتیسەي سان لو، تووشی لەرزینی ئەعساب دیت، بەلام چاک دەبیتەو. لە مانگی تەمبوزدا دایکی بۆ پاریس دەبێگەریتیتەو، لە نەخۆشخانە دەکەوێت.
- ۱۸۶۷ - ۳ی ئاب: پاش گیاندانیکە درێژ، دلی بۆدلیر لە لیدان دەکەوێت و جیهان بەجی دەهیلێ.

42	XXVIII ماری سه‌ماکه‌ر
43	XXIX که‌لاک
45	XXX له ناخمه‌وه
46	XXXI خوینمژ
47	XXXII شه‌ویکیان له‌ته‌نیشت ژنه
48	XXXIII په‌شیمانی ناواده
48	XXXIV پشیله
49	DUELLUM. XXXV
50	XXXVI بال‌کۆن
51	XXXVII ده‌ست لی‌وه‌شاو
52	XXXVIII تارمایی
52	I شه‌وه‌زده‌نگ
52	II گولاو
53	III چوارچیتوه
54	IV پۆرتزیت
54	XXXIX ئەم دێره‌ شیعرا‌نه‌ت ده‌ده‌می
55	SEMPER DADEM XL
56	XLI هه‌ر هه‌مووی
57	XLII که‌ ئی‌واری‌ دادی
57	XLIII مه‌شخه‌لی‌ زیندوو
58	XLIV تیشک‌ دانه‌وه
59	XLV دان‌ پیا‌نان
61	XLVI سپی‌ده‌ی‌ ناسک
61	XLVII هارمۆنی‌ ئی‌واره
62	XLVIII شووشه
63	XLX ژه‌هر
64	L ئاسمانی‌کی‌ ته‌لخ
65	LI پشیله
66	LII پاپۆری‌ جوان
68	LIII داوه‌تی‌ سه‌فه‌ر
70	LIV سه‌قه‌ت
72	LV وتووێژ

پێرست

7	پیشه‌کی
16	بۆ‌خوینه‌ر
	سپلین و ئیدیال
17	I پیرۆزیایی
20	II ئەلباترۆس
21	III به‌رزبونه‌وه
22	IV په‌یوه‌ندی‌یه‌کان
22	V هه‌زم له‌ یاداشتی‌ چاخه‌ رووته‌کانه
24	VI مه‌ناره‌کان
26	VII شه‌یتانی‌ شی‌عری‌ نه‌خۆش
27	VIII شه‌یتانی‌ شی‌عری‌ به‌رتیل‌ خۆر
27	IX کۆلکه‌ راهیب
28	X دوژمن
28	XI به‌ده‌خت
29	XII ژبانی‌ پێشتر
30	XIII بوه‌تیمی‌یه‌کان سه‌فه‌ر
30	XIV مرۆڤ و زه‌ریا
31	XV دۆن جوان له‌ دۆژا
32	XVI سزای‌ لووت به‌رز
33	XVII جوانیی
34	XVIII ئیدیال
34	XIX ده‌له‌ دیو
35	XX ده‌مامک
36	XXI سروودی‌ جوانی
38	XXII عه‌تری‌ غه‌ریب
38	XXIII قژ
40	XXIV هه‌ر چه‌شنی‌ په‌رستنی‌ گومبه‌زی‌ شه‌وین
40	XXV ته‌واوی‌ گه‌ردوون ده‌خه‌ی‌ته‌ کووچه‌ته‌وه
41	XXVI SED NON SATIATA.
41	XXVII له‌گه‌ڵ‌ ئەو‌ جلوه‌رگه‌ چین‌ه‌ سه‌ده‌فی‌ییه

99	کچه سوالکهریکى LXXXVIII
102	بالندهى دهريا LXXXIX
104	حهوت پيره ميرهدهکه XC
106	پيره ژنه چکۆلهکان XCI
110	کویرهکان XCII
111	بوژنيکى رابوورد XCIII
111	هه يکه لى ره نجبه ر XCIV
113	شهفهق XCV
114	گهمه XCVI
115	سهماى مردووان XCVII
117	خوشه ويستى درۆ XCVIII
118	هاوسيتى شارم XCIX
119	کاره که ره دلّ C
120	ته م و باران CI
120	خه ونى پاريسى CII
123	سپيده CIII
	مهى
124	رۆحى مهى CIV
125	شه رابى پينه دۆز CV
126	شه رابى پياو کوژ CVI
128	شه رابى ته نهايهک CVII
129	شه رابى عاشقان CVIII
	گولى خراپه
130	ويرانكارى CIX
130	ژنه شه هيد CX
133	ژنه نه فرهت ليکراوهکان CXI
134	دوو خوشكى چاک CXII
134	هه وى خوتين CXIII
135	ئه ليگۆرى CXIV
136	شازاده CXV
137	سه فه ر بو سياتير CXVI
140	خوشه ويستى و که لله سه ر CXVII

72	سترانى پاين LVI
74	بو خانميتک LVII
76	گۆرانى پاش نيوه رۆ LVIII
77	SISINA. LIX
78	بو ژنه کرپۆلى LXI
78	MDESTA ET ERRABUNDA. LXII
80	رۆحى گه راوه LXIII
80	سونيتى خه زان LXIV
81	غه مگينى مانگ LXV
82	پشيله LXVI
82	کونه په پوو LXXVII
83	سه بيل LXXVIII
84	مۆسيقا LXIX
84	گلکۆ LXX
85	گرافيوړيکى ئه فسووناوى LXXI
86	مردوويه کى شاد LXXII
86	به رميلى قين LXXIII
87	زهنگى دهنگ نووساو LXXIV
88	سپلين LXXV
88	سپلين LXXVI
89	سپلين LXXVII
90	سپلين LXXVIII
91	وهسواس LXXIX
92	ئاره زوى عه ده م LXXX
93	کيمياى نازار LXXXI
93	سامناکيه کى دلگير LXXXII
94	خو نازارده ر LXXXIII
95	له کيس چوو LXXXIV
96	کاترۆمير LXXXV
	تابلو پاريسيه کان
98	ديمه ن LXXXVI
99	هه تاو LXXXVII

شيعره جوراوجوره كان

177 XVII دهنگ

179 XVIII چاوه پروان نه كراو

181 XIX بارمته

182 XX بۆ كيتيكي مالاباري
قوشمه بازي

183 XXI ده باره ي سهره تاكاني نه مينه

184 XXII بۆ نۆزئين فرؤمه نتا

186 XXIII كه به ريبه كي به هه وهس

پاشكۆي چاپي سييه م - گۆلي خراپه ۱۸۶۸

187 I ئيپيگرافي كتيبيكي

188 II بۆ تيؤدۆر دو بانقىل

188 III سه بيلي ئاشتى

192 IV نوتيزى بت په رستى

193 V سه رقاپ

194 VI تاقىكرنه وه ي نيوه ي شهو

195 VII ماردىگالي غه مگين

197 VIII ئاگادار كه ره وه

197 IX ياخى

198 X زۆر دوور ليروه وه

199 XI خه رهند

199 XII سكالاكاني ئيكاريك

200 XIII رامان

201 XIV مانگى بريندار

202 كورته به ك له ژيانى شارل بۆدليئر

203 پيرست

ياخى بوون

141 CXVIII وه رگه يراني سان - پيار

142 CXIX ها بيل و قابيل

143 CXX دوعا و نزاى شه يتان
مه رگ

146 CXXI مه رگى عاشقان

146 CXXII مه رگى هه ژاران

147 CXXIII مه رگى هونه رمه ندان

148 CXXIV كۆتاي رۆژ

148 CXXV خه ونى فزووليبه ك

149 CXXVI سه فهر

كه ساسه كان

155 I خۆرئاواي رۆمانسى

ئه و شيعره قه ده غه كراونه ي كه له گۆلي خراپه ده ره يتران

156 II ليزبووس

159 III ژنه نه فره ت ليكراوه كان

163 IV ليبتى

164 V بۆ ئه و ژنه ي كه زۆر

166 VI خشل

167 VII ميئامۆر فوزه كاني
گالاترى

168 VIII فواره

170 IX چاوانى بيتر

171 X سروود

171 XI په يماني روخساريك

172 XII ديو

ئيبىگراف

175 XIV ئه وه ي كه وينه ي

176 XV لۆلاي فالانس

177 XVI ده باره ي له تاس